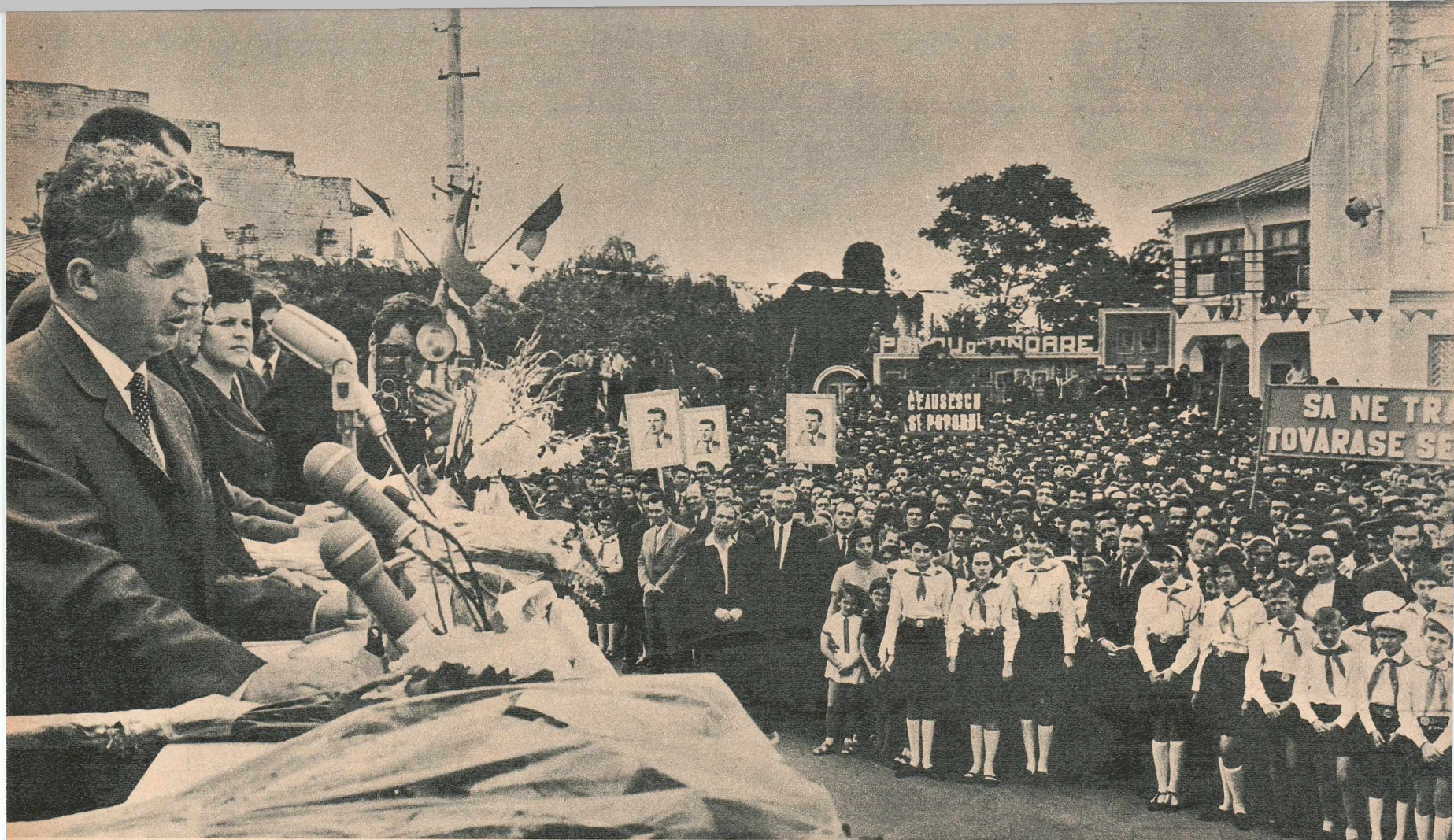

31
'69

FLACĂRA

ANUL XVIII
NR. 739
26 IULIE 1969

FIERBINTE MANIFESTARE A UNITĂȚII ÎN JURUL PARTIDULUI, AL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Devenite tradiție, vizitele tovarășului Nicolae Ceaușescu și a celorlalți conducători de partid și de stat, în județele patriei, prilejuiesc o puternică și entuziastă manifestare a adeziunii maselor la politica internă și externă a partidului. De fiecare dată, oamenii muncii își întâmpină conducătorii, pe secretarul general al partidului, cu înflăcărarea caracteristică marilor bucurii.

La începutul săptămânii, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer împreună cu tovarășii Manea Mănescu și Dumitru Popescu au făcut o vizită de lucru în județele Argeș și Dâmbovița. Ieșind cu flori în întâmpinarea înalților oaspeți, locuitorii județului Argeș și-au exprimat dragostea fierbinte față de cel mai iubit fiu al neamului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pe întreg parcursul vizitei, sutele de mii de oameni ai muncii veniți în întâmpinare au scandat îndelung «Ceaușescu», «Ceaușescu și poporul!», «P.C.R.».

Vizitând tînărul oraș Topoloveni, stațiunea experimentală horticola din Ștefănești, fabrica de motoare electrice, combinatul petrochimic și cea mai tînără platformă industrială a Piteștiului, care cuprinde fabrica de stofe «Argeșana», combinatul pentru articole tehnice din cauciuc, o fabrică de bere și alta de pîine, conducătorii de stat s-au interesat de procesul de producție, au apreciat calitatea produselor și au recomandat găsirea celor mai eficiente căi de sporire a randamentului.

Aceste impresionante edificii economice ridicate după cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. sînt materializarea politicii înțelepte a partidului nostru de dezvoltare armonioasă a întregii țări. Ele au schimbat din temelii fața județului, punînd în valoare bogățiile pămîntului și energia locuitorilor lui.

Cu aceeași însuflețire au fost întâmpinați conducătorii partidului și statului și în ziua următoare, în cursul vizitei în județul Dâmbovița, unde de-a lungul șoselelor, cu inimile fremătînd de bucurie și îmbrăcați sărbătorește, locuitorii au ieșit să-și salute oaspeții, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Au fost vizitate uzina de piese de schimb și de utilaj chimic-Găești, fabrica de frigider și orașul Tîrgoviște, veche cetate de scaun ce amintește de vitejia lui Mircea cel Bătrîn și Vlad Tepeș și de cei care au dăruit culturii românești cartea tipărită.

În cuvîntarea ținută la adunarea populară din municipiul Tîrgoviște, tovarășul Nicolae Ceaușescu a prezentat o amplă expunere a principiilor politicii interne și externe a partidului și statului nostru, relevînd profundele transformări petrecute în viața poporului român.

Aplauzele repetate, ovațiile prelungite, entuziasmul continuu și urările de sănătate au fost mărturia dragostei cu care oamenii muncii înconjură conducerea Partidului Comunist Român, a încrederii în Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu.

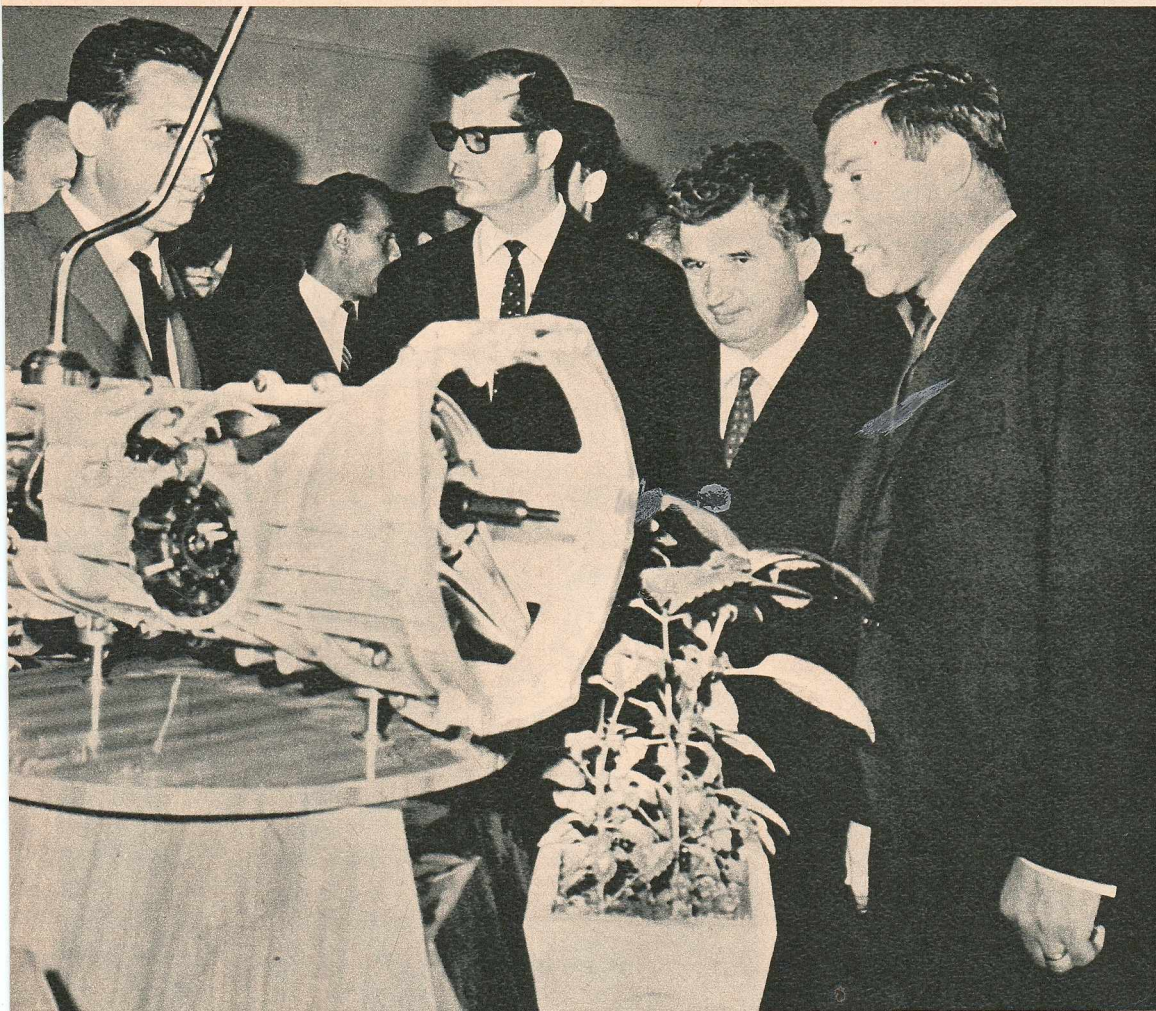

DESPRE DRAGOSTE

de Eugen MANDRIC

«Dezvoltăm industria, agricultura, știința, cultura; nivelul de viață al poporului nostru crește continuu; putem spune că întregul nostru popor simte zi de zi tot mai mult binefacerile socialismului» — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu la mitingul din Tîrgoviște.

▲ La Uzina de autoturisme-Pitești, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat au recomandat colectivului uzinei să acorde o deosebită atenție calității și preciziei pieselor executate.

▲ Întâmpinând cu însuflețire pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și pe ceilalți înalți oaspeți, tîrgoviștenii și-au exprimat recunoștința pentru viața nouă pe care o trăiesc, pentru încrederea în ziua de mâine pe care a dobândit-o definitiv poporul întreg, condus de partid.

Propunerea Conferinței organizației de partid municipale București, unanim sprijinită de toate conferințele organizațiilor județene de partid, prin care delegaților la Congresul al X-lea li s-a încredințat, ca o parte componentă a mandatului lor, susținerea candidaturii tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al Comitetului Central al Partidului, exprimă, firesc, încrederea comunistilor din această țară, a întregului popor român, față de omul care, în fruntea partidului și a statului, s-a identificat cu aspirațiile acestei țări într-o asemenea măsură, încît din rîndul maselor anonime au țîșnit, răscolitor, spontan și elocvent, cuvintele cu care, în aceste zile, secretarul general al Comitetului Central este întîmpinat pretutindeni: «Ceaușescu și poporul».

În viața unei națiuni, momentele cînd speranțele cele mai adînci, ca și interesele cele mai imediate, cînd prezentul și perspectiva — așa cum le înțeleg, în înțelepciunea și instinctul lor niciodată dezmințite, masele — își găsesc conducători pe măsură, sînt momente fericite.

Dar cînd speranțele acestea, prezentul și perspectiva, se identifică, sînt componenta principală a unei personalități conducătoare, atunci se petrece o osmoză creatoare, capabilă să stimuleze energii, idei și fapte care disting marile epoci înnoitoare față de viața de toate zilele a istoriei.

Dragostea vibrantă pe care poporul acestei țări i-o poartă cu mîndrie tovarășului Nicolae Ceaușescu, își are rădăcinile în sentimentul acut resimțit — și confirmat de tot ceea ce am trăit noi, ca partid și ca națiune, de la Congresul al IX-lea încoace — că această osmoză creatoare este o realitate vie a vieții noastre, a dezvoltării noastre.

De la înalta concepție despre datoria sa comunistă față de poporul român și față de mișcarea comunistă și muncitorească internațională, față de socialism și pace, de la gîndirea sa fundamental structurată, într-un chip creator, de marxism-leninism, pînă la calitățile și la cele mai personale trăsături de caracter, care precizează contururile umane ale unei personalități, îl simțim pe tovarășul Nicolae Ceaușescu al nostru, adică al acestui partid, al acestui popor și al acestei epoci, pentru că ne exprimă, în ce au mai înalt, idealurile noastre, în ce au mai bun, faptele noastre.

În acest secol al revoluției tehnico-științifice nu există, în România, susținător mai intransigent și mai eficient al progresului tehnic, al inovației științifice, decît omul politic care este Nicolae Ceaușescu.

Pentru secretarul general al Comitetului Central al Partidului, politica nu este nici «arta posibilului», nici «jocul conjuncturilor», ea nu este o definiție, ci un efort permanent de autodepășire, politica este atitudinea principală, marxist-leninistă, față de fenomene și evenimente și acțiunea inflexibilă în interesul superior al națiunii noastre socialiste.

Cred că dragostea noastră față de tovarășul Nicolae Ceaușescu a crescut o dată cu revelația acestei inflexibilități principiale, a profunde, aș îndrăzni să zic mistuitoarei, sale convingeri interioare — pe care știe să ne-o transmită prin forța științifică a argumentelor, prin propriul său exemplu și prin căldura cuvîntului viu — convingerea că noi, aceste generații de bărbați și femei, ne sîntem datori nouă înșine și celor care ne vor urma cu noi și mai eficiente eforturi, pentru ca viața să fie mai bogată, adevărurile mai adevărate și inteligențele mai libere.

Dacă în economie această convingere, adoptată de Comitetul Central al Partidului, de guvernul țării și ratificată de întregul popor, se traduce prin accelerarea ritmului nostru de dezvoltare, sensul, rațiunile umane ale acestui ritm se disting limpede în marile prefaceri, în mutațiile din societatea românească, în continua perfecționare a democrației noastre.

Consultarea permanentă cu oamenii muncii în toate problemele-cheie ale acestor ani, această metodă de muncă pe care partidul, Comitetul Central în frunte cu secretarul său general o aplică fără excepție tuturor opțiunilor, este o expresie a profundului respect al tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru omul liber, omul care construiește socialismul, omul pentru care se construiește socialismul.

Noi toți am avut prilejul să-l ascultăm vorbind; cînd spune «muncitori, țărani, intelectuali, întregul popor», încercînd parcă să-i cuprîndă pe toți în cunoscutul gest al mîinii sale drepte, Nicolae Ceaușescu spune pe nume valorilor sale supreme.

Mă gîndesc la copleșitoarele răspunderi ale tovarășului Nicolae Ceaușescu și încerc sentimentul de liniște interioară pe care ți-l dă încrederea. În aceste zile, partidul nostru și întregul popor, întîmpinînd Congresul al X-lea, au avut prilejul să-i transmită o parte, măcar, din căldura pe care i-o păstrăm în inimile noastre. Am vrea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să respire, să se pătrundă, din dragostea noastră, de noi puteri și de fericire.

▲ «Trăiască cel mai iubit fiu al poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu», scandează țărani cooperatori de la C.A.P. Văleni-Podgoria.

Existența noilor unități industriale din Găești ilustrează grija deosebită pe care o acordă partidul traducerii cu consecvență în viață a sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea și Conferința Națională a partidului, de a asigura o dezvoltare armonioasă, multilaterală a tuturor județelor și localităților patriei.

Un document al viitorului care în vechea cetate de scaun a Tîrgoviștei glăsuiește astfel: Uzina de utilaj petrolier va realiza în 1970 în mai puțin de o sută de zile producția anului 1959.

«...În anii 1966—1968 în economia națională s-au investit din fondurile centralizate ale statului circa 155 miliarde lei — cu 2 miliarde lei mai mult decât s-a prevăzut — ceea ce depășește volumul investițiilor realizate în întreaga perioadă 1950—1960...»

«...Investițiile centralizate din fondurile statului în perioada 1971—1975 vor însuma 420—435 miliarde lei, ceea ce este aproape egal cu întregul volum de investiții din anii 1961—1970...»

(Din proiectul Directivei Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român)

DIALOG CU VIITORUL

În săptămânile, în zilele acestea premergătoare unei date istorice din viața României — data începerii lucrărilor Congresului al X-lea al partidului — fiecare cetățean al patriei noastre s-a angajat într-un dialog cu viitorul. Este un fel de a visa, bineînțeles, dar nu în chip melancolic și imobil; simțem niște visători definiți de vigoare și optimism, pentru că îndoielele nu încap în anticipările noastre pentru doi, cinci, zece ani: «...Mergem pe un drum bun și simțem convingși că doar socialismul poate asigura — nu numai poporului român, ci tuturor popoarelor — fericirea, pacea și bunăstarea» — spunea, de curând, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvântarea sa la mitingul din Cluj.

Dialogul poporului nostru cu viitorul exclude orice urmă de echivoc pentru că anticipările sînt clădite de pe acum pe temelia unor fapte de valoare. Tezele Comitetului Central al partidului și proiectul de Directive ne reamintesc treptele pe care țara noastră le-a urcat pe drumul socialismului în anii din urmă. Nici un poet nu poate să conteste generosul izvor de inspirație pe care îl cuprind cifrele sintetice ale documentelor pregătitoare pentru cel de-al X-lea Congres al partidului nostru. Dacă ar fi să ne gândim doar la faptul că ritmul mediu anual de dezvoltare a industriei între 1966 și 1968 a fost de 12,3 la sută, față de 10,8 la sută cît s-a prevăzut în cincinal pentru acești trei ani, cele 20 miliarde lei — valoarea producției suplimentare — includ în ele frumusețe și forță demne de cele mai remarcabile poeme. Da, în aceste zile poporul nostru privește în viitor cu sufletul plin de mulțumirea siguranței în îndeplinirea planurilor sale. Chiar o succintă retrospectivă îi garantează certitudinile. Iată într-un singur an, în 1968, producția industriei românești a fost mai mare decît cea obținută în decursul primului cincinal 1951-1955. Deci, dacă privim în urmă realizăm, vizual, urcușul parcurs.

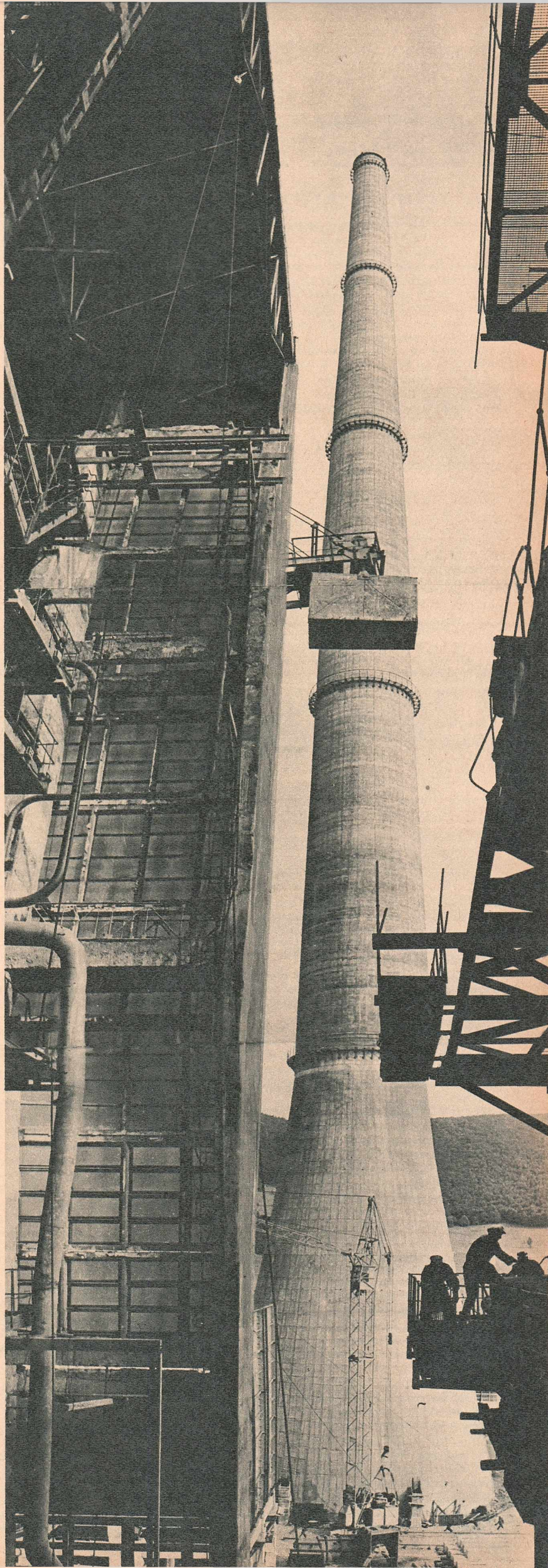
Indiferent care ne este profesia, contemporani fiind cu avîntul fără precedent al României și citind în documentele de partid despre intrarea în funcțiune a celor peste 700 de noi capacități de producție și obiective industriale importante, ne simțim părtași la ridicarea acestor edificii ale socialismului. Așa după cum amplul program de dezvoltare a țării, pe care partidul l-a pus în dezbateră comunistilor, a întregului nostru popor, ne înaripează pe toți, creîndu-ne, deopotrivă, mari răspunderi pentru anii ce vin.

Vizitele de lucru pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a întreprins de curînd au fost, o dată mai mult, o strălucită confirmare a adeziunii unanime a poporului nostru la politica internă și externă a partidului, la conținutul Documentelor pregătitoare pentru cel de-al X-lea Congres al P.C.R. Într-o atmosferă înflăcărată, conferințele extraordinare de partid care s-au desfășurat în județele patriei au împuternicit pe delegații aleși pentru Congres să susțină realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Încrederea și dragostea pe care poporul român le nutrește față de conducătorul nostru de partid și de stat, față de activitatea sa bogată și neobosită, au căpătat o vie și emoționantă expresie atît în primirea iubitelui oaspete pe tot parcursul vizitei sale, cît și în cuvintele sincere și avîntate care s-au rostit pe tot cuprînsul țării.

Din confruntarea îndeplinirii sarcinilor Congresului al IX-lea al partidului cu prevederile Documentelor pregătitoare pentru Congresul al X-lea putem cuprinde cu ochii minții, încă de pe acum, imaginea de mîine a peisajului patriei noastre. «A visa științific» — sună oarecum paradoxal. Dar dacă pe dinainte ni se perindă coloanele nesfîrșite de mașini create de industria noastră în viitorul cincinal sau noile combinate, hidrocentrale și uzine ale anului 1975 sau chiar ale anului 1980, visul nostru se bizuie pe politica riguros științifică a Partidului Comunist Român, care a elaborat, în detaliu, treaptă cu treaptă, urcușul patriei noastre, pentru bunăstarea noastră, a tuturor.

Paginile pe care vi le oferim cuprind numai o parte din suita impresionantă a realizărilor actualului cincinal sau care vor căpăta o formă definitivă într-un viitor apropiat. Multe dintre ele sînt cunoscute probabil cititorilor noștri, fiind privite drept... noutăți cu care ne-am obișnuit. Or, sînt anumite momente cînd ne simțim obligați să privim lucid întinderea în timp a creației poporului nostru, raportînd, exact, în prezent, dimensiunile trecutului la cele ale viitorului.

La 7 kilometri de Deva, în apropierea satului Mintia, se ridică o nouă termocentrală care va avea o putere de 800 MW. Însuflețiți de apariția Documentelor pentru Congresul al X-lea al partidului, constructorii și-au luat o serie de angajamente dintre care și acela de a scurta cu peste o lună termenul de turnare a fundației turbo-generatorului nr. 3.

DIALOG CU VIITORUL

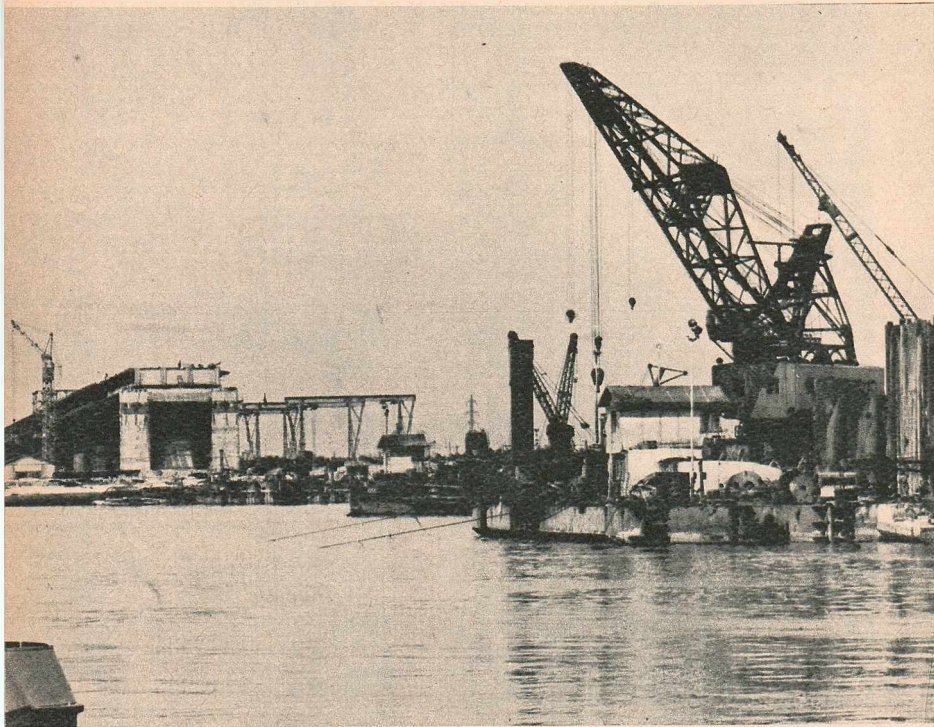
CARATELE NOI ALE AURULUI NEGRU

Pentru a face față noilor sarcini ale economiei a fost realizată în anii socialismului o industrie carboniferă modernă, partidul și statul nostru stabilind orientări generale și măsuri concrete pentru sporirea bazei de rezerve, dezvoltarea capacităților de producție, mecanizarea operațiilor grele și cu volum mare de muncă, introducerea de tehnologii noi de extracție și preparare, organizarea unităților, precum și pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural în bazinele carbonifere. În acest scop au

înregistrându-se în acest cincinal. Într-adevăr, în acești cinci ani producția se dublează aproape (spor 93%), iar ritmul anual de creștere este de 14%.

Nu mai puțin importante sînt realizările de natură calitativă. Așa, de exemplu, numai în actualul cincinal productivitatea muncii crește cu 68% în unități naturale și cu 42% în indicatori valorici, față de o prevedere de 22,9%. Aceasta a făcut posibil ca 78% din sporul de producție să se obțină pe seama creșterii productivității muncii și să se realizeze o economie de forță de muncă de 7 000 salariați față de prevederile din cincinal.

Deosebit de însemnate sînt sarcinile ce le pune în față industriei cărbunelui proiectul de Directive pentru Congresul al X-lea al Partidului, potrivit căruia extracția căr-

lăță cîteva din caracteristicile monumentalei lucrări: 1 450 metri lungime, din care 720 metri peste albia Dunării, restul de 730 metri reprezentînd lungimea a două viaducte de acces, a cîte 365 metri la fiecare din capete. Circulația pe pod se va face pe patru benzi, iar a pietonilor pe două trotuare situate la extremitatea părții carosabile.

Sub deschiderea principală a podului, fixată pe două asemenea picioare, vor putea naviga nestingherite toate felurile de nave fluviale — distanța de la suprafața fluviului la pod va fi de peste 20 metri. În imagine, podul de peste Dunăre.

fost orientate spre această industrie însemnate fonduri de investiții și de cercetări geologice și au fost organizate institute specializate de cercetări tehnico-stiințifice și de proiectări miniere.

Fondurile alocate pentru cercetări geologice au permis ca printr-un amplu program de lucrări să crească apreciabil rezervele de cărbune în bazinele aflate în exploatare — Valea Jiului, Cîmpulung, Filipești-Doicești, Voivozi, Sărmășag, Anina, Căpeni etc. și să se pună în evidență mari rezerve în bazine noi, dintre care cele mai importante sînt cele de lignit din Oltenia.

Pe această bază a fost amplificată capacitatea mării majorității a minelor vechi, în multe cazuri producția acestora crescînd de 3-10 ori față de cea din 1944. În același timp au fost redeschise mai multe mine vechi, închise în perioada crizei din 1929-1933, și au fost proiectate și construite 27 mine și cariere noi, unele din acestea avînd capacități de producție între 1 și 3 milioane tone cărbune pe an.

În acest fel extracția de cărbune a crescut de la 2 955 000 tone în anul 1944 la 12 095 000 tone în anul 1965 și, conform realizărilor pe trei ani și jumătate din actualul cincinal și preliminarilor făcute pînă la sfîrșitul cincinalului, în anul 1970 producția va atinge 23 300 000 tone față de 20-22 milioane tone prevăzute prin Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. Deci, în perioada 1944-1970 producția se dezvoltă de aproape 8 ori, cele mai mari sporuri și ritmuri de creștere

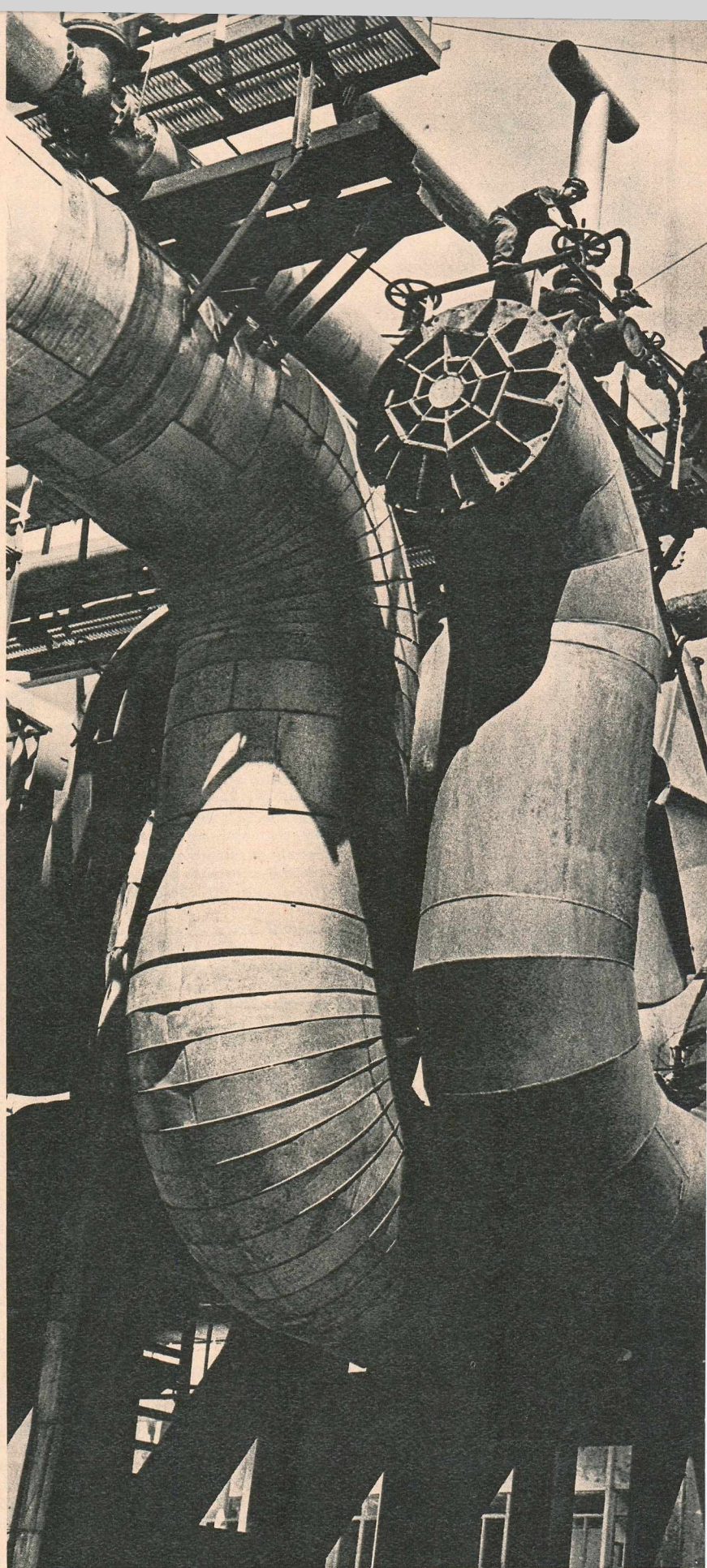
bunelui urmează să crească de la 23,3 milioane tone în 1970 la 36-38 milioane tone în 1975 și la 50 milioane tone în anul 1980.

După cum se vede, în numai cinci ani (cincinalul 1971-1975), industria cărbunelui urmează să-și sporească producția cu aproape 15 milioane de tone, nivel egal cu întreaga extracție pe țară din anul 1967 și de peste 5 ori extracția din anul 1944. Contribuția principală la realizarea acestei sarcini revine minelor și carierelor de lignit din Oltenia și bazinului carbonifer al Văii Jiului, în cadrul cărora urmează să se pună în exploatare mai multe mine și cariere noi (Rovinari Est, Roșia de Jiu, Livezeni, Bărbăteni etc.) de mari capacități și dotate la nivelul tehnicii moderne.

Sîntem pe deplin convinși că harnicele colective din unitățile carbonifere vor munci cu abnegație pentru îndeplinirea noilor sarcini ce stau în fața acestei ramuri industriale, aducîndu-și astfel aportul la înflorirea României socialiste.

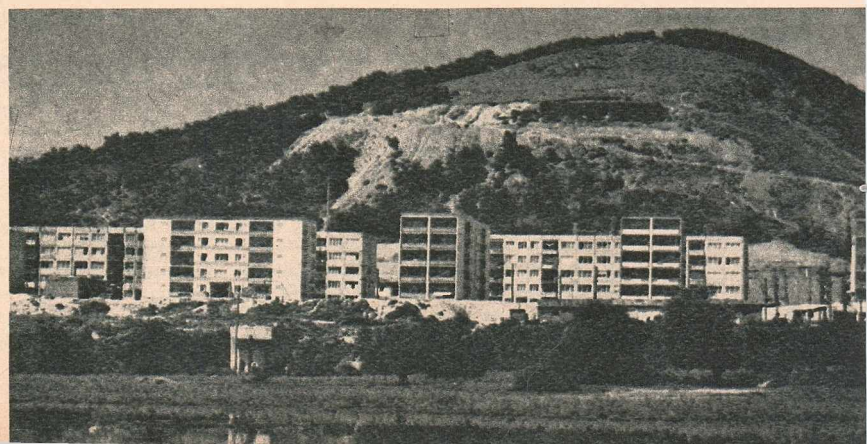
Ing. Traian BĂRSAN
adjunct al ministrului minelor

Pentru a nu fi acoperită de Dunăre — în urma lucrărilor efectuate la Porțile de Fier — Orșova a fost «mutată». A apărut pe hartă o Orșovă nouă, modernă, ale cărei blocuri se înalță semețe, profilînd noua arhitectură a orașului.

«La sfîrșitul deceniului viitor — se arată în proiectul de Directive — siderurgia va asigura aproape în întregime necesarul de metal al economiei; pro-

ducția de oțel pe locuitor se va apropia simțitor de cea obținută în țări industriale dezvoltate». La îndeplinirea acestei sarcini va contribui și noul furnal

EXTINDEREA ȘI DIVERSIFICAREA PRODUȚIEI BUNURILOR DE CONSUM

Din punct de vedere al omului muncii, al consumatorului, industria ușoară se situează în grupul acelor ramuri economice ale căror realizări sau deficiențe se fac simțite imediat nemijlocit în sfera consumului, se răsfrâng direct asupra nivelului de trai. De aceea și problemele puse de partid acestui sector au specificul lor, îmbinând criteriile generale de politică economică în industrie, cu criteriile specifice. Ele pot fi rezumate în obiectivele și sarcinile noastre de bază sintetizate astfel în proiectul de Directive: «O atenție deosebită se va acorda extinderii și diversificării producției bunurilor de consum, corespunzător creșterii puterii de cumpărare și a cerințelor populației».

Dar aceste două cuvinte subliniate de mine — *extindere* și *diversificare* — presupun o gamă foarte largă de măsuri concrete, care să asigure sporirea producției pînă în 1975 cu 40—45%, varietatea și calitatea superioară a sortimentelor, acoperirea consumului intern, o tot mai simțită prezență pe piața externă cu articole care să corespundă cerințelor și conjuncturii acesteia.

Ansamblul acestor măsuri începe încă înainte de momentul alegerii materiei prime. Mă refer la faptul că vom consolida și extinde rolul cercetării științifice, folosind din plin atît institutele ministerului cît și laboratoarele uzinale.

Însăși alegerea și folosirea materiei prime comportă o multitudine de probleme: folosirea pe scară largă a materiilor prime indigene, diversificarea lor continuă, valorificarea superioară a materiei prime.

Referitor la procesul de producție propriu-zis vom continua extinderea procedurilor tehnologice moderne. În domeniul investițiilor vom urmări cu toată atenția cerută de partid darea în funcțiune la termen a noilor capacități, iar în ce privește dotarea lor vom continua sistemul realizării unor utilaje în întreprinderile proprii degrevînd industria constructoare de mașini și importul.

Sîntem hotărîți să ne aducem din plin aportul factual la realizarea marelui program ce urmează să fie aprobat de Congres.

Ing. Ion POPESCU
adjunct al ministrului industriei
ușoare

ÎN CINSTEA CONGRESULUI

Întîmpinarea Congresului al X-lea al Partidului a mobilizat întregul colectiv de lucrători din Ministerul de Construcții pentru Industria Chimică și Rafinării, încă de la începutul anului, în obținerea unor rezultate optime.

Dezbaterea Tezelor și proiectului de Directive pentru Congresul al X-lea — fundamentînd științific tabloul luminos al obiectivelor și al sarcinilor principale ale dezvoltării economice și social-culturale ale patriei, în perioada 1971-1980 — au contribuit la intensificarea muncii creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din minister.

După raportări operative, planul de producție de construcții-montaj a fost depășit

pe primul semestru cu circa 70 milioane lei, realizîndu-se 50,2% din planul anual. Aceasta asigură îndeplinirea și depășirea planului pe întregul an.

Punerea în funcțiune și darea în folosință a obiectivelor industriale au constituit pentru colectivele de conducere ale întreprinderilor și ale ministerului o preocupare deosebită. S-au realizat integral în primele șase luni 45 capacități, printre care: Instalația de piroliză de la Combinatul petrochimic Pitești, Instalația de dimetiltereftalat de la Combinatul petrochimic Ploiești, Bicromatul de sodiu de la Combinatul chimic Tîrnăveni, Rafinăria Crișana, Fabrica de cabluri de tracțiune-Cîmpia Turzii și Instalația pentru majorarea producției de xilen la Rafinăria Brazi. Alte 5 capacități au fost puse parțial în funcțiune, iar 14 au intrat în probe tehnologice. Printre acestea se numără unele unități industriale de o deosebită importanță, cum sînt Unitățile de îngrășăminte cu azot nr. 1-Craiova și nr. 2 Turnu Măgurele, instalațiile de polietilenă și de acrilonitril la Combinatul petrochimic Pitești și Instalațiile de alcool prin oxosinteză și de policlorură de vinil de la Combinatul chimic Rîmnicu Vîlcea. Nu trebuie omis nici faptul că printre capacitățile puse integral în funcțiune 11 au fost devansate din semestrul II 1969, printre care cu 6 luni înainte de termen Instalația de fibre poliesterice la U.F.S.-Iași și unitățile de fire textile și de rețele cord-relon la U.F.S.-Săvinești. Au început să producă, la o capacitate parțială, dar cu 3-9 luni înainte de termen, noile secții ale Uzinei de aluminiu-Slatina, ale Uzinei de prelucrare a maselor plastice-Iași, ale Fabricii de celuloză și hîrtie Zărnești și ale Uzinei de anvelope Victoria-Florești.

Pentru a da un element de comparație e suficient să amintim că producția globală anuală a Instalației de fibre poliesterice — la U.F.S.-Iași — la parametrii proiectați, valorează 1 400 milioane lei.

Toate aceste rezultate sînt închinare Congresului al X-lea și aniversării sfertului de veac de la eliberare.

Ing. Ion COMINO
secretar general la Ministerul de
Construcții pentru Industria
Chimică și Rafinării

PENTRU SĂNĂTATEA POPORULUI

Dezbaterea de către lucrătorii sanitari a Tezelor Comitetului Central și proiectului de Directive a constituit un fericit prilej de trecere în revistă a succeselor obținute pe tărîmul ocrotirii sănătății în România, de analiză în spiritul exigenței partinice a sarcinilor care ne stau în față.

Față de cei 8 000 medici care existau în 1938, avem azi peste 31 000 cadre superioare, ceea ce reprezintă un medic la 662 locuitori, situîndu-ne din acest punct de vedere pe unul din primele locuri în lume, înaintea unor state dezvoltate cum ar fi Franța, R.F. a Germaniei, Țările de Jos și cele scandinave. Practic, aproape toate comunele dispun de dispensar și de cel puțin un medic.

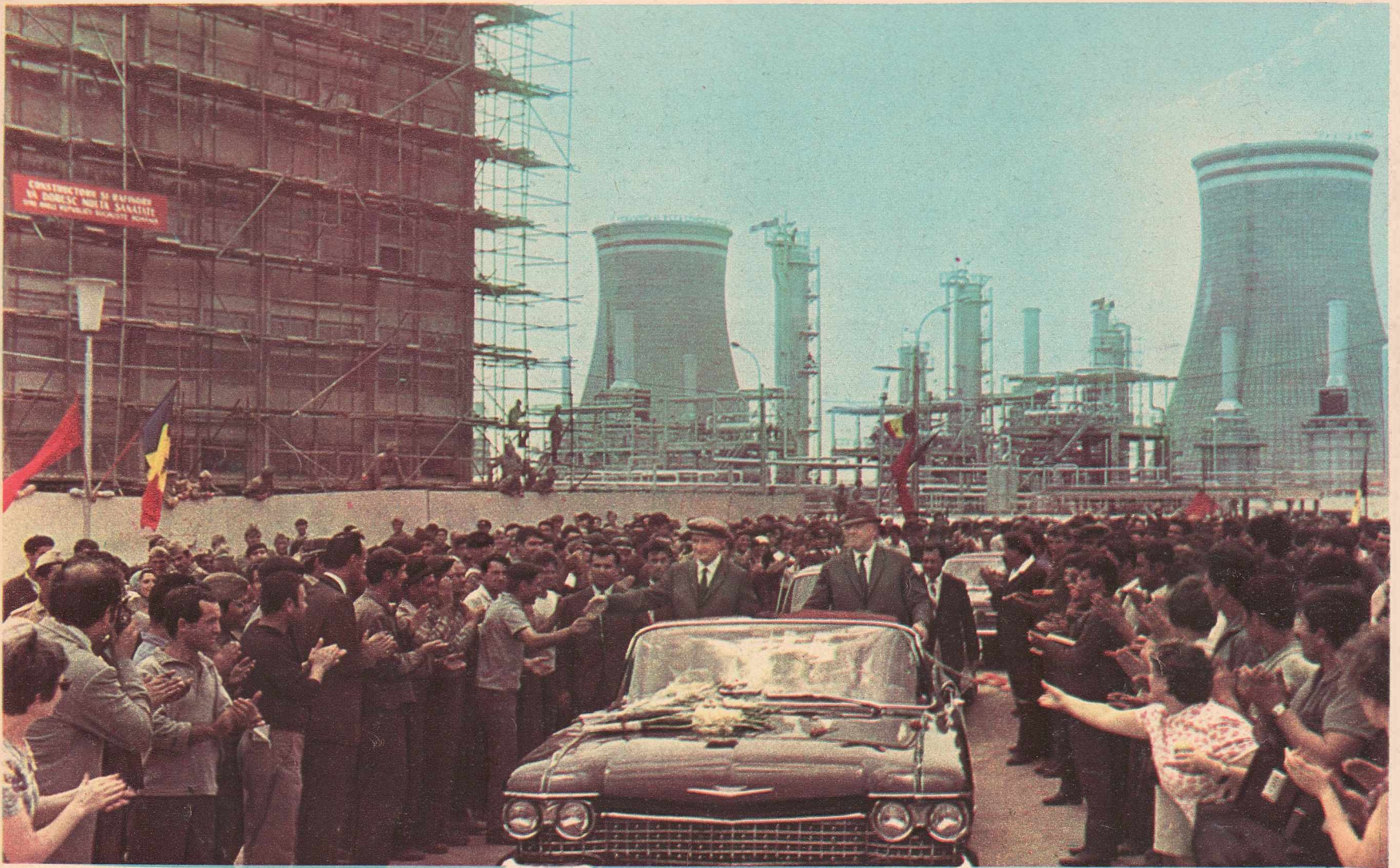
Recentele Directive ale Comitetului Central al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea asistenței medicale a populației prevăd sarcina creșterii numărului de cadre

(Continuare în pag. 10)

de 1 700 mc de la Galați. Lucrările de montaj-instalații vor fi terminate în aceste zile și încă în cursul lunii august vor începe probele și operațiile de rodaj.

FIERBINTE MANIFESTARE A UNITĂȚII ÎN JURUL PARTIDULUI, AL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

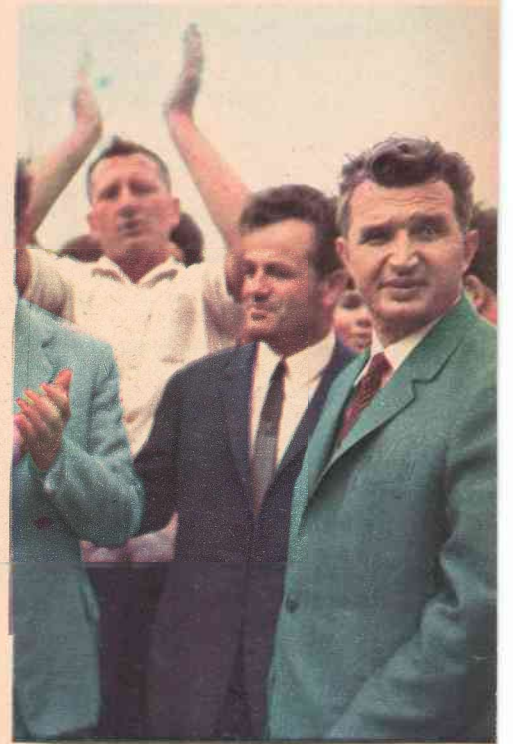
▲
Întovărășită de ovațiile mulțimii, coloana oficială ajunge la platforma chimică, la instalațiile-gigant înălțate aici pe sute de hectare. «Ceaușescu să trăiască, România să-nflorească» — scandează mulțimea salutînd cu entuziasm și dragoste prezența conducătorului său iubit, a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

▶
Florile și copiii — viitorul, frumusețea și bucuria — au însoțit pretutindeni pe secretarul general al Partidului Comunist Român.

◀ Înălților oaspeți li se prezintă schema de sistematizare a localităților din preajma zonei industriale Colibași, unde urmează a fi ridicate o serie de locuințe pentru constructorii de mașini.

▲ Conducătorul partidului și statului nostru, în mijlocul cetățenilor argeșeni, care-și manifestă adeziunea totală la politica internă și externă a partidului comunist.

Zeci și zeci de mii de oameni ai muncii din județele Argeș și Dâmbovița au trăit zile de mare sărbătoare. Bărbați, femei și copii au ieșit în întâmpinarea celui mai iubit fiu al poporului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu și a celorlalți conducători de partid și de stat, cu cea mai fierbinte, mai sinceră și mai profundă dragoste.

DIALOG CU VIITORUL

(Urmare din pag. 7)

medicale superioare și medii pentru asistența populației din mediul rural și totodată îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale personalului.

Numărul paturilor în unitățile de asistență medicală a crescut în prezent la peste 150 000, cifră de 4,7 ori mai mare decât cea de care dispunea populația țării în 1938. Pentru sectorul ocrotirii mamei și copilului, creșterea a fost mult mai mare, de 10 ori pentru obstetrică și de 20 de ori pentru copii. Pe baza unui plan general de dezvoltare, în perspectivă, toate orașele vor dispune de spitale moderne și policlinici, care vor asigura sănătatea populației orașului respectiv și a satelor limitrofe. Sînt, credem, binecunoscute modernele spitale care s-au dat în funcțiune în ultimul timp în orașele: Medgidia, Gh. Gheorghiu-Dej, Suceava, Hunedoara, Constanța, Cluj, Oradea, Baia Mare. Alte numeroase spitale de mare tehnicitate sînt astăzi în curs de construcție sau proiectare.

În cadrul asistenței medicale o atenție deosebită se acordă menținerii stării de sănătate a muncitorilor. Deosebite realizări și posibilități de îmbunătățire există în asistența de urgență, în asistența balneoclimatică, în asistența cu medicamente și chiar în dotarea cu aparatură medicală. O atenție deosebită se va acorda și în viitor cercetării științifice.

Sprijinul nelimitat pe care-l acordă partidul și statul nostru reprezintă factorul esențial pentru realizările și mai bune pe care ni le-am propus în viitor. Succesele obținute pînă acum dau garanția și certitudinea că personalul medico-sanitar va munci cu un avînt sporit pentru obținerea de noi succese și îndeplinirea tuturor sarcinilor medico-sociale ce se vor trasa la Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Dr. Eugen MAREȘ
adjunct al ministrului sănătății

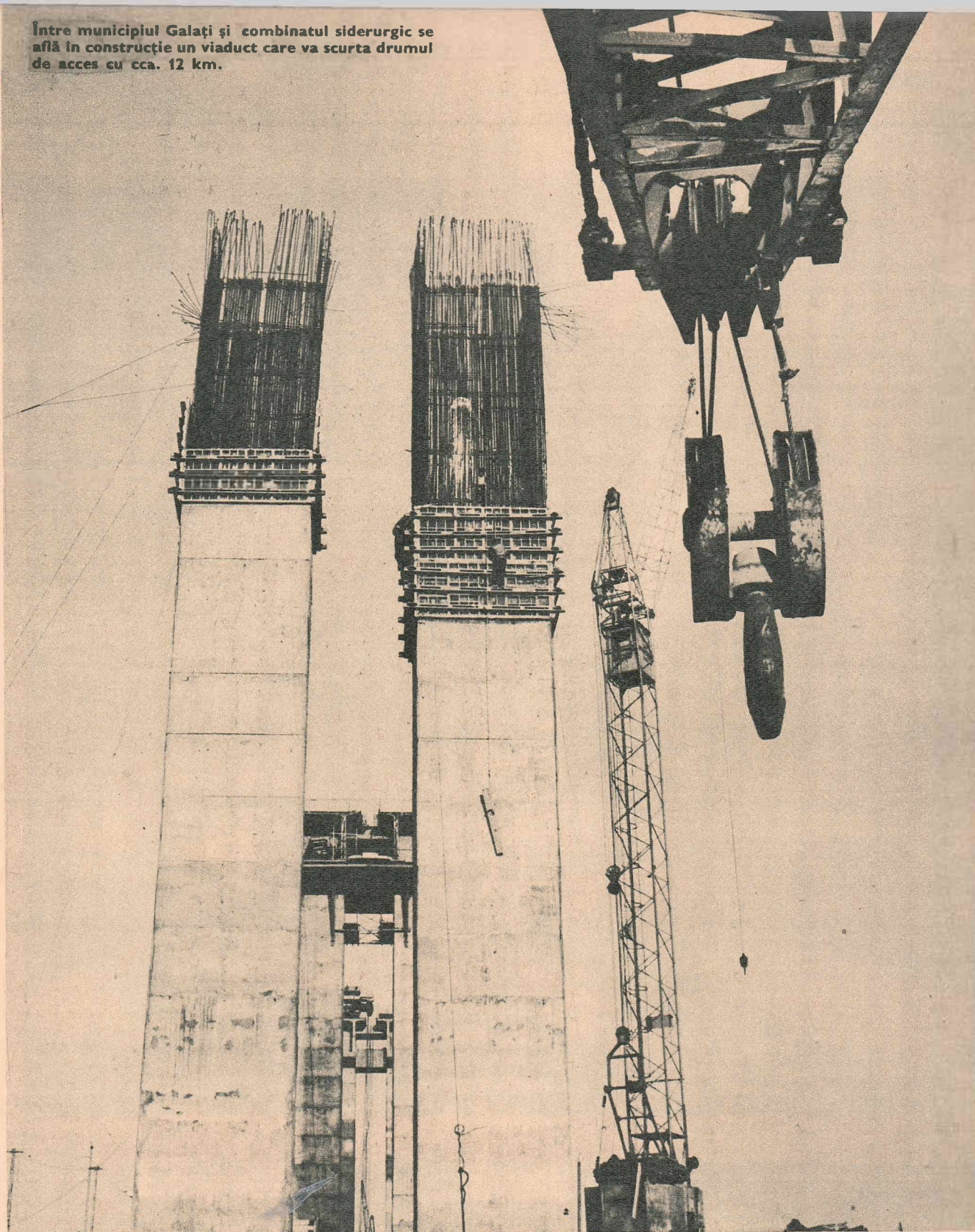
2 000 DE TRACTOARE PESTE PREVEDERI

Colectivului constructorilor de tractoare îi revin, din Documentele pentru Congresul al X-lea al P.C.R., sarcini deosebit de importante. Ele se referă îndeosebi la creșterea și diversificarea producției de tractoare, la îmbunătățirea continuă a performanțelor tehnico-economice ale produselor noastre. Ne vom aduce contribuția în acest fel la mecanizarea complexă a agriculturii, la înfăptuirea vastului program de irigații și la modernizarea și mecanizarea lucrărilor de construcții. Încă în cursul acestui an se vor produce în uzina noastră 12 tipuri de tractoare, urmînd să asimilăm alte trei noi tipuri. Pentru asigurarea capacităților de producție necesare înfăptuirii acestor sarcini, ne vom îndrepta atenția în special spre introducerea în continuare a tehnicii noi și a tehnologiilor moderne în forjă, turnătorii și sectorul de uzină, spre continuarea în ritm susținut a acțiunilor de perfecționare a organizării producției și a muncii. În acest fel vor fi satisfăcute mai bine cerințele economiei naționale. Colectivul uzinei este hotărît să producă în anul 1975, 37 000 de tractoare, adică cu 2 000 de tractoare mai mult decât preconizează proiectul de Directive pentru cel de-al X-lea Congres al P.C.R.

Îmi exprim convingerea că harnicul colectiv al constructorilor de tractoare care de-a lungul anilor a acumulat o bogată experiență va reuși să se ridice la înălțimea mărețelor sarcini ce vor fi puse de Congresul al X-lea al partidului, va îndeplini exemplar angajamentele luate în cinstea acestui măreț eveniment, aducîndu-și astfel contribuția la prosperitatea și măreția României socialiste.

Ing. Emil ONIGA
director general la Uzina de tractoare

Între municipiul Galați și combinatul siderurgic se află în construcție un viaduct care va scurta drumul de acces cu cca. 12 km.

PRIMUL PROGRAM NUCLEAR AL ȚĂRII

În proiectul de Directive pentru cel de-al X-lea Congres al P.C.R. a fost înscris primul program nuclear al țării, în scopul de a introduce treptat și la noi, la scară industrială, energia electrică pe baze nucleare. Înfiptuirea acestui impresionant program — extins pe o perioadă de 11 ani — implică sarcini deosebite pentru oamenii de știință din țara noastră, și îndeosebi pentru cei din domeniul fizicii atomice nucleare și din sectoarele conexe. Fără îndoială, pentru toți specialiștii care lucrează acum, sau vor lucra în domeniul nuclear, programul inițiat de partidul și guvernul nostru reprezintă calea de realizare a unor aspirații de mare anvergură, întrucît științele și tehnicile nucleare sînt chemate, în contextul revoluției tehnico-științifice contemporane, să contribuie — prin planul de stat — la progresul economiei României socialiste, la dezvoltarea prestigiului științei românești.

Cea mai mare parte din cercetările fundamentale aplicative și de dezvoltare pentru înfiptuirea prevederilor primului program nuclear național, la care contribuie un mare număr de departamente și unități

de cercetare, revine colectivului Institutului de fizică atomică al Comitetului pentru energia nucleară. Pentru realizarea la timp și la ținută științifică ce se impune a acestui program, I.F.A. a luat deja o serie de măsuri. Astfel, problemele și temele de cercetare pe anii 1969-1970 au fost defalcate și transmise secțiilor și sectoarelor institutului. Unele din temele ce reveneau cercetătorilor noștri sînt deja elucidate, iar altele se află într-un stadiu înaintat. În ultimele luni conducerea Institutului de fizică atomică, cu sprijinul Comitetului de partid, a luat o serie de măsuri menite să asigure ducerea muncii de cercetare, proiectare și producție în condițiile cele mai corespunzătoare etapei și sarcinilor actuale. În acest scop s-au organizat secțiile și sectoarele institutului pe direcțiile prioritare înscrise în programul nuclear, a fost constituit un nou consiliu științific și s-a întărit colectivul de conducere cu cadre tinere bine pregătite.

Înfiptuirea sarcinilor majore care revin institutului din actualul program nuclear și al celor viitoare implică dotarea sa cu noi instalații și creșterea numerică a cadrelor. În anii care urmează Institutul de fizică atomică va fi înzestrat cu reactori moderni pentru cercetări, cu un nou accelerator destinat cercetărilor din domeniul reacțiilor nucleare și structurii nucleului. Acestor instalații de cel mai înalt nivel li se vor

adăuga în curînd moderne calculatoare electronice.

Tezele și Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. pun un accent deosebit pe știință ca pîrghie fundamentală a progresului economic al patriei. Colectivul institutului nostru este hotărît să realizeze pe viitor astfel de cercetări care să fie contribuții de seamă la fizica atomică și nucleară și să sprijine tot mai direct sectorul productiv al țării. Folosind experiența cîștigată, vom trece la autofinanțarea cercetărilor, noastre, așa cum o cere partidul, pentru a face munca din institut cît mai eficientă, spre folosul nemijlocit al economiei naționale. În acest sens aș dori să menționez că anul acesta beneficiile ce vor fi aduse de contractele noastre de cercetare se vor ridica la 31 milioane lei.

Întregul colectiv al Institutului de fizică atomică este ferm hotărît de a depune toate eforturile, întreaga sa capacitate și energie pentru înfiptuirea la timp a tuturor sarcinilor care îi revin pentru susținerea și realizarea primului program nuclear național înscris în proiectul Directivelor pentru cel de-al X-lea Congres al partidului.

Prof. dr. docent Ioan URSU
prim-vicepreședinte al Comitetului pentru energia nucleară,
directorul Institutului de fizică atomică

UN PROGRAM AL PROGRESULUI

În faza culminantă a discuțiilor documentelor Congresului al X-lea al P.C.R., mă impresionază participarea activă și creatoare a celor ce muncesc în fabrici și pe ogoare, în laboratoare și în instituții, în sensul aprofundării și îmbogățirii tezelor și directivelor, a însușirii sarcinilor ce decurg pentru fiecare colectiv și individ în parte. Prezența în mijlocul maselor a conducătorilor partidului a stimulat discuțiile și inițiativele. Totodată s-a evidențiat unanimitatea vibrantă în ce privește propunerile făcute și adoptate în conferințele extraordinare ale organizațiilor județene de partid pentru realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu ca secretar general al partidului.

În documente se regăsește aceeași grijă predominantă pentru dezvoltarea multilaterală și armonioasă a tuturor ramurilor economiei, științei și culturii, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor, grijă care a stat de totdeauna la baza politicii partidului.

Ca inginer și om de știință, consider deosebit de importante prevederile din proiectul de Directive referitoare la promovarea progresului tehnic și dezvoltarea cercetării științifice, la asimilarea unor produse la nivelul realizărilor avansate, la extinderea mecanizării și automatizării, a tehnicii de calcul și a informaticii în producție și gestiune. Programul de dotare a economiei naționale cu echipamente moderne de calcul va asigura optimizarea multor sisteme și procese mari, rezultând o creștere considerabilă a productivității muncii în ramurile de bază ale industriei, agriculturii, transporturilor etc., cit și a conducerii, respectiv planificării economiei naționale.

Prin extindere rezultă sarcini privind organizarea și funcționarea unui sistem național de informare și documentare științifică și tehnică sub îndrumarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Sînt convins că întregul popor nu va preocupă nici un efort pentru a traduce în viață acest mare program de dezvoltare a patriei noastre socialiste spre culmile civilizației umane.

Acad. dr. ing. A. AVRAMESCU
director general al Centrului de documentare științifică al Academiei Republicii Socialiste România

DEZVOLTAREA ASCENDENTĂ A INDUSTRIEI ALIMENTARE

Tezele și prevederile proiectului de Directive constituie prefigurarea dezvoltării continue a societății socialiste, în concordanță cu aspirațiile întregului nostru popor.

Sarcinile concretizate în cifre, precum și ideile de bază cuprinse în proiectul de Directive, oglindesc puternicul dinamism al întregii vieți social-politice, continuarea fermă a politicii marxist-leniniste de industrializare socialistă — pivotul progresului general al societății noastre.

Asigurându-se creșterea cu precădere a industriei mijloacelor de producție și a unor raporturi optime între industria grea și industria bunurilor de consum, proiectul de Directive prevede dezvoltarea armonioasă a întregii economii naționale, în cadrul căreia un rol important revine și industriei alimentare.

În contextul dezvoltării și înfloririi întregii noastre economii naționale, industria alimentară își va spori producția în perioada 1971-1975 cu 35-40% peste nivelul ce se va realiza în 1970.

Pentru a sublinia pregnant valoarea acestor creșteri este suficient să arătăm că volu-

mul global al producției industriei alimentare prevăzut pentru perioada 1971-1975 va fi mai mare decît întreaga producție obținută într-o perioadă de 15 ani (1951-1965), iar principalele sporuri de producție vor fi înregistrate la alimentele cu conținut bogat de proteine, în special de origine animală: carne, lapte și derivatele lor, în concordanță cu orientarea spre un consum alimentar rațional.

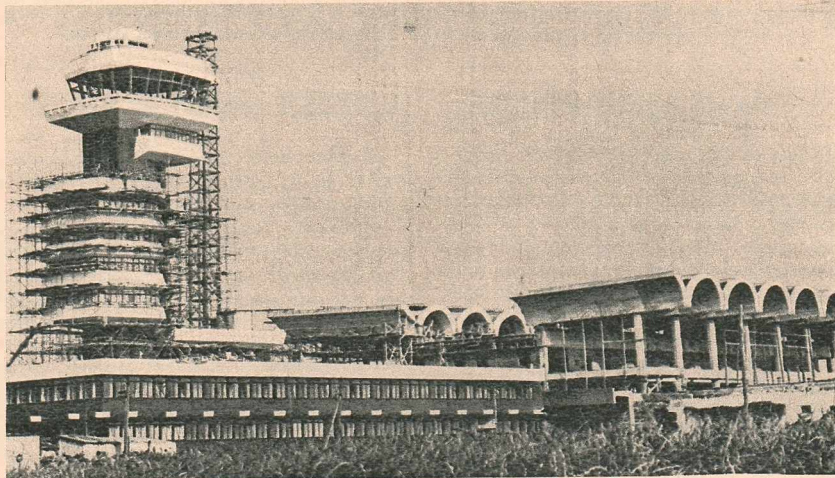
Considerăm că astăzi nu mai este suficient ca noile sortimente să răspundă numai unor necesități nutritive; ele trebuie să răspundă exigențelor mereu sporite ale consumatorilor care trebuie și pot să-și aleagă sortimentul preferat dintr-o gamă de produse din aceeași grupă.

Realizările obținute pînă în prezent, ca și sarcinile sporite privind industria alimentară pentru perioada 1971-1975, ne obligă la noi și multiple măsuri pentru asigurarea realizării în condiții optime a sarcinilor de viitor.

Alături de toți oamenii muncii, lucrătorii din industria alimentară își vor concentra întreaga energie și capacitate de muncă pentru traducerea în viață a hotărîrilor ce vor fi adoptate de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Ing. Zaharia TRAIAN
adjunct al ministrului industriei alimentare

Noul aeroport care se înalță la porțile Capitalei, la Otopeni, este de o mare importanță pentru traficul nostru aerian. În cinstea celui de-al X-lea Congres al P.C.R. și a celei de-a 25-a aniversări a eliberării, aerogara și aeroportul vor fi date parțial în folosință. Darea în folosință a modernului aeroport internațional București-Otopeni va permite deschiderea de noi linii aeriene internaționale, deservite de avioane de mare capacitate și viteză.

BĂRĂGANUL ÎSI SCHIMBĂ FAȚA

Este copleșitor tabloul întregului popor constituit în forum, pentru a dezbată perspectivele dezvoltării patriei sale. Emulația cetățenească a cuprins și pe locuitorii județului Ialomița. Într-un mod special chiar, deoarece în fața noastră se ridică probleme complexe, legate de schimbarea înfățișării Bărăganului, de industrializarea și urbanizarea acestui grînar al țării, dar și pentru că recent am trăit din nou bucuria și mîndria de a avea în mijlocul nostru pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Vizita celui mai iubit fiu al poporului s-a desfășurat într-o atmosferă dinamică, de lucru. Am înțeles și mai bine, cu acest prilej, justetea și realismul sarcinilor trasate de partid, ca și faptul că posibilitățile de optimizare a activității în toate domeniile, sînt practic nelimitate.

În anul 25, în anul celui de-al X-lea Congres al P.C.R., județul Ialomița consemnează intrarea în funcțiune a fabricii de ulei Slobozia, a fabricii de conserve din Fetești, a întreprinderii de prefabricate Călărăși și a primului lot de 1 310 apartamente din cele 4 000 care vor trebui să schimbe curînd înfățișarea și condițiile de locuit ale orașului reședință de județ.

Ne considerăm la început de drum. Sintem hotărîți să dăm în folosință la termen obiectivele ce ne revin în viitorul cincinal: combinatul chimic și filatura de la Slobozia, extinderea combinatelor gigant Căzănești Modelu, Fetești, pînă la capacitatea de 150 000 capete porcine, realizarea programului de irigații etc.

Iacob ȘTEFAN
prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean IALOMIȚA

Este șantierul cel mai original, cel mai dificil și cel mai grandios. Pentru că, oricum, combinate chimice am mai construit, combinate siderurgice la fel, ba chiar și hidrocentrale. Dar cea de la Porțile de Fier este fără precedent. Cota de energie ce va reveni țării noastre din sistemul hidroenergetic al Dunării va înlocui o cantitate de 1,8 milioane tone combustibil pe an, ceea ce înseamnă mai mult decît extracția de cărbune a României anului 1938.

NAVIGĂM SPRE VIITOR

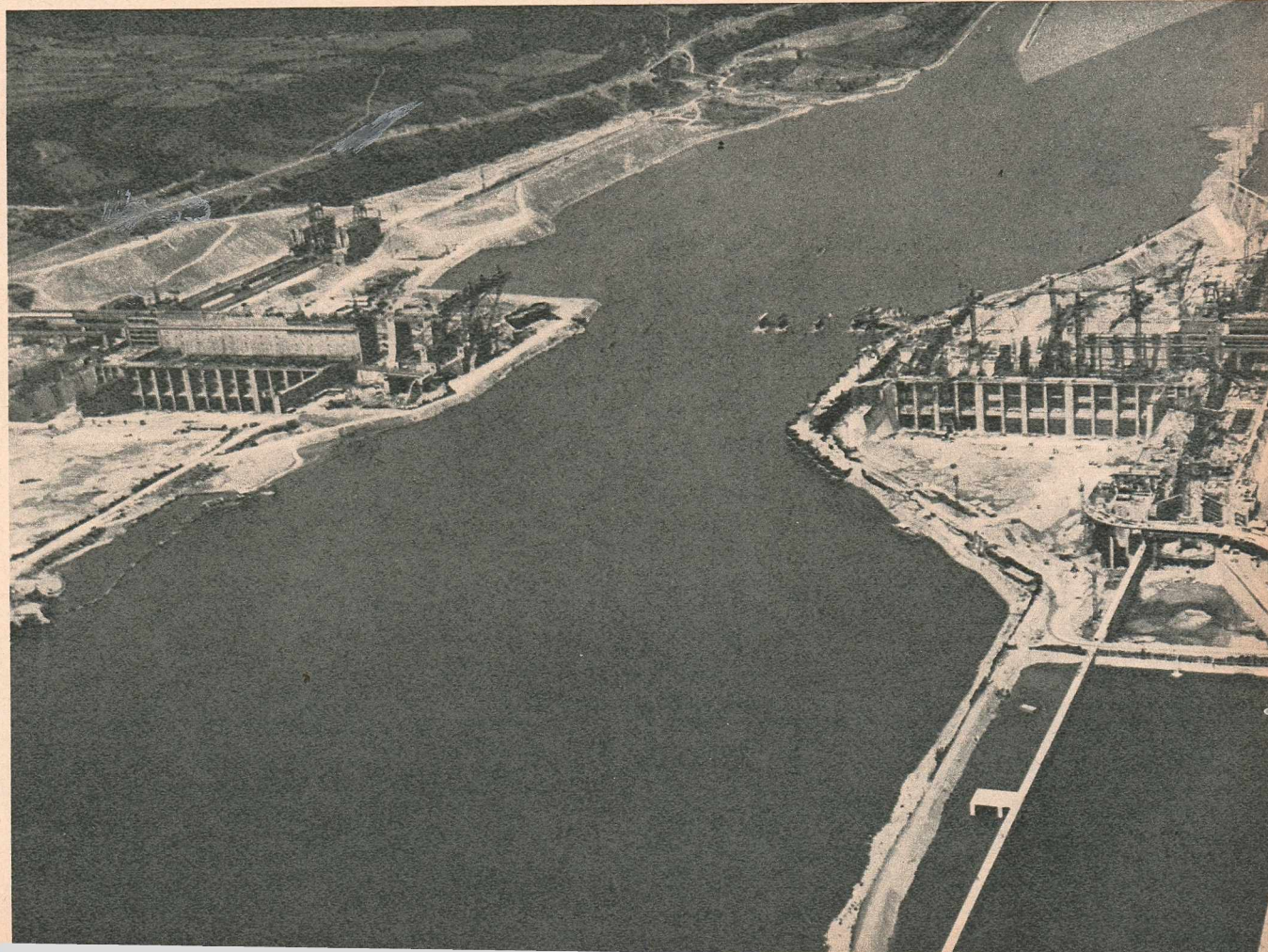
Ritmul deosebit preconizat de proiectul de Directive al Congresului al X-lea al P.C.R. pentru dezvoltarea economiei naționale în următorul cincinal este caracteristic și transporturilor navale.

Creșterea producției bunurilor materiale, participarea tot mai intensă la diviziunea mondială a muncii determină sporirea volumului de schimburi comerciale și, implicit, al tonajului transportat. În acest context, proiectul de Directive prevede sporirea aportului flotei proprii la transportul mărfurilor de import și export, dublarea capacității flotei maritime. Va crește producția internă de nave, în special cargouri de 4 500, 7 500 și 12 000 t.d.w., asigurându-se concomitent dotarea flotei cu petroliere și minieraliere de mare capacitate, inclusiv nave de 80 000 t.d.w.

Vor continua intens lucrările de extindere a portului Constanța, investiție de o deosebită importanță în asigurarea legăturilor noastre pe mare. Numai capacitățile care vor intra în funcțiune anul acesta în bazinul noului port vor permite un trafic anual de 4 700 000 t mărfuri, urmînd ca spre sfîrșitul anului 1972, traficul anual prin noile capacități de încărcare-descărcare să fie de aproape 8 milioane tone.

Fii ai unei țări înfloritoare, îmbrăcînd uniforma unei flote comerciale în plină dezvoltare, navigatorii români au suficiente motive să poarte cu mîndrie pavilionul tricolor pe meridianele lumii.

Ing. Nicolae OCĂNOAIA
director general al Direcției generale a navigației civile din M.T.N.A.

DIALOG CU VIITORUL

DEZVOLTAREA PRODUȚIEI ZOOTEHNICE

Zilele de efervescente dezbateri ale Documentelor elaborate de C.C. al P.C.R. în vederea celui de-al X-lea Congres al partidului constituie pentru cei ce lucrează în sectoarele de bază ale agriculturii noastre socialiste — ca pentru toți oamenii muncii — prilejuri deosebit de favorabile de cunoaștere, aprofundare și temeinică însușire a sarcinilor trasate de partid. Indicația cuprinsă în proiectul de Directive, potrivit căreia: «se vor dezvolta ferme specializate pentru producția de lapte, carne de porc și de pasăre, cu deosebire în jurul orașelor, în vederea unei mai bune aprovizionări a populației cu aceste produse», ne arată principala direcție de dezvoltare a producției zootehnice noastre. În recente vizite pe care le-a făcut în județele și orașele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al partidului, a subliniat importanța concentrării și specializării producției zootehnice în unități mari, având caracter industrial. Experiența prețioasă a întreprinderilor de stat, care în numai câțiva ani au obținut în acest domeniu rezultate remarcabile, a fost în repetate rânduri dată ca pildă.

Așa, de exemplu, într-o fermă specializată în creșterea porcilor, prin mărirea indicelui de folosire a animalelor-mată se poate mări de 2—3 ori cantitatea de carne livrată pe fiecare scroafă, realizându-se un consum redus de furaje și într-o perioadă mai scurtă. În final, tona de carne de porc se obține cu un preț de cost cu circa 3 000 lei mai mic decât în unitățile nespecializate.

În perioada ce urmează, concentrarea producției zootehnice în cooperativele agricole și profilarea acestora pe creșterea a 1—2 specii de animale va constitui una din acțiunile cele mai importante ale acestui sector.

În principiu, un complex zootehnic cooperatist va avea capacitatea de circa 500 de vaci de lapte, 5 000—30 000 de porci, 36 000 păsări ouătoare sau 480 000 pui de carne.

Pentru dezvoltarea marilor ferme zootehnice specializate, de tip industrial, va trebui să crească considerabil producția de nutrețuri combinate. Și în această direcție, proiectul de Directive cuprinde sarcini ce vor fi îndeplinite în cel mai scurt timp.

Ing. Nicolae BARBU
vicepreședinte al Consiliului
Superior al Agriculturii

Lucrare de mari proporții, unică în țara noastră prin amploare: complexul de irigații de la Medgidia, alcătuit dintr-o vastă rețea de canale, stații de pompare și baraje, va asigura până în 1971 irigarea unei suprafețe de 174 000 ha.

Hidrocentrala de pe riul Lotru se află într-un stadiu înaintat de realizare. Ea va fi cea mai mare construcție hidroenergetică amenajabilă pe cursurile interioare de apă ale țării, producția ei fiind de o jumătate de milion de kWh.

ANGAJAMENTUL A FOST ÎNDEPLINIT

Rezultate din bogata experiență a partidului, din politica sa marxist-leninistă de construire a socialismului, Documentele care vor fi dezbătute la Congresul al X-lea al partidului prefigurează dimensiunile economice, sociale, culturale și științifice, mult sporite, ale societății noastre în perioada până în 1980; ele dau un puternic avânt forțelor creatoare din țara noastră.

În acest an în care se ține Congresul, când poporul nostru aniversează un sfert de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist, se împlinesc 20 de ani de la înființarea uzinei noastre, prilej de a face bilanțul activității depuse pe linia înzestrării agriculturii cu mașini și utilaje agricole din ce în ce mai moderne, mai productive, mai competitive pe piața mondială. În cincinalul 1966-1970 uzina a asimilat 12 produse noi și merge înainte pe acest drum. Eficiența economică a activității uzinei noastre a crescut de la an la an.

În cincinalul în care ne aflăm uzina a dat beneficii peste plan de 13,4 milioane lei, din care 10 milioane au fost distribuite sub formă de premii salariaților. În anul 1969 producem de 41 ori mai mult decât în anul 1950. Ponde-

rea exportului în producția uzinei a crescut de la an la an atingind 20% din volumul producției, în anul 1969.

În cinstea Congresului al X-lea și a celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei noastre, colectivul uzinei s-a angajat să reducă cu trei luni de zile termenul de asimilare la un produs de înaltă tehnicitate și de mare capacitate, combina de cereale universală, autopropulsată, angajament ce a fost respectat, astfel că la data de 10 iulie 1969 s-a pus în mișcare prima combină de acest fel fabricată în România. Acesta este darul pe care îl oferă colectivul uzinei ca rezultat al muncii de creație și de execuție.

Ca delegat la Congres și conducător de întreprindere, susțin cu căldură politica internă și externă a partidului nostru și asigur conducerea de partid și de stat că harnicul colectiv al uzinei «Semănătoarea» va traduce în fapte istoricele Documente ce vor fi aprobate de Congresul al X-lea.

Ing. I. CĂPĂȚINĂ
director general la uzinele «Se-
mănătoarea» — București

economice

de Ilie ZAHARIA

ORIENTAREA INVESTIȚIILOR

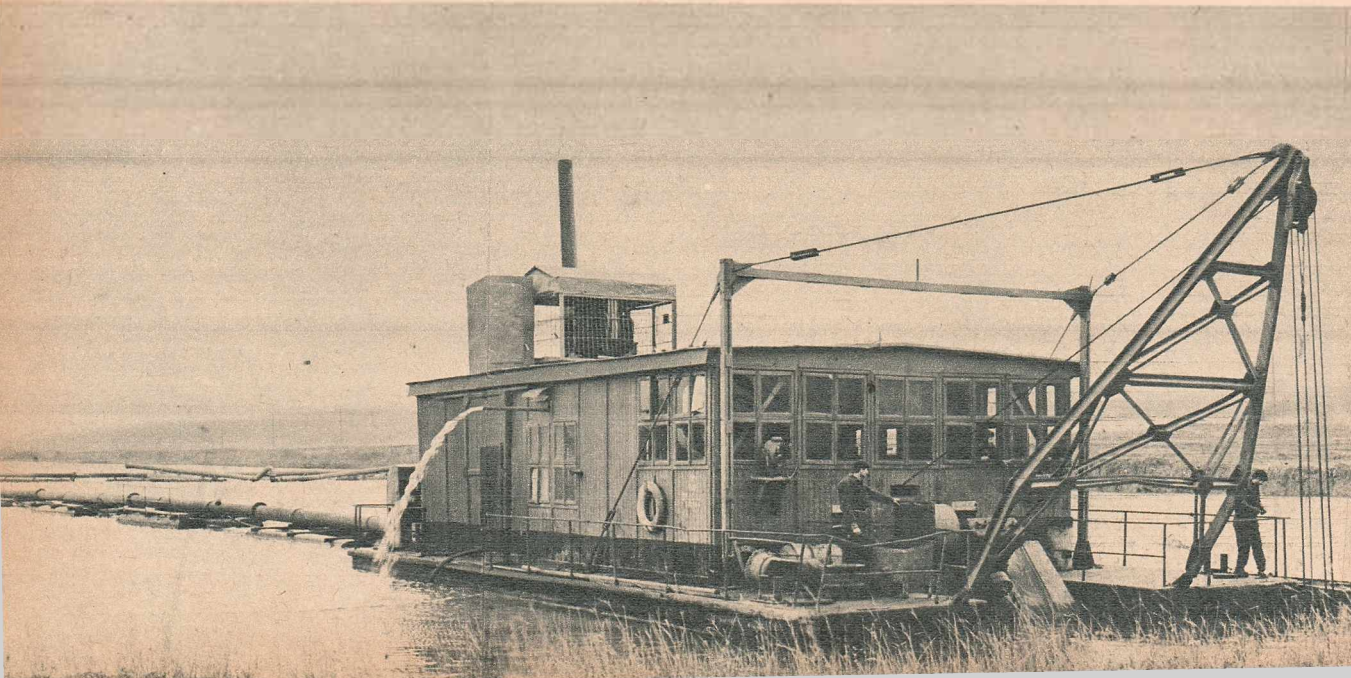
Orientarea investițiilor înseamnă în fond orientarea dezvoltării, determinarea direcțiilor în care se va desfășura activitatea economică a țării în perspectiva anilor viitori. Noțiunea de dezvoltare nu trebuie înțeleasă în sensul doar al creșterii și extinderii unei economii în structura existentă. Aceasta n-ar mai însemna progres, ci pur și simplu inerție. Or, progresul înseamnă adaptarea economiei la cerințele tehnicii moderne văzute în perspectivă; aceasta presupune și impune o viziune clară a evoluției industriei, agriculturii, construcțiilor, serviciilor în viitor. Mai ales într-o societate a cărei economie este planificată și condusă centralizat, opțiunile trebuie judecate în funcție de parametrii multipli: poziția actuală și viitoare a țării în diviziunea internațională a muncii; care sînt ramurile industriale «de vîrf» a căror creare și dezvoltare vor plasa economia națională pe orbita de cea mai mare circulație, și invers, care sînt ramurile (sau produsele) la care nu se întrevide o creștere; sectoarele absolut necesare a fi dezvoltate pentru a asigura independența economică; baza de materii prime etc., etc.

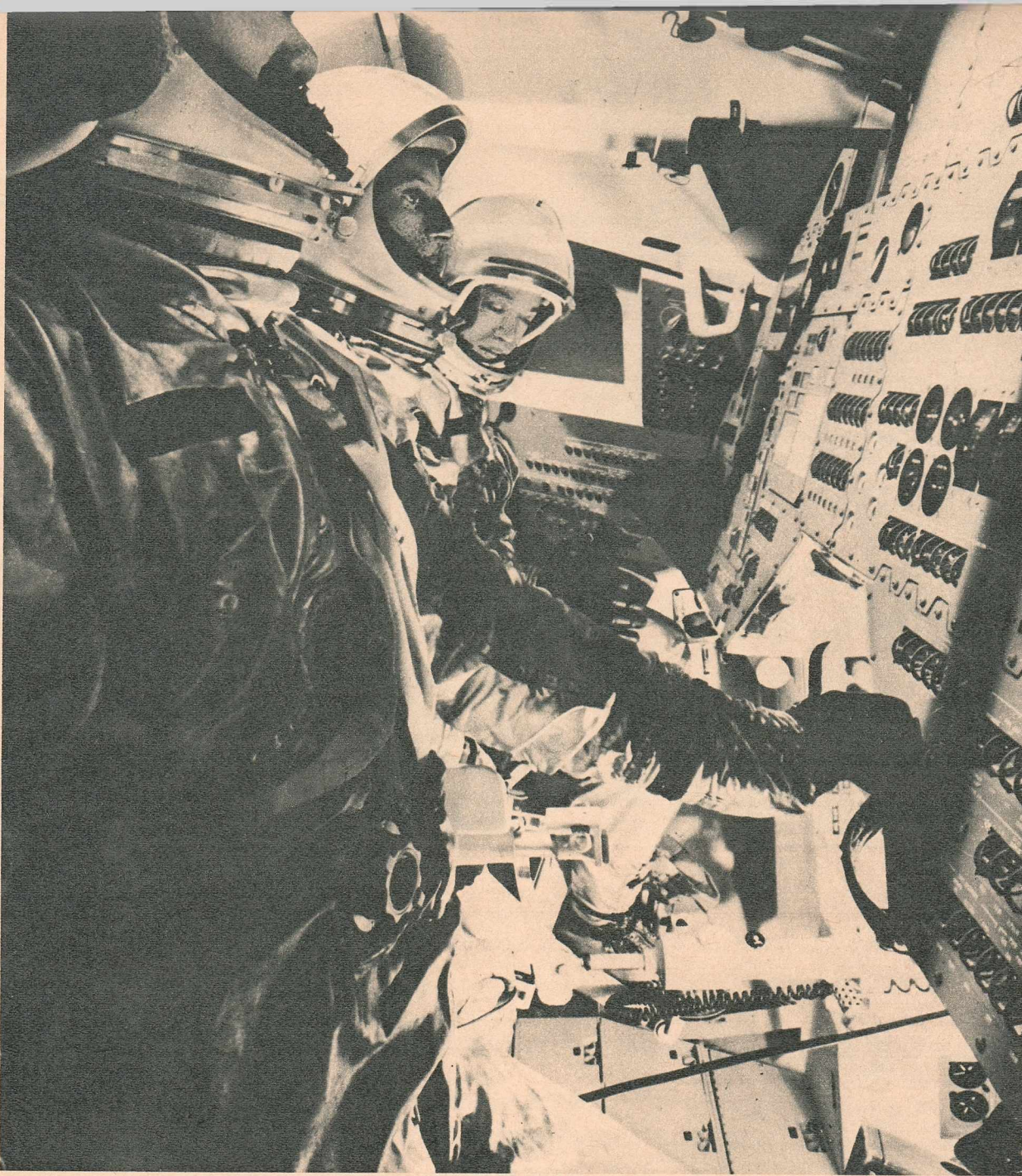
În fond, revoluția tehnico-științifică pe care o trăim — și care s-a manifestat în această răcoroasă lună a lui iulie prin evenimentul cu adevărat epocal, istoric al pășirii primilor oameni pe Lună — această revoluție cuprinde în primul rînd și mai ales patru mari domenii: fiziunea atomului, electronica, chimia și tehnica rachetelor. Dacă ultimul presupune (cel puțin în viitorul previzibil), mijloace materiale care depășesc forța economică a unei țări de dimensiunile celei în care trăim, în ceea ce privește celelalte trei domenii — și în special în electronică și chimie — orientarea investițiilor, a dezvoltării, este condiția indispensabilă a progresului. Și, desigur, chimia (pentru care avem o bază puternică de materii prime) și electronica nu se pot desfășura fără industria corespunzătoare de construcții mecanice.

«Se va asigura și în viitor, declară Tezele Comitetului Central al Partidului Comunist Român pentru Congresul al X-lea al partidului, prioritate ramurilor hotărîtoare — energetica, metalurgia, construcțiile de mașini și chimia — iar în cadrul acestora un accent deosebit se va pune pe dezvoltarea electronicii, electrotehnicii, producției de mase plastice și fire sintetice care joacă un rol important în progresul tehnico-științific actual».

O economie, oricît de avansată ar fi, nu poate, nu trebuie să fie unilaterală, chiar dacă industria ei ar fabrica produsul cel mai modern și mai solicitat de lumea întreagă. Experiența — tristă — a arătat că unilateralitatea unei economii duce în mod inevitabil la dezavantaje serioase. Desigur, într-o diviziune internațională a muncii există o interdependență a economiilor. Nici un stat, oricît de uriaș ar fi ca întindere, bază de materii prime, potențial industrial, forță de muncă, nu se poate autosatisface complet, în mod autarhic.

Dar între limitele extreme — unilateralitate și autarhie — există un punct optim al unei dezvoltări armonioase a multiplelor sectoare care constituie organismul social stabilit în funcție de resursele, de potențele lui. E ceea ce se caută, ceea ce se urmărește prin planul pe 1971-1975 și prin liniile directoare pe perioada 1976-1980.

«Apollo» în drum spre Diana.

Așelizarea primilor pămînteni pe astrul nopții a fost urmărită cu emoție și entuziasm de peste un miliard de oameni. Cu toții ne-am îndreptat gândurile în ultimele zile, și îndeosebi în ultimele nopți, spre foaia rotundă de cositor de pe bolta cerească ce azi ne pare mai apropiată ca oricînd.

Fără îndoială, chiar și... cei care «trăiau în lună» sau erau «căzuți din lună» au prins să privească altfel astrul de unde își trăgeau numele. Culmea absurdului, a imposibilului, era considerat dintotdeauna «să apuci luna cu dinții», sau «să prinzi luna cu mîna»... Și iată că zicalele trebuie revizuite și limitele posibilului și imposibilului împinse mai departe, mult mai departe...

Din clipa cînd au răsunit primele cuvinte rostite de un pămîntean pe un alt corp ceresc am intrat într-o eră nouă. O eră pe care o așteptam. Știam că va veni. Ne-a spus-o Tiolkovski, i-a deschis drumul Gagarin, ne-au apropiat-o tot mai mult navele cosmice sovietice, constelația rachetelor americane, de la «Iupiter» la «Saturn», salturile tot mai temerare în cosmos ale astronautilor americani și sovietici.

Așadar, «VULTURUL» A ASELENIZAT. De acum încolo se vor scrie romane realiste, și nu neapărat științifico-fantastice, cu acțiunea desfășurată pe Lună. Acolo sus se vor infirpa idile (el cosmonaut, ea astrofiziciană sau... invers) sub clar de Pămînt. Dreptul internațional își va putea extinde în modul cel mai concret cu putință sfera succeselor (sperăm, nu și a insucceselor) asupra unei noi «felii» — este adevărat, minuscule — a sistemului solar. Savanții, cercetînd solul Selenei, vor desluși mai bine preistoria Terrei și vor îmbogăți nemăsurat zestrea cunoștințelor noastre asupra lumii înconjurătoare.

Asistăm la o extindere dramatică a puterii omului asupra Naturii, la proiectarea ființei noastre, cu visurile și idealurile, și implicit cu micimile ei, dincolo de granițele pe care le consideram pe nedrept firești. Saltul în cosmos nu înseamnă neapărat și un salt în imperiul înțelepciunii. S-au găsit în aceste zile de justificată euforie și unii gânditori iluștri care au afirmat că omul nu trebuia să debarce pe Lună, sub cuvînt că încă el nu a terminat cu buna orînduire a Pămîntului.

Nu împărtășim această viziune și ne

OAMENI DE PE PLANETA PĂMÎNT AU FĂCUT PRIMII PAȘI PE LUNĂ

Neil Armstrong, precedîndu-l pe colegul său Edwin Aldrin pe solul lunar, a petrecut cea mai lungă jumătate de oră din istorie... «Singular», alături de un miliard de telespectatori care-l urmăreau cu răsufierea tăiată.

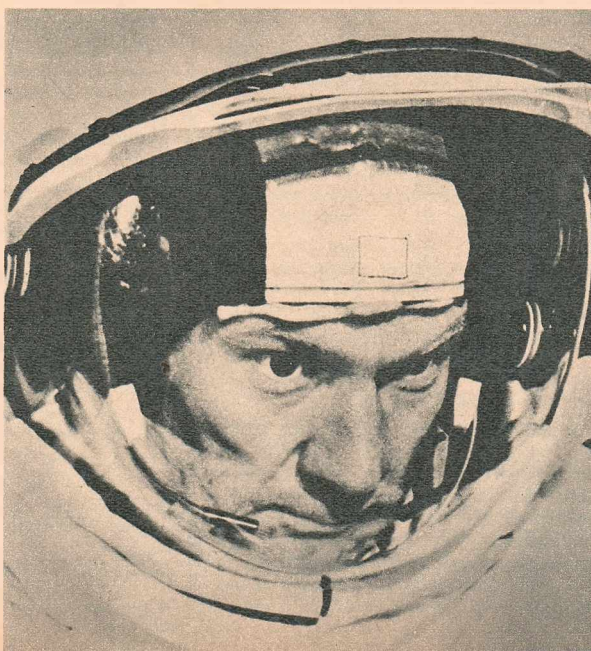
S-a dereglat ceasul de bord al «Vulturului», într-una din conductele de alimentare a modului lunar presiunea combustibilului scade... Dar Aldrin după cîteva minute remediază cu un calm desăvîrșit toate defecțiunile. Se poate coborî!

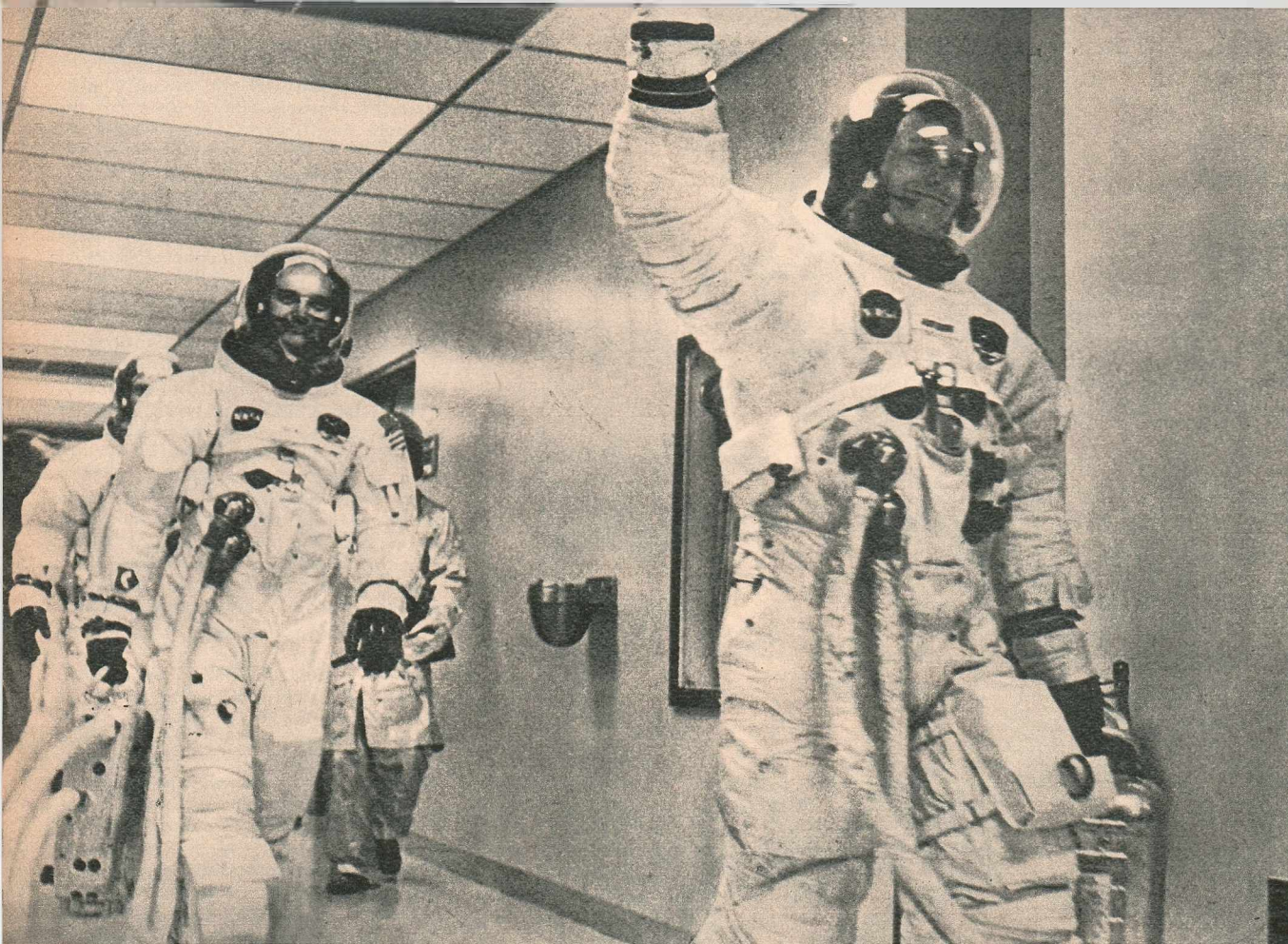
amintim de observația concisă, dar atît de plină de miez, a unui scriitor francez: «A călători înseamnă a-ți lărgi ideile și a-ți reduce din amorul propriu».

Să fim optimiști. Celebrul Werner von Braun își exprima într-un recent interviu convingerea că în anul 2000 vor lua naștere primele moteluri cosmice. Pînă atunci nu mai este chiar atît de mult.

Trăim primele ceasuri, primele zile ale erei călătoriilor interplanetare, cu implicații încă greu de apreciat în toată amploarea lor. Și fiind vorba de o eră lungă... foarte lungă — fără sfîrșit, am fi tentați s-o spunem, dacă am ignora că tot ce este omenesc trebuie să aibă și un sfîrșit — să curmăm comentariile: va fi tot timpul pentru ele. O vor face, de altfel, în mai bună cunoștință de cauză a promisiunilor noii ere, și copiii, și nepoții noștri, copiii și nepoții lor, și tot așa de-a lungul mileniilor. Să ne mulțumim acum să repetăm vorba românului «să fie într-un ceas bun!», să exclamăm împreună cu întreaga planetă: bravo, Armstrong! bravo, Aldrin! bravo, Collins!, și să oglindim caleidoscopic în paginile de față Marea Aventură.

L. NIȚESCU

CINE SÎNT EI...

Pe care, ca un dar deosebit, Prometeu i-a fâurit dintr-un nămol mai bun.
JUVENAL

Inginerul francez Jacques Tizou care îi cunoaște îndeaproape pe Neil Armstrong, Michael Collins și Edwin Aldrin și care a asistat la o serie de antrenamente, îi descrie ca pe niște oameni deosebiți care sar în avionul cu reacție așa cum alții intră în automobilul lor. Toți au făcut studii superioare tehnice, dar în același timp au învățat cum să se apere împotriva șerpilor, cum să trăiască în junglă și pe terenuri mlăștinoase, cum să se protejeze împotriva soarelui tropical cu ajutorul unor bucăți de pînză pe care ei înșiși le-au tăiat din parașuta lor. Acestea au fost numai câteva «puncte» din antrenamentul intitulat Operațiunea Supraviețuire, destinat a-i familiariza cu cele mai vitrege condiții de viață.

Armstrong, Collins și Aldrin sînt capabili să se orienteze după stele cu ajutorul unui sextant, ca orice marinar experimentat, însă sub un cer pe care nici un navigator nu l-a văzut vreodată. Și în același timp, spre deosebire de marinari, ei au învățat să «discute» cu ușurință și în mod curent cu un calculator electronic.

Nici o serie de probe la Jocurile Olimpice, nici pentatlonul și nici decatlonul nu reclamă o condiție fizică atît de perfectă ca cea care se cere de la un astronaut. Și nici un examen la universitate sau la oricare alt institut de învățămînt superior nu presupune varietatea de cunoștințe tehnice pe care cei trei și le-au însușit în cursul a 10 000 de ore de antrenament. Căci ei nu numai au «învățat» despre mașini, ci, din uzină în uzină, au colindat aproape întreg teritoriul Statelor Unite, discutînd, criticînd și reclamînd modificări la diferitele piese care au intrat în componența complexului «Saturn-Apollo-11». Pentru a cunoaște în profunzime toate caracteristicile materialului tehnic căruia i-au încredințat viața, ei au trebuit să devină ingineri, contramaștri și muncitori...

Într-o singură privință, poate, cei trei nu au nimic excepțional. Și aceasta nu este întîmplător. Ei sînt de talie mijlocie, iar ca americani pot fi chiar considerați scunzi. Dar ei au fost anume selecționați cu această

talie deoarece s-a constatat că oamenii înalți suportă mai greu accelerațiile prea mari.

Toți trei au 39 de ani. Și toți trei sînt căsătoriți, au copii. Nici aceasta nu este o întîmplare. Psihologii consideră că echilibrul familial este indispensabil pentru echilibrul interior. Iată de ce pentru cea mai mare aventură a tuturor secolelor au fost aleși trei «liniștiți» capi de familie.

PENELOPA ÎN ERA COSMICĂ

Dacă aventura lui Armstrong, Aldrin și Collins nu are precedent în istorie, soarta soțiilor lor nu are nimic extraordinar. Una dintre ele a calculat că în decurs de un an soțul ei a lipsit de acasă 270 de zile. Este drept, această cifră iese întrucîtva din comun. De ce am spus totuși că soarta acestor soții este banală? Pentru că una dintre ele, întrebată fiind care sînt calitățile esențiale ale unei soții de astronaut, a răspuns: «Se cer trei lucruri: răbdare, răbdare și încă o dată răbdare».

Este o poveste veche. O știm de la Penelopa.

«TATA ZBOARĂ CU UN BALON MARE»

Copiii celor trei astronauti s-au bucurat de atenția deosebită a reporterilor în timp ce părinții lor zburau spre Lună. Un «astrocopil», cum l-a denumit corespondentul agenției Associated Press, a declarat: «Tăticul conduce o mașină complicată care a fost vîrită într-un fel de castel de apă». Un alt copil a spus vesel că «Tata zboară cu un balon mare-mare, de culoare roșie».

Și acum, câteva date biografice.

ARMSTRONG a primit botezul aerului la cinci ani

Neil Armstrong s-a născut la Wakaponeta, în statul Ohio, la 5 august 1930, la ferma bunicilor săi. La 5 ani primește botezul aerului la bordul unui avion trimotor «Ford». Fascinat de această experiență, băiatul se aruncă cu pasiune asupra a tot ceea ce are vreo legătură cu aviația: citește, constru-

STRANIA CONTABILITATE COSMICĂ

Oricît ar părea de curios, în timpul expediției lunare cei trei cosmonauți nu numai că nu au căpătat vreo «primă» specială ci, în cazul lui Armstrong, primul om care a pus piciorul pe Lună, indemnizația specială pe care o primea ca specialist civil a fost redusă cu 75%! Motivul? Din punct de vedere strict legal se consideră că în timpul expediției ei a fost «caz și hrănit pe cheltuiala statului»... Or, în atari cazuri, legea este inflexibilă: indemnizația respectivă se reduce simțitor. Firește, Armstrong ar putea să invoce că legiuitorul nu a avut în vedere o călătorie atît de puțin obișnuită, dar este puțin probabil că va ridica obiecții.

De altfel, să nu-i plîngem pe astronauti sub aspect financiar. Este un fapt poate mai puțin cunoscut dar real: cei 55 de astronauti americani «oficiali» și văduvele a opt colegi de-ai lor morți în misiune au format un soi de cooperativă care a vîndut marelui trust de presă «Time and Life» exclusivitatea drepturilor de reproducere a fotografiilor și a relatărilor despre călătoriile lor.

Un gazetar francez a calculat că anul trecut fiecare membru al «cooperativei» a primit 15 000 de franci, dar anul acesta alunizarea promise să aducă fiecăruia din ei un venit simțitor mai mare: 80 000 de franci. Contractul încheiat cu «Time and Life» interzice oricărui cosmonaut american să acorde interviuri, cu excepția conferințelor de presă de vineri după-amiaza organizate cu regularitate de N.A.S.A. La aceste întîlniri s-a remarcat însă ca ei caută să dea, uneori, răspunsuri evazive, întrucît de fapt tot ce spun ei aparțin editorilor, care vînd declarațiile lor în toată lumea.

iește aeromodele, începe să ia lecții de pilotaj, repară un avion vechi, iar atunci cînd a venit timpul să-și aleagă o meserie, toate gîndurile și dorințele sale se îndreaptă spre aeronautică.

La 19 ani este chemat să-și efectueze stagiul militar. Revenind la viața civilă, își continuă studiile, obținînd diploma de licențiat în științe. Armstrong devine apoi pilot de încercare. La 20 aprilie 1962, aflat pentru a șaptea oară la comanda avionului supersonic X-15, el se ridică la o altitudine de peste 60 000 de metri realizînd o viteză de 6 400 km pe oră. În același an i se decernează medalia «Octave Chanute», decoratie pe care Institutul aerospațial al S.U.A. o atribuie anual celor mai distinse personalități în domeniul științelor aerospațiale.

În septembrie 1962, candidatura civilului Neil Armstrong este acceptată de NASA, care recrutează astronauti pentru programul de zboruri cosmice «Gemini». Trei ani mai tîrziu, el este ales ca pilot în echipajul navei «Gemini-5», dar nu va zbura în spațiul cosmic decît la 1 martie 1966, cînd comandă nava «Gemini-8». Armstrong este primul civil căruia NASA îi încredințează o misiune spațială.

În compania colegului său David Scott a realizat o premieră astronomică mondială, reușind să se întîlnească în spațiu cu racheta «Agena», lansată separat de la Cape Kennedy.

Domnișoara Lună și dl. ALDRIN (nu e glumă)

Cînd d-ra Marion Moon (Moon în traducere înseamnă Lună) s-a căsătorit cu colonelul Edwin Aldrin-senior și cînd a dat naștere la 20 ianuarie 1930 la Montclair (New Jersey) acestui copil pe care toată lumea l-a poreclit «Buzz», nu bănuia probabil că numele ei de domnișoară este predestinat și că fiul ei va fi într-o zi unul din primii doi oameni care vor păși pe Lună. Tatăl său, fost colonel de aviație și pilot pasionat, dorea însă din inimă acest lucru.

Micul «Buzz» era un copil de o rară inteligență. Toți profesorii au spus-o, toate examenele au demonstrat-o. La 12 ani cunoștea mai bine algebra decît elevii din clasele mai mari. Edwin era prietenos, serviabil, îi plăcea să se țină de cuvînt și avea mult umor, calitate care a rămas pînă astăzi mult apreciată de colegii săi astronauti.

Student eminent, el a frecventat Academia militară din West Point, pe care a absolvit-o în 1951 — al treilea dintr-o promoție de 475 de tineri. Și-a continuat studiile la Institutul tehnologic din Massachusetts, pe care o absolvă în 1963 cu o diplomă de doctor în științe astronomice. Teza sa de doctorat s-a intitulat «Manevre de întîlniri între vehicule spațiale care gravează pe o orbită terestră». În noiembrie 1966, în timpul zborului cabinei «Gemini-12», astronautul-debutant Edwin Aldrin și-a pus în practică teoriile studiate și elaborate îndelung, realizînd, în compania lui James Lovell, un «rendez-vous» spațial. După întîlnirea cu racheta «Agena», Edwin Aldrin a petrecut mai mult de cinci ore și jumătate în spațiul cosmic ca «pieton sideral», stabilind un record în acest sens.

Omul care a stat „de veghe“

Pilotul navei «Apollo-11», Michael Collins, este primul astronaut american care nu s-a născut pe pămîntul patriei sale. El a văzut lumina zilei la 31 octombrie 1930 la Roma, unde tatăl său ocupa funcția de atașat militar la ambasada S.U.A. în Italia. De meserie pilot, Collins a fost recrutat în 1963 de Administrația națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic în corpul de astronauti.

În timp ce Neil Armstrong și Edwin Aldrin se antrenau pentru a coborî pe suprafața Lunii, Michael Collins a petrecut 400 de ore în simulatorul cabinei de comandă, executînd zeci de «întîlniri» cu modulul lunar. A patru suta una oară... a fost pe «viu».

Soția sa, Patricia, originară din Boston, spune adesea despre el: «Este un om care vorbește foarte puțin». Dar despre care se vorbește mult.

de Emanuel VALERIU

CLEMENȚĂ PENTRU IANCU?

Atunci când, cu câteva luni de zile în urmă, ridicam, în coloanele ziarului «Sportul», un colț al plapumei sub care, de ani de zile, colcăia o viață imorală — relatând, în limitele decenței proprii presei noastre, un act huliganic săvârșit de fotbalistul Constantin Iancu, pe atunci jucător al echipei Farul-Constanța, aveam să aud vehemente voci de protest. Unele dintre ele, transformate în vorbe de plumb, și-au găsit ecou chiar în paginile unor publicații locale încercând să aperse și să justifice niște fapte care, puse la activul oricărui altcuiva, ar fi stîrnit un unanimitate. Cu alte luni în urmă, presa de specialitate sesiza că, la Pitești, N. Dobrin se angajase pe calea unei comportări reprobabile în viața publică, dezvăluind și unele amănunte din anturajul său (hai să-i spunem așa) particular. Și atunci, dar nu numai în gazeta Piteștiului ci și în unele ziare bucureștene, au apărut fie pledoarii ce se voiau pro-Dobrin, înțelegându-se prin aceasta nu o poziție în sprijinul omului respectiv, ci una vizându-l numai pe jucătorul de fotbal amenințat (!) să nu apară o perioadă de timp pe teren, în favoarea, poate, unui interval consacrat meditației asupra condiției morale a sportivului. «Susținererea» lui s-a făcut intens dar camuflat, cu un volum de publicitate de care altfel, în absența faptelor criticate, nu s-ar fi bucurat, desigur. Între timp, un alt sportiv, de data asta unul care urcase treptele consacării pînă la cea mai înaltă dintre ele, titlul de maestru emerit, jucătorul de handbal Gh. Covaci, îl bate pe un om din serviciul de ordine al stadionului Giulești pentru că acesta îi ceruse să arate biletul de intrare la o manifestație sportivă, al domnișoarei care-l însoțea pe Gh. Covaci. Recent, de la Tg. Mureș, o altă știre a întristat lumea stadionului: Ion Mureșan a îmbrăcat, în locul obișnuitului său tricou, haina vîrgată a pușcărișilor pentru următorii patru ani, spre a-și ispăși nedemna sa faptă.

Ca și cum aceste întîmplări s-ar fi petrecut cine știe pe ce planetă încă neabordată de om, ele n-au avut ecoul firesc printre așii stadioanelor. Unii — ca A. Boc de la Dinamo-București — și-au continuat ceea ce amenința să devină pentru ei viață obișnuită, dar o viață al cărei sens se opune celui firesc al societății noastre.

Desigur, multe alte fapte înșirate pe parcursul dintre incorectitudine și huliganism s-au mai produs între timp, fără a fi devenit publice; la fel de sigur ele nu pot caracteriza profilul moral al mișcării noastre sportive, dar pot, adeseori, să-l compromită, așa cum s-a întîmplat la unele jocuri internaționale de fotbal din trecutele sezoane. Totuși, ele se cer aduse, în continuare, la lumina zilei, pentru că doar astfel se va putea opera o intervenție necesară și extrem de eficace a curentului de opinie. Îmi reamintesc nu numai pretinsul sprijin al unor colegi de breaslă gazetărească, dar mai cu seamă obtuzitatea unor activiști ai vieții publice locale, oameni care se identifică cu interesul marunt al cluburilor sau al sportivilor lor, pierzînd complet din vedere răspunderea majoră care revine fiecăruia în postul său (adeseori fără nici o legătură cu arena și stadionul) și tuturor, laolaltă, pentru puritatea atmosferei orașului respectiv. Sportivii, deveniți delicvenți, își primesc sancțiunile meritade din partea justiției, dar cei din apropierea lor, cei care i-au camuflat și — prin aceasta — le-au cultivat proastele deprinderi pînă în momentul încălcării legilor, sînt puși în afara oricăror responsabilități. Ceea ce nu mi se pare de loc echitabil. Există foruri sportive de la care pot emana sancțiuni pe măsura greșelilor comise de oamenii din aparat, ori de cei din activul obștesc propriu mișcării sportive. La Tg. Mureș, pentru a da un singur exemplu, organele locale ale miliției au sesizat, în repetate rînduri, atît conducerea mișcării sportive locale cît și pe cea a clubului A.S.A., că fotbalistii practică frecvent jocul de cărți pe sume importante și într-o atmosferă care nu are nimic comun cu acuratețea specifică disciplinelor fizice. Se pare că sînt cunoscute și unele nume din anturajul extra-sportiv, cum este cel al lui Teodor Suciu, revizor contabil la Tg. Mureș, partener și organizator al întîlnirilor la masa verde. Ceea ce fac așa-numiții «bijnițari» din Constanța, «druckerii» de la Cluj, «suporterii» de prin alte orașe care nu și-au botezat încă drojdia sportivă, constituie nu numai acte de notorietate publică, ci, totodată, acte pasibile de sancțiuni rămase însă dincolo de incidența normelor firești ale societății. Acest gen de slăbiciune — binevoitoare — infestază atmosfera în care trăiesc și pe care o respiră sportivii. Desigur, condiția vedetei stadionului poate constitui un interesant și amplu subiect de discuții, pe care «Flacăra» își propune să-l supună dezbaterilor, dar, totodată, și condiția mediului se impune a fi luată în observație și apreciată critic.

Există foruri competente pentru cluburi, asociații, federații, pentru întregul aparat al C.N.E.F.S. Opinia publică se cere a fi influențată prin intermediul presei. Dar, din păcate, și spre totală noastră surprindere, printre cei care se lasă orbiți de ceea ce numim local patriotism se află și slujitorii scrisului periodic. După ce «Cronica» din Iași a găzduit punctul de vedere al secretarului său general de redacție cu privire la gradul de pericolozitate al apariției petardelor în tribunele stadioanelor noastre (punct de vedere exclusiv pirotehnic și nicidecum etic), o altă publicație, din Bacău de data aceasta, inserează niște opinii privind-o pe spectatorii, din care reiese, foarte pe scurt, că cine și-a plătit biletul de intrare are drepturi aproape nelimitate de manifestare, ca și cum nu s-ar mai afla printre oameni (!).

Cunoscînd faptele datorate unor sportivi și reamintite acum, menționînd că la europenele de box și la unele jocuri de fotbal s-au înregistrat acte de huliganism (fie chiar izolate), vîzînd efortul concentrat al unor foruri diverse (printre care C.N.E.F.S. presa centrală și — pe linia sa — Ministerul de Justiție) în scopul epurării totale a atmosferei de pe stadioane și din perimetrul sportului și citînd, în paralel, părările unor confrăți, trăiesc senzația unui anacronism ciudat și sînt silit să mă întreb dacă nu cumva trebuie să cer, de aici de unde scriu, clemență pentru Iancu?

de Felicia ANTIP

ORAȘELE „CARULUI DE REPORTAJ” ȘI CELELALTE

Fără a-și mărturisii explicit intenția, televiziunea a împărțit pe bună dreptate orașele în două categorii. Cele care s-au situat dintru început pe magistralele socialismului și s-au dezvoltat din an în an, ajungînd, fiecare în felul său, motive de mîndrie pentru întreaga țară, fac obiectul ciclului «Cu carul de reportaj la...» Clujul și Iașul, Oradea, Timișoara, Bacăul defilează pe rînd cu frumusețile, bogățiile și izvoarele lor de bogăție, se laudă și sînt laudate, promit și sînt crezute.

«Anchetele» televiziunii vizează orașe o vreme uitate. Nedreptățile de vechea împărțire administrativă, ocolite inițial de procesul de industrializare, rămăseseră în urmă. Acum se petrece cu ele un fenomen neobișnuit: s-au prins, de cîțiva ani, în horă și au întinerit brusc, atît de brusc încît trec printr-un fel de criză de adolescență. «Cum vă place orașul dumneavoastră?» îi întrebă televiziunea pe focșăneni. «Mai este oare Rîmnicu Vîlcea un oraș de pensionari?» sînt întrebate vilcenii. Și răspunsurile vin tulburătoare, învălășite, contradictorii chiar, dar, în general, optimiste. Numai că hiatusul anilor de relativă stagnare se răzbuună: orașele și-au pierdut memoria. Nu cu totul. Istoria îndepărtată, cea a cronicilor și legendelor, n-a fost uitată. Nimeni nu pare însă să-și mai amintească de vremuri ceva mai apropiate, pentru a relua și continua tradiții valoroase și prestigioase.

Nu e de mirare. În anii postbelici, tineretul a părăsit în masă orașele rămase în afara circuitului principal îndreptîndu-se spre centrele în care începea o viață nouă. Cînd și orașele de felul Focșaniului și al Rîmnicului Vîlcea au început să se industrializeze intens, străzile lor au fost năpădite de altă generație tînără, venită de aiurea, fără rădăcini în orașul pe care puneau stăpînire, dispusă să ia totul de la capăt pentru că nu știe de unde ar trebui să reinnoade firul și nici măcar că există un fir.

Ilie Nedelcu știe să-i facă pe tineri să-și deschidă sufletul (chiar și faptul că nu i-a avertizat din ajun să se îmbrace în haine de gală pentru interviuri «spontane» l-a ajutat să obțină mai multă spontaneitate). Și ei s-au plîns că n-au unde să se distreze civilizată, că activitatea culturală e practic inexistentă, că n-au unde vedea o piesă de teatru, că cinematograful în aer liber din grădina publică n-a fost încă amenajat și așa mai departe. Mai timid, pe un ton mai puțin revendicativ, vilcenii au spus cam același lucru. Au venit apoi, și într-un loc și în celălalt, «factorii de răspundere» care spun că, desigur, s-ar putea face mai mult, dar... și țînînd seama de condițiile existente... și pînă în prezent... și vom întreprinde...

Aici ar fi trebuit să intervină cineva cu oarecare țineră de minte (e o sugestie pentru viitoarele anchete similare). Nu știu cum o fi fost la Rîmnicu Vîlcea, dar Focșaniul a avut și are două admirabile lăcașuri de cultură, Teatrul și Ateneul, construite cu aproape 60 de ani în urmă de un om care ținea la orașul lui, maiorul Gheorghe Pastia. Cîtorul a murit, încă tînăr, de dalac, dar așezămintele culturale dăruite cetățenilor săi au rămas centrele unei activități prestigioase. Toate trupele teatrale bucureștene își prezentau spectacolele și la Focșani, unde regăseau cu plăcere clădirea elegantă a teatrului local, răspunzînd celor mai exigente criterii ale vremii. De pe scena lui sau în incinta Ateneului le-au vorbit focșănenilor Nicolae Iorga și alte personalități de prim rang ale culturii românești, au citit din operele lor mai toți scriitorii de seamă, care acceptau totdeauna invitațiile la șezătoriile literare organizate de entuziastul farmacist-poet Virgil Huzum.

Nu știu cum o fi fost la Rîmnicu Vîlcea, dar la Focșani fanfara concerta în fiecare sîmbătă și duminică în grădina publică, iar cinematograful de vară, pe atunci, funcționa.

Nu știu cum o fi fost la Rîmnicu Vîlcea, dar la Focșani părinții nu-și duceau copiii, așa cum am văzut în reportajul lui Ilie Nedelcu la «bar-consumație minimă 25 de lei», ca să le dea o friptură, ci la «Gălățeanu» zis și «Trei scări» sau la un restaurant-grădina unde cîntau Mia Braia și Petre Alexandru sau alți soliști renumiți de muzică ușoară și populară.

Nu știu cum o fi fost la Rîmnicu Vîlcea, dar liceul «Unirea» din Focșani era vestit în întreaga țară pentru profesorii lui eminenți și excelenta pregătire a elevilor. Se continuă, oare, această tradiție?

Și Focșaniul acela era doar un oraș de provincie fără fabrici și fără perspective, sedinta unui județ viticol și cam atît.

De ce știu mai multe despre Focșani decît despre Rîmnicu Vîlcea? Asta nu mai are nici o legătură cu televiziunea. Ce-i pasă telespectatorului de biografia cronicarului?

Milan Lasica și Julius Satinsky, doi actori de la Teatrul Korso din Bratislava, s-au impus în ultima vreme atenției publicului și criticilor de specialitate, unanimi în a le recunoaște valoarea interpretativă. Ei nu au nevoie de aparatul complicat al tehnicii de scenă și nici de procedeele complexe și sofisticate ale literaturii dramatice ultramoderne (fiind și autori, semnează împreună o piesă intitulată «En n'attend pas Godot»). În jocul lor, cuvîntul constituie instrumentul primordial și esențial al comunicării artistice. Prin intermediul cuvîntului, spectatori rețin și apreciază umorul irezistibil și verva comică a acestei comunicări.

Dramaturgul Tullio Pinelli s-a reîntors la scenă — abandonată temporar pentru a se dedica activității de scenarist cinematografic — cu «Santa Marina», piesă ce amintește tehnica unei «sacra reprezentazione», gen de manifestare teatrală binecunoscut între secolele X și XVI (J. Bodel, Ruteboeuf, A. Greban, L. Pulci, L. Medici etc.). În regia lui Fantazio Piccoli de la Teatrul San Babila din Milano, spectacolul a avut un interpret aplaudat în persoana actriței Antonella Lu-aldi supranumită, cu acest prilej, Antonella Santa.

De curînd baletul lui Serghei Prokofiev «Cenușăreasa» a cunoscut o nouă interpretare la Teatrul de operă și balet din Odessa. Unul dintre cei mai tineri coregrafi sovietici, Oleg Vinogradov, a creat o versiune personală a spectacolului care se joacă de mulți ani la Moscova și Leningrad. Oleg Vinogradov, reprezentant al unei strălucite generații de coregrafi, împreună cu cei 80 de artiști de balet reuniți în dragostea lor față de muzica lui Prokofiev, au realizat un spectacol apreciat în întreaga Uniune Sovietică.

Festivalul din Marais ocupă un loc deosebit în calendarul sezonului dramatic parizian. Teatrul Național din Belgia condus de J. Huisman a inaugurat festivalul cu «L'illusion comique» de P. Corneille, în regia lui Daniel Leveugle. Este vorba de o comedie puțin jucată — poate și datorită «galanteriei extravagante» (P. Corneille) a acestei piese. Locul de desfășurare a spectacolului este Hotelul Sully, căruia decoratorul Thierry Bosouet i-a redat autenticitatea de altădată.

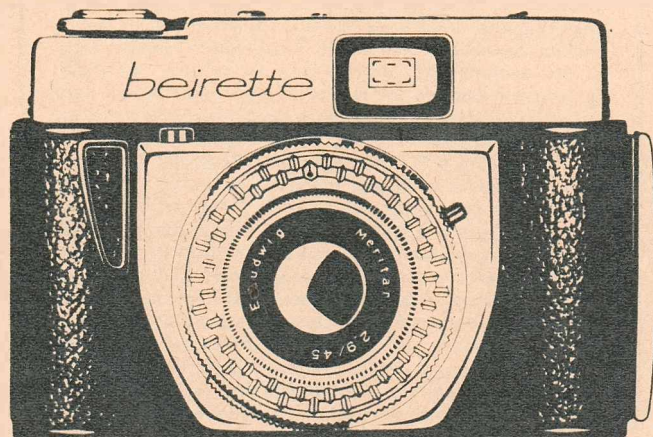

BEIRETTE V

-- pentru amintirile dv., merită să vă procurați un aparat fotografic!

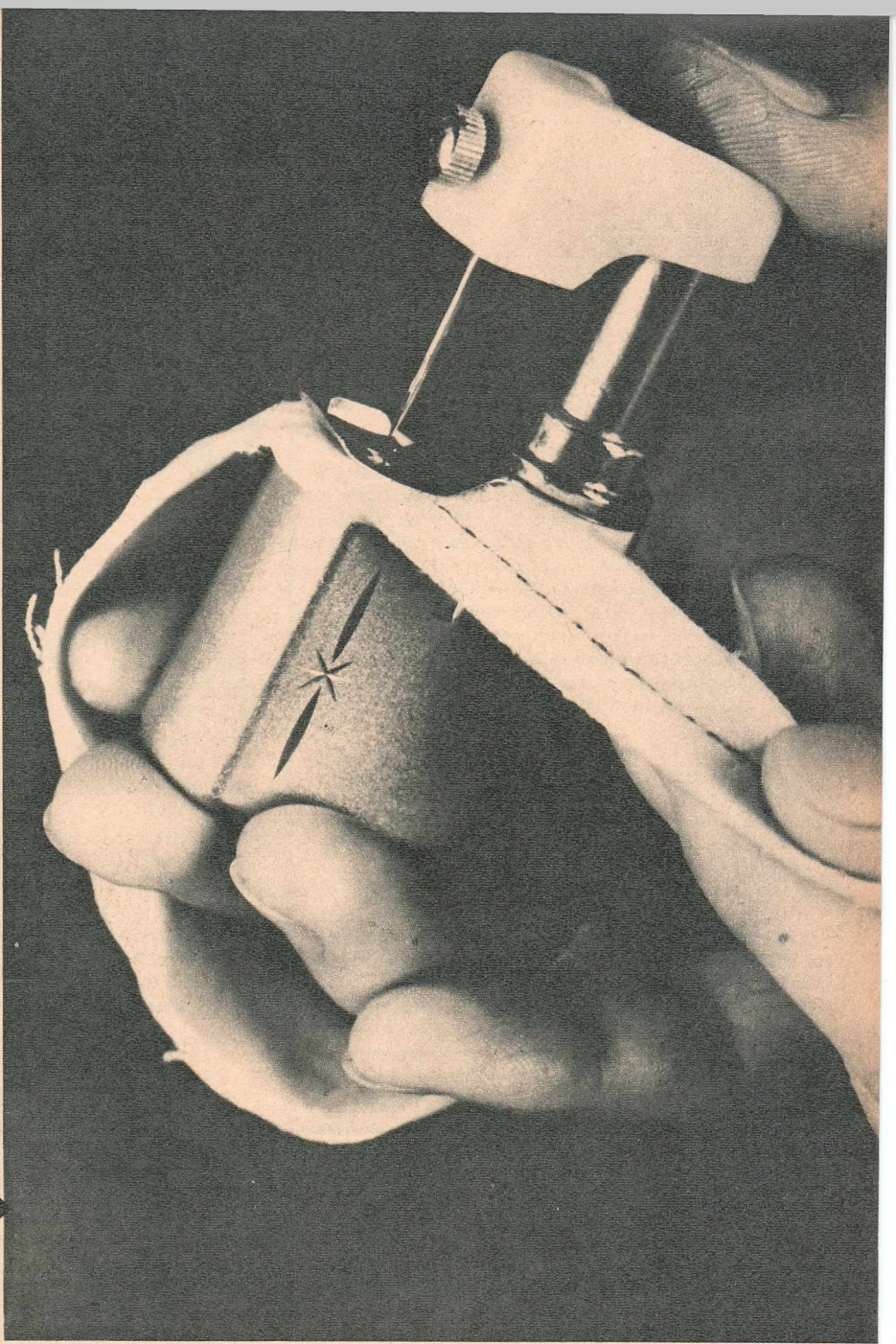
- Aparat de format mic 24×36 mm cu vizor de mare luminosități și cadre de corecția paralaxei, armare rapidă, dispozitiv de protecție contra expunerilor duble, manivelă de retur, declanșator operațional, filet pentru declanșator flexibil, patină fixă pentru accesorii cu contact central pentru blitz, spate amovibil, contor pentru 36 imagini, greutatea: 410 g;
- cu Meritar 2,9/45 și obturator Model II 1/30 la 1/125 secunde și B;
- cu Domiplan 2,8/45 și obturator Priomat 1/30 la 1/125 secunde și B;
- prezentat în toc original.

CAI VERZI PE PEREȚI !

Cea mai pestriță vilă din lume se află desigur la München-Bogenhausen. În orice caz, în Republica Federală a Germaniei ea este unică în felul ei. Posesorii clădirii, studenții la Academia de arte plastice și tineri pedagogi, vorbesc despre o încercare de educație modernă. De două ori pe săptămână ei permit copiilor de la trei ani în sus să picteze unde vor și ce vor, dând curs liber nevoii lor de a-și dezvolta însușirile creatoare. În același timp ei sînt ținuți sub observație căci experiența este destinată și unor studii științifice. Părinții potențialilor artiști ai anului 2000 sînt entuziasmați de aceste după-amieze de pictură. Manipularea complet nesilită a pensulei, culorilor, hîrtiei și materiilor plastice îi îndeamnă pe copii la activități neobișnuite și îi ajută să-și dezvolte personalitatea.

MAȘINA DE CUSUT DE BUZUNAR

a fost creată de meșteri japonezi și, într-adevăr, nu este mai mare decît o cutie de țigări. Cîntărește în total 40 de grame și acționează — așa cum se vede în fotografie — prin simpla presare cu ajutorul degetului mare. Totul e senzațional la această mini-mașină, pînă și prețul care nu depășește un dolar și jumătate.

FILATELIE

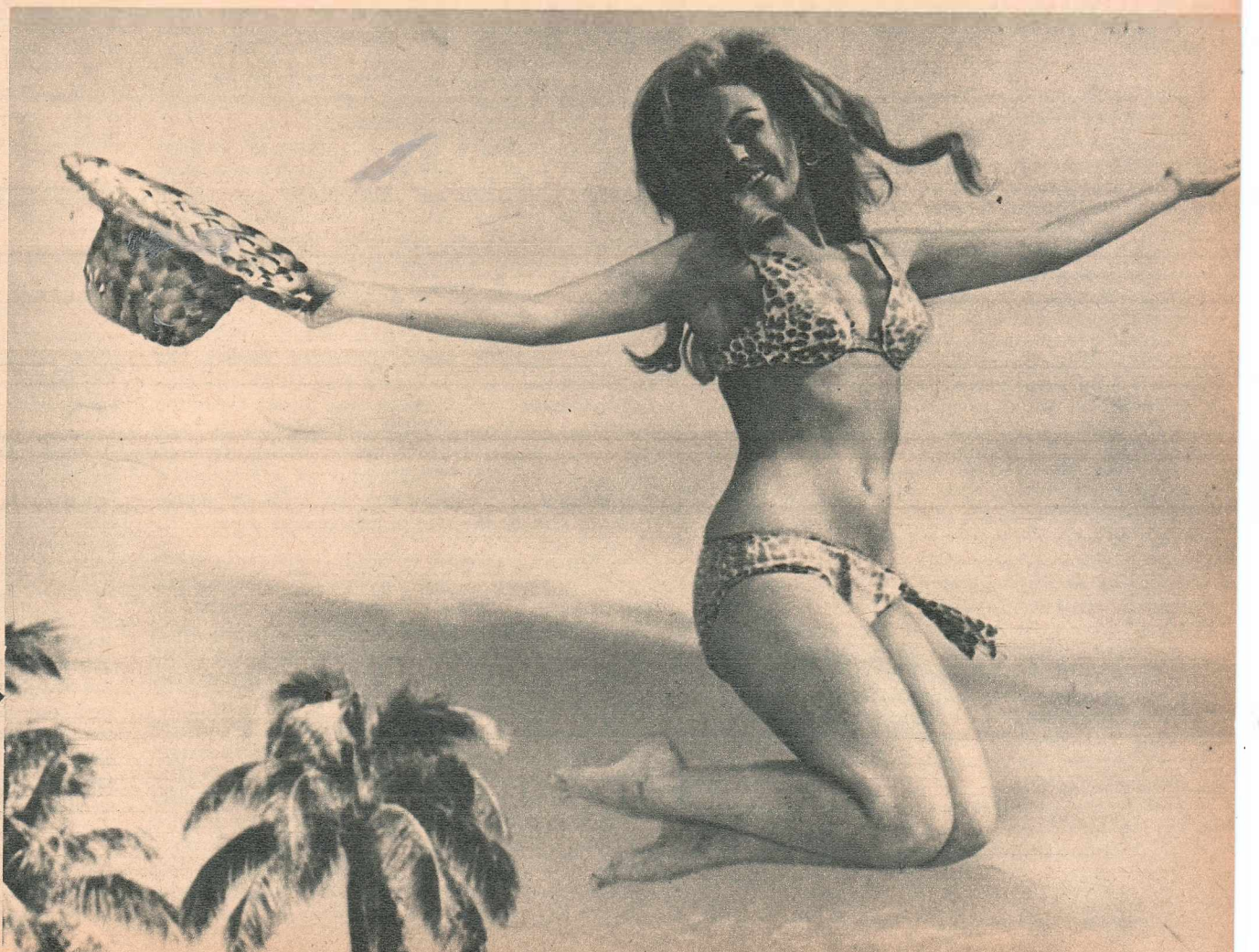

Pentru a face cunoscute în filatelie măști folclorice din diferite regiuni ale țării, Direcția generală a poștelor pune în circulație o emisiune formată din 4 valori (40, 55 bani, 1,55 și 1,75 lei) ce ilustrează măști stilizate pe bază de material autentic din comunele Tudora (județul Botoșani), Bîrsești (jud. Vrancea), Rudăria (jud. Caraș-Severin) și Brănești (jud. Ilfov).

Interesanta emisiune va fi completată și de punerea în circulație a 2 plicuri «Prima zi a emisiunii» cu o obliterare specială.

DANSUL ESTE VIAȚA MEA !

Aflată — ca tot omul — în concediu de odihnă pe o plajă californiană, dansatoarea Dawn Wilding (22 de ani) nu uită că e în primul rînd... dansatoare. «Nici un profesionist al dansului — spunea ea — nu-și poate îngădui întreprinderea exercițiilor nici măcar în zilele de vacanță». Drept care Dawn Wilding exersează!

O mare parte, și, am îndrăzni să spunem, partea cea mai exaltantă a scrisorilor pe care le primim în aceste zile se referă la multilaterală activitate politică, socială, economică, culturală care se desfășoară pe tot întinsul țării în întâmpinarea celui de-al X-lea Congres al partidului, exprimă gânduri și sentimente ale celor antrenati în marea efervescență creatoare, constituie, în mic, o demonstrație a ceea ce înseamnă, pe plan național, procesul de lărgire și aprofundare a democrației socialiste, caracterizat, printre altele, prin două aspecte tipice pentru toate scrisorile la care ne referim: dezbateri responsabile și curajoasă a problemelor, participare activă la treburile publice.

Desigur, nu în puținele și înghesuitele rânduri de care dispunem aici ne vom face ecoul acestor scrisori; multe pagini ale revistei sînt consacrate marelui eveniment de care ne mai desparte doar o săptămîină. Am ținut însă, ca o obligație morală, să le consemnăm și în fruntea rubricii noastre.

Cititorii noștri se ocupă și de probleme internaționale. Astfel, tov. ing. Ștefan Michiu din Roman ne trimite o lungă și emoționantă scrisoare, în care își exprimă sentimente de îngrijorare și revoltă în fața masacrelor din Biafra. Tov. Michiu greșește însă cînd afirmă că «nici un stat, nici o organizație națională nu ia nici un fel de atitudine...» După cum se știe, opinia publică mondială a fost alertată asupra celor ce se petrec în Biafra, numeroase organizații — și în primul rînd Crucea Roșie — depun eforturi deosebite pentru a veni în ajutorul populației amenințate cu pieirea, multe țări africane (și nu numai africane) încearcă să găsească o cale de reglementare pașnică și echitabilă a problemei (unele dintre ele au considerat util să recunoască Biafra ca stat independent). Că toate aceste acțiuni n-au ajutat pînă acum prea mult e de asemeni adevărat. De altfel, nu e prima oară în acest secol că omenirea se găsește în fața unor acte de exterminare în masă, de genocid, pe care n-a știut nici să le prevină și nici să le oprească. În tragedia biafreză sînt implicați prea mulți factori (amestecul unor mari puteri, încercarea de a stăpîni importante zăcăminte petrolifere, rivalități naționale și religioase etc., etc.) pentru ca situația să poată fi rezolvată doar după criteriile omeniei și ale dreptului popoarelor la autodeterminare. Înseamnă oare aceasta că trebuie să ne resemnăm și să așteptăm cu brațele încrucișate desfășurarea ineluctabilă a evenimentelor? Sîntem convinși că nu. Istoria contemporană ne învătă că presiunea opiniei publice constituie o forță în fața căreia trebuie să se incline, mai devreme sau mai tîrziu, chiar cele mai uriașe mașini de distrugere. În orice caz, vă mulțumim pentru scrisoarea dumneavoastră generoasă.

În altă ordine de idei ne permitem să semnalăm un răspuns primit din partea Ministerului Economiei Forestiere, prin care sîntem informați că o cerere trimisă de noi la 26 iunie a.c. a fost complet rezolvată pînă la 28 iunie. Și — trebuie să subliniem — nu era o cerere tocmai simplă: un cetățean polonez, care a lucrat în țara noastră în urmă cu 40-50 de ani, solicita o adeverință de vechime în muncă. Cînd primim atîtea plîngerii cu privire la manifestări de tărăgănare și burocratism, nu putem decît să salutăm operativitatea și eficacitatea de care a dat dovadă de astă dată Ministerul Economiei Forestiere și să sperăm că exemplul citat va deveni molipsitor.

Cititorul C-tin Mureșan din Bocșa, jud. Caraș-Severin ne trimite un desen închinat păcii. Intenția este atît de frumoasă, încît nu mai contează nereușita artistică.

Un cititor din Satu-Mare (numele este cunoscut redacției) își exprimă adevărată față de replica dată în coloanele noastre unui inginer admirator al actelor de huliganism sportiv. Îl asigurăm pe cititorul nostru că nu ne-am gîndit niciodată să extindem pe adresa întregii populații sătmărene reproșurile îndreptate împotriva focosului inginer. Lubitorii de sport din Satu-Mare ne sînt tot atît de dragi ca și cei din alte orașe ale țării.

Cititorul T. Necula din Brașov ne întrebă (probabil că e vorba din nou de un pariu între prieteni) care e cea mai răspîndită boală din lume: cancerul sau afecțiunile cardiace? Nici una, nici cealaltă. Cea mai răspîndită boală este caria dentară; cel puțin 98 la sută din locuitorii globului suferă de pe urma ei. Dacă cititorul nostru face parte din categoria privilegiată a celor 2 la sută, îl rugăm să se fotografieze și să ne trimită poza însoțită de un certificat semnat de un stomatolog; sîntem dispuși să-i publicăm fotografia la rubrica de «varietăți».

Și, în sfîrșit, în așteptarea unor întrebări mai pasionante, să răspundem și cititorului M. Dunărinu din Turnu-Severin. Primul an înaintea erei noastre este anul I f.e.n. Simplu, nu?

SOLI ÎN LUMEA

INCERTITUDINILE (ȘI, DE CE SĂ N-O RECUNOAȘTEM, IGNORANȚA) PE CARE LE AVEM CU PRIVIRE LA UNELE EPOCI ALE ISTORIEI SÎNT COMPENSATE DE CERTITUDINILE ȘI INFORMATIILE PRECISE CU PRIVIRE LA ZIUA DE AZI. DACĂ N-AM AFLAT ÎNCĂ CU CE MECANISME AU FOST RIDICATE CÎNDVA PE ÎNĂLȚIMI GIGANTICELE BLOCURI DE PIATRĂ CARE ALCĂTUIESC DIFERITE TEMPLE ALE SOARELUI DE PE CONTINENTUL SUD-AMERICAN, ȘTIM PRECIS CUM ARATĂ MAȘINILE CU CARE SE LUCREAZĂ ÎN ACEASTĂ PARTE A LUMII PENTRU RECOLTE PE CARE LE PÎRGUIE SOARELE TIMPULUI NOSTRU: SÎNT TRACTOARELE. DACĂ NU CUNOAȘTEM ÎN AMĂNUNȚIME FAPTELE CARE AU DUS LA TRANSFORMAREA SAHAREI DINTR-O GRĂDINĂ ÎNTR-UN PUSTIU DEZOLANT, CUNOAȘTEM ÎN SCHIMB PÎNĂ LA AMĂNUNT FAPTELE CELOR CARE, FORÎND PRIN MĂRILE DE NISIP, AJUNG LA MĂRILE DE PETROL ALE CONTINENTULUI AFRICAN: SÎNT FAPTELE SONDORILOR CARE FOLOSESC INSTALAȚII MODERNE DE FORAJ. DACĂ AURA ROMANTICĂ CE-I ÎNCONJURĂ DE OBICEI PE NAVIGATORII VASELOR CU PÎNZE A DENATURAT PROBABIL MULT MOMENTUL DESCOPERIRII AUSTRALIEI, PRACTICILE CURENTE ALE CĂLĂTORIEI CU AVIONUL NE PUN ÎN FAȚA OCHILOR AUSTRALIA AȘA CUM E, CU LUMINILE ȘI UMBRELE EI...

ACESTE GÎNDURI AU FOST STÎRNITE DE RELATĂRILE (ADUNATE AICI LA OLALTĂ...) ALE CÎTORVA OAMENI CARE COMPENSEAZĂ CU FAPTELE ȘI CERTITUDINILE LOR DE AZI GOLURI ȘI INCERTITUDINI ALE ISTORIEI DE IERI...

POSESORI AI UNUI «PAȘAPORT DE SERVICIU»

— În Australia? Am călătorit cu un pașaport «de serviciu» — ne informează inginerul Teodosie Ghirescu, consilier la firma «Autotractor». A fost o călătorie asemănătoare celor pe care le-am întreprins în Brazilia, Grecia, R.F. a Germaniei, Ungaria sau în oricare dintre cele peste 30 de țări prin care am umblat în ultimii ani. Scopul? Să vînd tractoare românești. Am prospectat piețe — cum spunem noi, cei ce lucrăm în comerțul exterior. Și am vîndut în ultimii ani 25 000 de tractoare...

— Am plecat în Algeria ca urmare a contractului prin care «Sonatrach» — societate națională algeriană — a cumpărat mai multe instalații de toraj construite în uzina noastră — ne spune Petre Rață, inginer la uzinele «1 Mai»-Ploiești.

Înainte noastră a lucrat aici, luni în șir, un grup de 40 de geologi, geofizicieni, ingineri, specialiști români în prospectarea zăcămintelor petrolifere. Munca lor s-a concretizat în voluminosul «Studiu geologic complex cu privire la perspectivele de hidrocarburi ale jumătății de sud a Algeriei» — prima lucrare de sinteză geologică ce s-a efectuat vreodată asupra acestei zone.

După sosirea noastră sondele «Made in Romania» s-au împrăștiat în deșert. Deasupra Saharei s-au încrucișat pentru prima dată voci românești purtate pe undele radiotelefoanelor. Și iată că, într-o dimineață fierbinte din primăvara acestui an, una din aceste voci a transmis dintre dunele de lingă granița cu Tunisia: «Sonda nr. 1 de la Keskesa a dat de petrol, la adîncimea de 2 700 de metri. Debitul este de un vagon și jumătate pe oră»...

— Am sosit amîndoi la Conakry pentru a preda în școli guineeze, pentru a ajuta cu modestele noastre mijloace niște elevi și studenți pe care (cît de mică a devenit lumea) în numai 24 de ore ni i-am apropiat de la 6 000 de km depărtare, pînă la distanța în care ne puteam privi în ochi — ne relatează soții Margareta și Horațiu Ionițoia.

Satisfacții? Cîte vreți. Predînd, la noul Institut politehnic din Conakry, cel dintîi curs de tehnologie generală și agricolă (Horațiu Ionițoia), m-am străduit să transmit tinerilor ceva mai mult decît niște simple cunoștințe. Am sugerat, de pildă, studenților să fie atenți la faptul că bazinul Nigerului prezintă multe similitudini cu cel al Dunării. Sugestia a fost primită cu un interes deosebit. Studenții m-au întrebat: «Putem să tragem de aici concluzia că lucrări

de irigare, desecare și îmbunătățiri funciare, ca acelea pe care le fac românii pe valea Dunării, sînt posibile și la noi, pe Niger?» Iată că într-un fel ne-am simțit ca acasă...

— În ultimii ani am învățat și am citit mult — ni se confesează Ion Daian, lăcătuș, actualmente tehnician la «Mașinexport». Dintre lucrurile la care mă gîndesc uneori — încercînd să extrag din ele întreaga semnificație pe care o prezintă — e și acesta: înainte de război, țara noastră importa 95% din totalul mașinilor-unelte de care avea nevoie. Acum, stau cîteva luni pe an la Paris și aș putea să alcătuiesc o adevărată «hartă strategică» cu orașele în care, în Europa, lucrează mașini românești. Mă gîndesc chiar foarte serios să alcătuiesc o asemenea hartă. Aș putea înfige stegulețe la Lille, Belfort sau Vendôme, Stuttgart, Hanovra sau Nürnberg, Roma, Milano, Parma sau Veneția...

CONTEMPORANI ÎN CONFRUNTAREA CU LUMEA CONTEMPORANĂ

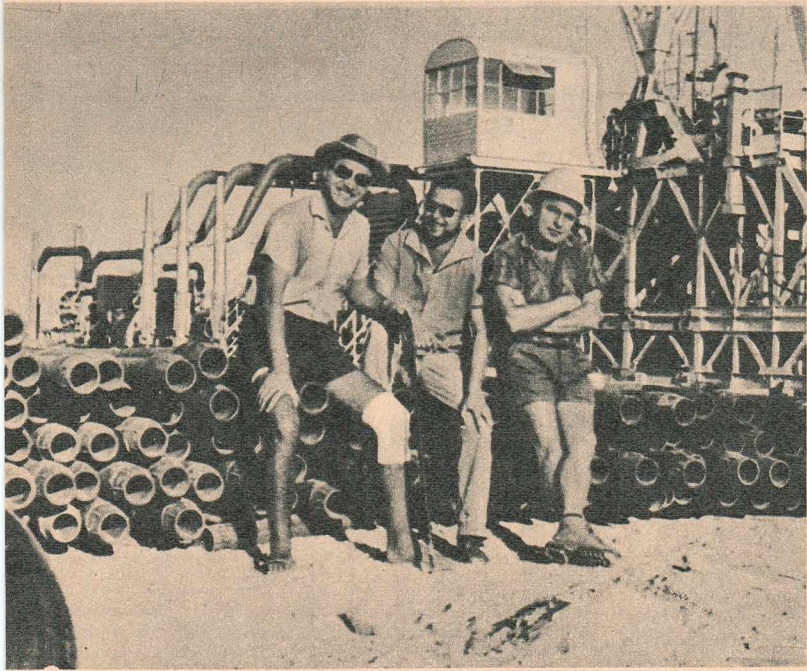
Așadar, în noul capitol al istoriei lor, românii au ieșit pe glob. Nu ca simpli globe-trotteri, ci ca oameni care răspîndesc în lume munca poporului lor, ca oameni care împărtășesc altora experiențe, cunoștințe, tehnologii românești.

Cum sînt apreciate toate acestea de cei care fac cunoștință cu ele?

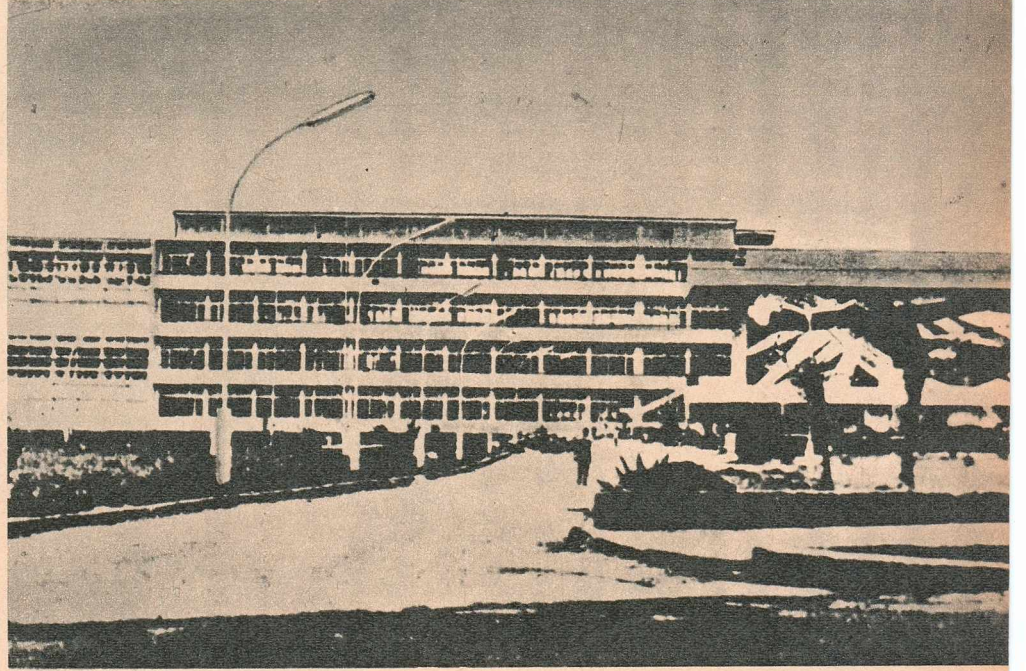
— La ridicarea de probă a sondei românești, pe cîmpul de lingă Alger — povestește inginerul Petre Rață — a asistat șeful statului algerian, dl. Houari Boumediene. Domnia-sa a ținut să cinstească plecarea spre deșert a primei instalații de foraj intrate în proprietatea societății naționale «Sonatrach» — care pînă acum a lucrat doar cu instalații ale unor concesionari occidentali. Momentul era emoționant. O dată turla înălțată, am auzit pe cineva rostind cu voce tare: «Voilà notre Brigitte Bardot!» Am ascultat cu plăcere cuvintele șefului statului algerian: «Sper că această colaborare va duce la efecte pozitive în explorarea unor perimetre din Sahara, explorare executată pentru prima oară de către o societate algeriană. Apreciez colaborarea cu specialiștii români. Urgențați trimiterea celorlalte instalații românești în Sahara!»

— Cît am stat la Conakry — își amintește Horațiu Ionițoia — ne vizita des Bernard Kouandiano, student pe care l-am ajutat îndeaproape să execute un

UNUI „MIRACOL” FIRESC

Moment de răgaz pentru specialiștii români lângă sonda de la Erg-Djouad (Algeria).

În acest modern Institut politehnic din Conakry, ing. Horațiu Ionițoia a îmbogățit cu cunoștințe pe tinerii guineezi, înmulțind totodată numărul prietenilor României.

proiect de îmbunătățiri funciare pentru o porțiune a țărmului Atlanticului. Am aflat ulterior că era primul proiect de acest fel executat de un guineez. Prietenii închegate în acest fel nu se pot uita...

— Colindând fabrici din Franța, Italia sau R.F. a Germaniei — spune lăcătușul Ion Daian — ascult cu urechea exersată de vreme, torsul vreunui strung de-al nostru și caut să-l deosebesc de cel al altor strunguri similare — purtând mărci străine de renume. Dar nu e nici o deosebire și m-am obișnuit să aud spunându-mi-se despre mașinile noastre: «Bonnes machines», «Gutte Maschinen», «Bone machine».

Firma «Vitalli» din Italia e cunoscută ca o autoritate în domeniul construcțiilor de mașini. Ei bine, astăzi avem la Milano un stand cu mașini-unelte românești găzduit de Expoziția firmei «Vitalli». Specialiști din diferite țări trec prin fața mașinilor noastre, le admiră și își exprimă adesea dorința de a cumpăra mașini asemănătoare; și, o dată cu asta, și dorința de a vedea țara care produce aceste mașini...

— Firește — completează ing. Teodosie Ghirescu — nici o firmă nu cumpără mașini numai pe considerente sentimentale și, dacă australienii au semnat un contract cu noi, numai după ce tractoarele brașovene au fost încercate de către specialiști și fermieri la Stația experimentală Mildura, la 400 km distanță de Melbourne, asta spune desigur ceva...

Așadar, românii se dovedesc contemporani în confruntarea cu lumea. O lume care apreciază la justa ei valoare țelurile unui popor, strădania lui de a-și valorifica potențele, de a înțelege și de a urma tendințele viitorului.

DIMENSIUNILE NOI ALE INTERESULUI PENTRU ROMÂNIA

— Într-o zi la Conakry — povestește Margareta Ionițoia — s-a deschis Expoziția de fotografii «O zi din viața unei uzine». Era Uzina de tractoare din Brașov... Ca români a trebuit să răspundem vizitatorilor, ale căror întrebări nu mai conteneau. În

special pentru elevi și studenți era un prilej minunat de a-și completa cunoștințele de geografie și tehnică cu imagini autentice. Interesul pentru România a căpătat dimensiuni noi. După ce a văzut imaginile de la Fabrica de tractoare, un tînăr guineez, suit pe șaua unui tractor românesc de 65 de cai putere, a făcut o demonstrație practică a mașinii. De ce era plăcut să-l urmărești? Pentru că, așa cum ne-a spus-o tînărul tractorist mai tîrziu, «aceasta a fost nu pur și simplu o demonstrație de conducere, ci și o demonstrație vie a faptului că ceea ce este posibil pe țărmul Mării Negre e posibil și pe țărmul Atlanticului»...

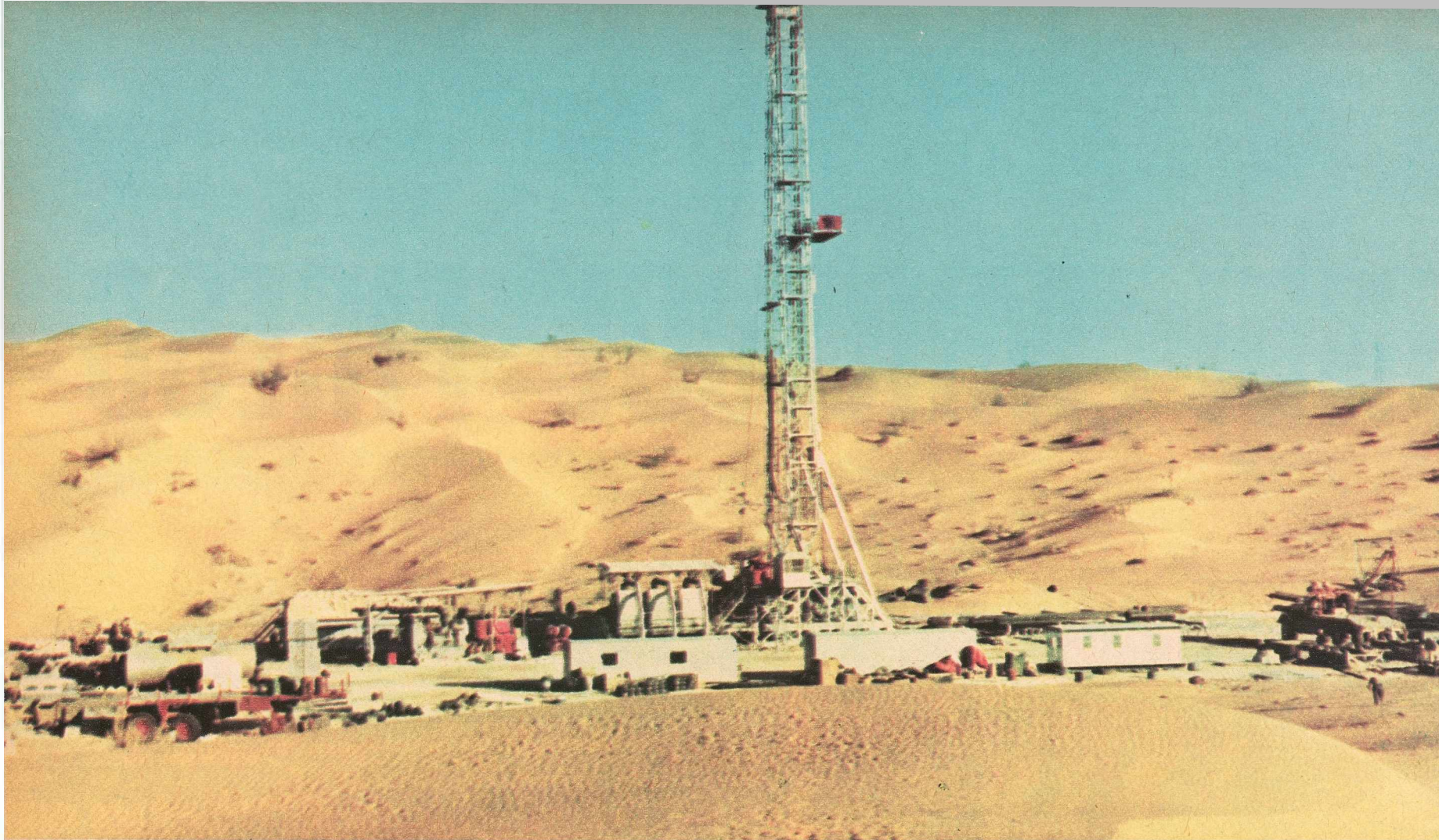
— Deși vorbesc bine franceza, germana, spaniola, portugheza — ceea ce-mi ușurează contactele cu diferiți comercianți — am avut nu o dată prilejul în călătoriile mele să vorbesc și românește — povestește ing. Teodosie Ghirescu. La început m-a surprins faptul că la hoteluri, să zicem din Brazilia, Mexic sau Australia, eram chemat la telefon de oameni care, dintr-o pricină sau alta, și-au abandonat plaiurile natale și cărora prezența unui român le părea ca o adiere proaspătă, sosită din locuri pe care nu le pot uita. Firește, întâlnindu-ne, ne puneam unii altora întrebări de tot felul. Ei, mai mult ca să-și reconfirme știrile pe care le citeșc în ziare despre realizările economice și sociale ale celor «de-acasă», despre izvoarele aprecierilor de care se bucură azi România în lume. Eu, ca să înțeleg totuși pînă la urmă (dar am să înțeleg oare vreodată?) ce poate îndemna un om să-și părăsească țara din care dușmanii omului au fost îndepărtați pentru totdeauna de la putere. Mai toate explicațiile încep cu penibile regrete despre ceea ce aș numi subînțelegerea a ceea ce s-a întîmplat în țara noastră și despre supraînțelegerea unor fapte și întîmplări din alte locuri. Cei mai mulți au alergat după «societatea de consum» care — cu luminile, reclamele și fardurile ei — poate, cei drept, deruta o clipă pe cei slabi. Dar nici o viață nu se poate mărgini la o singură clipă... Cînd au înțeles că această «societate de consum» își trage probabil numele de la faptul că ea îl consumă înainte de toate pe om, li s-a părut că e prea tîrziu să-și mai repare greșeala. Azi cei mai mulți ocupă slujbe moștite cu simțămîntul amar al ratării. M-a impresionat profund de fiecare dată inflexiunea de nădejde pe care am auzit-o răsunînd în vocea fiecăruia, cînd

îmi vorbeau (ei, mie!) despre ceea ce a realizat țara în ultimii ani. Dar după fiecare despărțire de acești oameni m-am gîndit că există lucruri care sînt atît de puternic obiective, încît copleșesc orice resentimente. Și făceam legătura cu profesia mea care îmi îngăduie mie — fiu al României «eminamente agrare» de altădată — să ofer pe piața mondială, înfruntînd și depășînd nu o dată concurența unor firme din țări industriale cu tradiție, tractoare puternice, robuste, sigure în exploatare, pe care stă scris: «Made in Romania».

— Pentru mine — ne spune, în concluzie, lăcătușul Ion Daian — cauzele trecerii de la importul aproape total, la exportul de mașini «Made in Romania» sînt limpezi. Străinii nu înțeleg însă totdeauna prea bine lucrurile. Ei îmi cer întotdeauna explicații suplimentare în legătură cu «miracolul» petrecut. «Miracolul» acesta are fațete multiple și desigur mulți străini pot considera că am făcut «carieră». Simplu muncitor, apoi maestru la uzinele din Cugir, reprezint «Mașinexportul» nostru cînd e vorba de lămuriri sau puneri la punct ale mașinilor românești cumpărate de întreprinderi din Franța, R.F. a Germaniei, Italia, Anglia. Dar eu consider că extraordinara «carieră» au făcut-o mașinile fabricate la Arad, la Sibiu sau chiar acasă, la Cugir.

Cît despre «miracol», eu nu obosesc în a povesti celor doritori să mă asculte (și trebuie să spun că mulți sînt doritori să asculte) despre ceea ce s-a petrecut în țara mea în ultimii 25 de ani. Cum importam 95% din mașini și cum exportăm — și vom exporta din ce în ce mai mult în anii ce vin — mașini în țări cu veche tradiție industrială. Povestind, citesc pe fața celor ce mă ascultă interesul. Iar asta — o să credeți sau nu — îmi mai alină dorul de casă. Pentru că în centrul «hărții mele strategice» stă locul din care pornesc săgețile spre Paris, Roma sau Frankfurt — țara pe care timp de cîteva luni pe an caut s-o reprezint cu cinste. Și trebuie să spun că mașinile noastre, adevărați «ambasadori de oțel», mă ajută din plin...

Anchetă realizată de Dan ALDEA

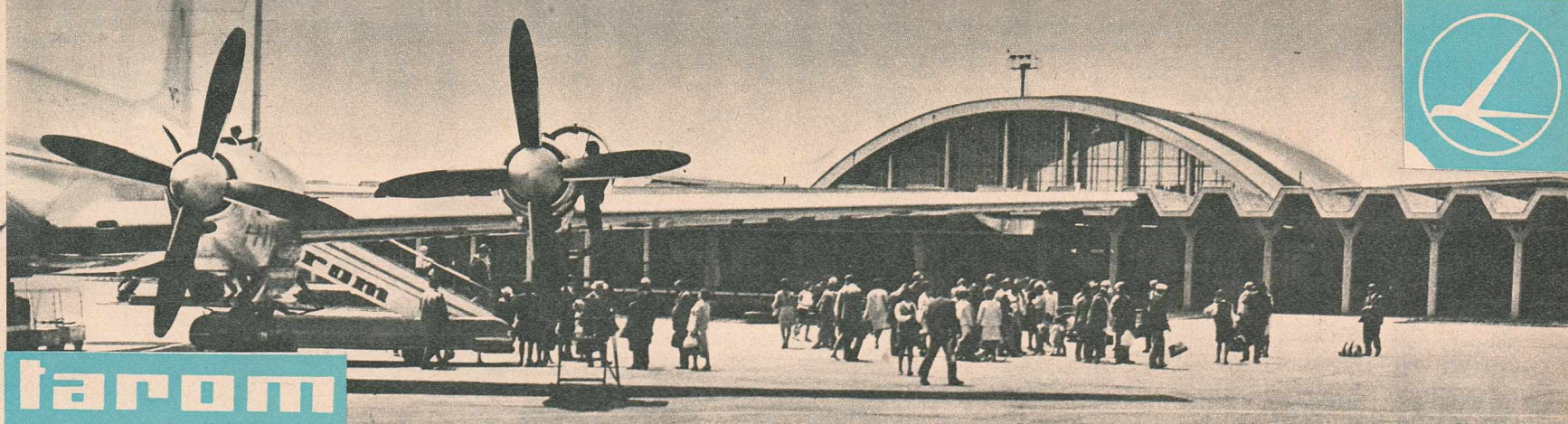

SOLI ÎN LUME AI UNUI „MIRACOL“ FIRESC

Și iată că într-o dimineață fierbinte din primăvara acestui an o voce românească se încrucișă cu o alta, deasupra Saharei algeriene, transmițând dintre dunele de lângă granița cu Tunisia: «Sonda nr. 1 (de tipul 3 DH-250) a dat de petrol la adâncimea de 2 700 m...»

Pentru albumul de familie al ing. Teodosie Ghirescu: în fața tractoarelor românești, pe meleagurile australiene.

TAROM

TAROM ȘI SEZONUL ESTIVAL

Călduri toride sau viscole cumplite, ninsori, cețuri și înghețuri hibernale ori ploii torențiale de vară cu fulgere, trăsnete și tunete zguduind cerul și pământul, indiferent de anotimp, avioanele TAROM decolează și aterizează de pe și pe aeroporturile noastre și cele străine, ducând și aducând neconținut pasageri și mărfuri, scurtând distanțele și economisind timpul, în condiții moderne de comoditate și deplină securitate a zborurilor.

Există totuși și în calendarul TAROM un specific aparte al sezonului estival, specific care face ca în acest anotimp activitatea sa să crească, numărul zborurilor și al pasagerilor transportați să fie mult mai mare decât în celelalte 8-9 luni ale anului. Este vorba de punerea aviației în serviciul turismului de sezon.

SUTE DE MII DE TURIȘTI

În colaborare cu Oficiul național de turism, TAROM a încheiat încă de astă iarnă o serie de aranjamente cu firme și organizații de turism din alte țări, conform cărora vara aceasta sînt transportați pe calea aerului, din diferite țări vest-europene pînă la litoralul românesc, peste 320 000 turiști. Un important număr de alți turiști din țările est și vest-europene vor veni cu avioanele unor companii străine care colaborează cu TAROM.

Desigur că un număr atât de mare de pasageri transportați presupune o creștere corespunzătoare a numărului zborurilor. Într-adevăr — în afara curselor regulate — în sezonul estival se efectuează peste 2 100 curse speciale pe baza convențiilor cu o serie de companii vest-europene (R.F. a Germaniei, Suedia, Austria, Elveția etc.), ceea ce însemnează

o medie de 14 asemenea curse pe zi. Acestea se efectuează cu avioanele turbopropulsoare IL-18 (cu 89-100 pasageri) și cu avioanele turboreactive BAC-1-11 (cu 84 pasageri), ce realizează viteze de drum pînă la 825 km pe oră.

ÎN EXCURSIE — TOT CU AVIONUL

Deservirea turiștilor veniți de peste hotare nu se rezumă însă numai la transportarea lor pînă la și de la Constanța. În tot timpul verii, acești turiști pot beneficia de serviciile TAROM pentru a participa la diferite excursii în țară și peste hotare. 25 000 turiști vor fi transportați cu cele 1000 curse ale avioanelor IL-14 care vor străbate ruta Constanța—București, de unde, după un tur al Capitalei cu autocarele O.N.T., vor vizita Valea Prahovei. Alte 100 de curse, cu același tip de avioane, vor transporta de la Constanța la Suceava circa 2 500 turiști dornici a cunoaște minunatele monumente arhitectonice mănăstirești din nordul Moldovei și frumusețile naturale ale acestei părți a țării. Peste 20 000 de turiști vor fi transportați în excursiile ce se vor organiza la Istanbul, Cairo, Moscova, Kiev, Odessa, Beirut și Atena.

TRAFICUL INTERN

...nu a fost neglijat nici el: pentru asigurarea transportului pasagerilor care circulă pe liniile aeriene interne la și de la Constanța s-au organizat 7 curse zilnice cu avioane IL-14, numărul pasagerilor transportați ridicîndu-se în medie la 400 pe zi, adică la mai mult de 70 000 în întregul sezon estival. Pentru o cît mai bună deservire a pasagerilor au fost luate toate măsurile tehnico-administrative și organizatorice la aerodromul M. Kogălniceanu-Constanța în vederea creării condițiilor optime pentru cei ce călătoresc cu avioanele românești de pasageri.

TAROM asigură celor ce apelează la serviciile sale posibilitatea de a-și rezerva din timp bilete, adresîndu-se în acest scop agențiilor din întreaga țară și anume:

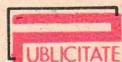
ARAD	— Str. Unirii nr. 1, tel. 15.67 — telex. 013034
BACĂU	— Str. N. Bălcescu nr. 7, tel. 1.14.62 — telex. 021248
BAIA MARE	— Bd. București nr. 5, tel. 16.12 — telex. 033237
BUCUREȘTI	— AGENȚIA CENTRALĂ Bd. Republicii nr. 16, tel. 15.12.54; 15.71.97 — AGENȚIA BĂNEASA-AEROPORT, tel. 33.00.30, telex. 011378 — 011377 — 011379
CLUJ	— Piața Libertății nr. 4-5, tel. 21.486, telex. 031228
CONSTANȚA	— Piața Independenței nr. 5, tel. 916/22.006 telex. 014236
CRAIOVA	— Calea Unirii nr. 19, tel. 1.10.49, telex. 016214
DEVA	— Str. Dr. Petru Groza nr. 15, tel. 11.42, telex. 032213.
IAȘI	— Str. Lăpușneanu nr. 20, tel. 52.39, telex. 022001
ORADEA	— Str. Iosif Vulcan nr. 9, tel. 1.18.64, telex. 034237
SATU MARE	— Str. Eliberării nr. 6, tel. 14.99, telex 033424
SIBIU	— Str. N. Bălcescu nr. 10, tel. 1.11.57, telex. 012717
SUCEAVA	— Str. Nicolae Bălcescu nr. 8, tel. 29.04 telex. 025226
TIMIȘOARA	— Str. Politehnicii nr. 2, tel. 22.642, telex. 013231
TG. MUREȘ	— Str. Trandafirilor nr. 1, tel. 22.00, telex. 035245
TULCEA	— Str. 23 August nr. 28, tel. 116

I.I.S.
„ARĂDEANCA“
ARAD

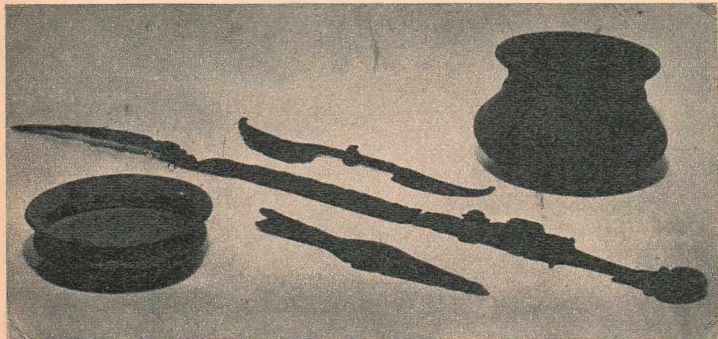
PRODUCE:

- PĂPUȘI,
- OBIECTE DIN ALPACA,
- INSIGNE ȘI CUPE PENTRU PREMII SPORTIVE

SUVENIR DE LA CELȚI

Cu vreo două mii de ani în urmă, traversînd Europa, celții au făcut o escală prin părțile noastre. Ar fi a dus cu ei — așa cum se spune — roata olarului. Mărturii ale prezenței celților sînt mereu scoase la lumină în ultima vreme. Într-o suburbie a Aradului, la Aradul Nou, un cimitir celtic, deosebit de întins, oferă specialiștilor un bogat material arheologic. Alte cimitire celtice pline de vestigii interesante au mai fost descoperite la Pecica și Cicir. În fotografie: arme și vase celtice descoperite în județul Arad.

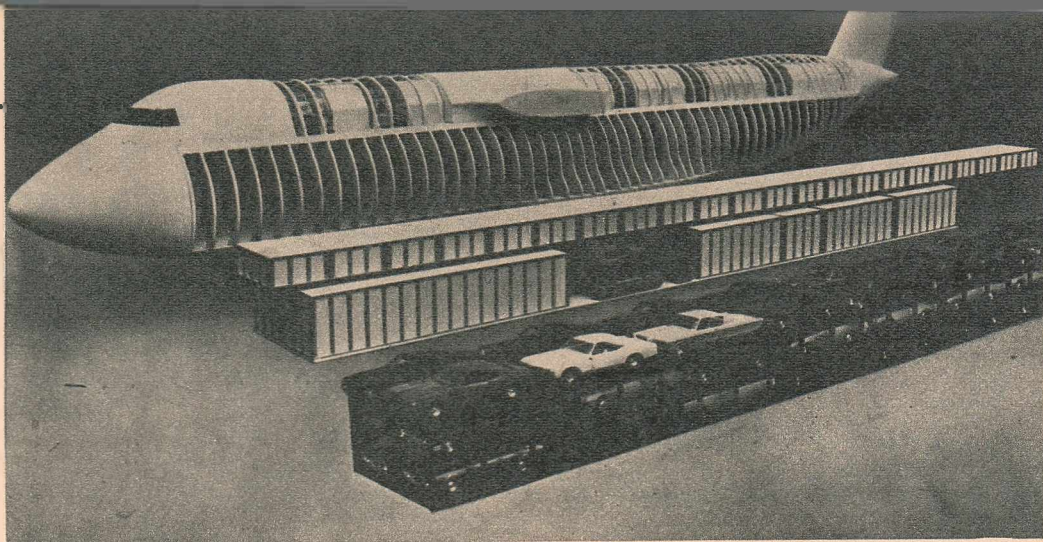

ÎN GĂLEATĂ!

Pasiunea pentru sportul denumit golf ramine pentru noi, continentali, la fel de neînțeleasă ca multe alte pasiuni sau simple deprinderi ale insularilor anglo-saxoni. Dar cum — după toate probabilitățile — ei se sinchiesc prea puțin dacă-i aprobăm sau nu, golful continuă să-i pasioneze. Tînăra londoneză din fotografie, miss Ursula Westmacott (19 ani), preocupată de apropiatele campionate feminine de golf, folosește pentru antrenament strada, iar ca țintă — o vulgară găleată.

CU 50 DE AUTOMOBILE ÎN BURTĂ

Macheta de față a permis fotoreporterului agenției «Keystone» câteva reflecții în legătură cu perspectivele transporturilor aeriene transoceanice. În burta acestui aparat de zbor de tipul «Lockheed L-500» încăp nu mai puțin de 50 de autoturisme. Asta înseamnă că un singur asemenea avion este în stare să transporte anual 20 000 de autoturisme produse de fabricile europene pentru America, iar în drumurile de întoarcere să transporte 15 000 de autoturisme americane (după cum se știe, cu un gabarit mai mare) pentru Europa. O adevărată revoluție în transporturi — apreciază agenția «Keystone».

O RULETĂ DE DOUĂ ORI AMEȚITOARE

Pare turnul de apă din gara Fetești. Sau Lehliu. Ei bine, nu! Nu-i nici turn de apă, nici gară, nici Fetești și nici măcar Lehliu. E noul cazinou de la Las Vegas. Complexul arhitectonic botezat «The Landmark» are ca principal element un corp central de formă octogonală cu 28 de etaje afectat unui hotel cu 518 camere. Pe

deasupra, o terasă în formă de ciupercă unde sînt instalate mesele de ruletă. Se va juca la înălțimi amețitoare — propriu și figurat spus.

CĂPITANUL FLINT AL II-LEA

Timp de trei ani, acest pinguin cu creasta aurie a trăit anonim în Grădina zoologică din Hanovra. Deodată s-a îmbolnăvit. Paznicul a descoperit o inflamație la piciorul stîng, care punea în primejdie viața pinguinului. Purtătorul de frac cu pene a fost dus la o celebră clinică pentru copii cu malformații din Hanovra, unde i s-a amputat piciorul. Cînd rana s-a cicatrizat, medicii au aplicat păsării o proteză din rășină termoplastică, cu ajutorul căreia a fost capabil să umble și să înoate după scurt timp. Peste noapte, pinguinul, probabil singurul din lume cu un picior artificial, a devenit vestit și a primit un nume tot atît de vestit: căpitanul Flint, eroul principal din romanul de aventuri al lui R.L. Stevenson «Comoara din insulă», un pirat cu un singur picior.

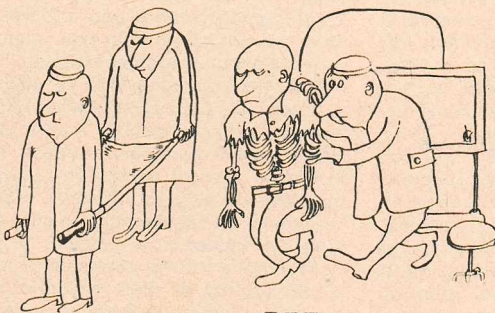
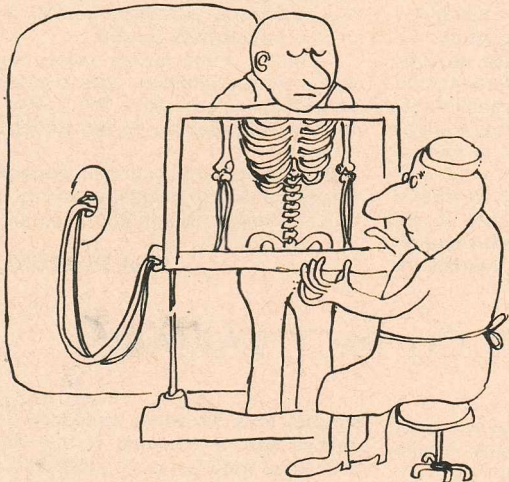
UMOR

de V. CRĂIȚĂ-MÎNDRA

ȘEFUL ȘI PRIETENII DIN COPILĂRIE...

— Și primăvara, pe cîmp, ne jucam de-a caii... Ai uitat, ai uitat, Popescule!

RÎDEȚI CU NOI!

● Scriitorul francez Edmond de Goncourt (1822-1896) a fost întrebat o dată ce vîrstă i-ar da el unei poete căreia îi cam plăcea să facă pe tinerica.

— După cum se îmbracă i-aș da 18 ani, după cum se machiază — 20 și după cum se exprimă, 17...

— Prea bine, maestre, răspunse interlocutorul, dar asta nu ne spune părerea dv. despre vîrsta ei.

— Cum să nu? N-aveți decît să faceți adunarea...

● Courteline remarca odată: «Dacă ar trebui să tolerăm și altora ceea ce ne îngăduim nouă înșine, viața ar deveni de nesuferit».

● Micuța Shirley Temple — copilul minune al ecranului deceniului al IV-lea — nu văzuse în viața ei un curcubeu. Într-o zi, ieșind din studio, văzu unul grandios, arcuindu-și culorile strălucitoare de la un capăt la celălalt al bolții cerești. Înămămurită de admirație, micuța se adresă tatălui ei:

— Tăticule, a cui o fi reclama asta frumoasă?

● Cardinalul Mathieu, considerat, la vremea sa, ca unul dintre cei mai spiritali membri ai Academiei franceze, era prezent o dată la festivitățile publice prilejuite de un conciliu papal. Alături de el, o doamnă, soția unui diplomat acreditat la Roma, extaziată la vederea înălțătorului cortegiu al înalților prelați, exclamă:

— Doamne, parcă ar fi în rai!

— Într-adevăr, doamnă, remarcă Mathieu, numai că acolo nu sînt chiar atît de mulți...

● Copii din Hollywood. Jimmy, 5 ani, către o fetiță de aceeași vîrstă:

— Ascultă Joyce, cînd o să fim mari ai să vrei să fii prima mea nevastă?...

● — Singurul remediu împotriva răcelii este și rămîne alcoolul — e de părere Pat O'Brien, matelot irlandez. Cînd simt numai că se apropie guturaul, imi cumpăr o sticlă de gin și pînă dimineața, gata!

— Guturaul? — Ah, nuu! Ginul...

● Snobul a fost definit de-a lungul vremurilor în fel și chip. Iată-l și în postură de «cel ce ține să cunoască oameni care nu țin să-l cunoască pe el».

CULOARE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2				●							
3					●					●	
4	●					●					
5		●							●		
6	●										●
7				●			●				
8			●					●			
9						●				●	
10		●			●						
11	●					●					
12				●							●

ORIZONTAL: 1) Bradul negru — Poet al culorii. 2) Rășfrîngerii roșii de lumini în zarea ce se stinge — Pată purpurie. 3) Cîntărețul galben! — Drumuri albastre. 4) Autorul poeziei «Drapelul» — Culoar... e în munți. 5) Cute! — Pictorițe de bujori... în obrăjori — Începe decolorarea! 6) Alb ca... ghipsul (sau: E. cam albastru!). 7) Rod al limbilor de foc — Vas de pămînt... galben — «Plăvăni» bruni cu cocoașă. 8) Papagal brazilian în splendide culori — «Flori» verzi, albastre, roșcate sau brune pe întinderile albastre — Două riuri în Asia Mică. 9) Mantii albe cu sclipiri diamantine — Ori e laie, ori bălaie! 10) Pe iumătate crem! — La guază! — Iarbă cu flori roșietice și frunzele ca halebarda. 11) Se poartă cu cămăși și ilice înflorate — Perene cu floarea violetă. 12) Erou popular al Flandrei care a înfrînt pe ducele de Alba și pe Wilhelm, «Prințul Portocaliu» — Colecție de culori.

Nestemate galbene... 2) ...și pietre sticloase verzi, albastre, roșii, albe — Culori ieșite din penelul toamnei. 3) Disc auriu pe bolta viorie — E de culoare — Tel! 4) Princesă de Austria de la a cărei cămașă, purtată timp de trei ani, cît a durat asediul Ostendei, a rămas culoarea cu același nume — Într-o privință la fel cu altul. 5) Sfredelul roșcat al pămîntului — Albastru ceresc. 6) Fac în pămînt... culoare — Într-o clipă! 7) O umbrelă de verdeață — Grăsime animală. 8) Vulpea albastră — Culoare și luciu pe sticlă și metal. 9) Lustruiți cu ceară — Mărgelile colorate... cu bun-gust. 10) O porție de hrană — Văpăi portocalii în faptul zilei. 11) Sînt în notă! — A crește... bine — Riu brazilian. 12) Lăzi împodobite cu sculpturi sau culori — Berzele negre sau roșii ale Sudului înflorit.

Sofia BUCURESCU

VERTICAL: 1) Floare ca pară focului —

Cuvinte rare: TALG, SAB, ISA.

Dezlegarea jocului «PE LITORAL», apărut în numărul trecut

ORIZONTAL: 1) NISIP — MAMAIA. 2) INOTATORI — OR. 3) M — ACSAN — DANS. 4) FARA — IULIE — I. 5) ALENE — MIA — OT. 6) B — ISTET — APA. 7) BĂI — TONITZA. 8) ASPRI — TA — URS. 9) RT — AVA — ZORIT. 10) BRIZA — CANITE. 11) UA — ELEV — TUIA.

SAPTE ZILE PE PĂMÎNT

- MOSCOVA** În orașul Engels va lua ființă — după cum informează cotidianul «Izvestia» — cea mai mare uzină de construcții metalice a Uniunii Sovietice, cu o capacitate proiectată de 160 000 tone produse anual. Primele unități vor începe să funcționeze la sfârșitul acestui an.
- TOKYO** Din cele 2 000 de accidente de muncă ce au loc zilnic în întreprinderile industriale japoneze, 20 sînt mortale — se arată în buletinul agenției de informații a sindicatelor, «Kikansi Tsusin». Chiar și potrivit datelor oficiale, numărul celor decedați în asemenea accidente s-a ridicat anul trecut la 6 000, iar al celor mutilați la 628 000.
- WASHINGTON** În vederea următoarei etape — explorarea sistematică a Lunii — Centrul spațial din Huntsville a cerut companiilor ce lucrează pentru N.A.S.A. proiecte pentru un vehicul adecvat acestui scop: mai mic decît un automobil, dotat cu șenile, acționat electric.
- ROMA** Potrivit ultimelor statistici ale Uniunii internaționale a agențiilor de voiaj, țara care câștigă cel mai mult de pe urma turismului este în prezent Italia, care a lăsat Spania, fosta deținătoare a recordului, pe locul 2. Excedentul balanței turistice italiene în ultimul an — 1,12 miliarde dolari.
- BUDAPESTA** Dacă în perioada 1939—1941 din 100 000 nou-născuți, 126 nu ajungeau la vîrsta de un an, în 1968 cifra aceasta a scăzut la 36. În ultimii 30 de ani mortalitatea infantilă s-a redus în R.P. Ungară, datorită asistenței sanitare, cu 71 la sută, iar în ultimii 10 ani — cu 33 la sută.
- BONN** Un inventar complet, cuprinzînd 20 083 opere de artă ce au aparținut celui de-al III-lea Reich și conducătorilor naștiți, a fost publicat în R.F.G. Fără a se preciza valoarea globală, s-a menționat că 660 tablouri, valorînd aproximativ 25 000 000 mărci, au fost împrumutate unui număr de 111 muzee vest-germane.
- KATMANDU** La peste 8 000 metri altitudine, pe Everest, o firmă nepalo-japoneză urmează să construiască un hotel. Deși va avea numai 12 camere, datorită condițiilor speciale, construcția va costa aproximativ 250 000 dolari. Un aeroport amenajat în vecinătate va asigura legătura cu capitala nepaleză.
- STOCKHOLM** Un stomatolog suedez a declarat că înălțimea fiecărui om poate fi prevăzută analizînd structura primului dinte apărut în copilărie. Tulburările de creștere pot fi astfel corijate din timp prin tratamente hormonale.

ÎN LIBRĂRIILE LONDONEZE

Zilele trecute a apărut la Londra, în editura «Peter Owen», volumul «Anthology of Contemporary Romanian Poetry» (Antologia poeziei românești contemporane), prima antologie de poezie românească, care apare în Anglia. În cele aproape două sute de pagini, lucrarea cuprinde momente semnificative ale evoluției poeziei românești moderne, începînd cu Tudor Arghezi, Bacovia, V. Voiculescu ș.a., pînă la generația cea mai tînă, reprezentată, printre alții, de Ion Gheorghe, Ana Blandiana, Petru Popescu. În total — peste 125 poezii și poeme, semnate de 60 de poeți.

Roy MacGregor-Hastie, editorul și traducătorul acestei antologii, el însuși distins poet, autor al numeroase volume, a lucrat la alcătuirea culegerii mai bine de zece ani, prezentînd în cele din urmă o lucrare de înaltă ținută artistică. În prefața pe care o semnează, d-sa își exprimă bucuria pentru faptul că această lucrare — apărînd în colecția de opere reprezentative a U.N.E.S.C.O. în care sînt publicate ele mai valoroase creații de proză și

poezie, riguros selecționate — va fi difuzată, prin canalele prestigioasei organizații internaționale, în toate țările membre.

Cu toate că antologia este, așa cum o definește și titlul, de poezie contemporană, autorul face în prefață un scurt istoric al evoluției tendințelor literare din România, începînd cu Eminescu, «acest Shakespeare al românilor». Antologia propriu-zisă începe cu Tudor Arghezi, «cel care a rafinat poezia și i-a dat conținut românesc și universal totodată».

Nu este însă singura apariție de beletristică românească, care a văzut lumina tiparului în Anglia. În aceeași editură londoneză a apărut de curînd romanul «A Gamble with Death» (Jocul cu moartea) de Zaharia Stancu, în traducerea lui Richard A. Hillard. Totodată, de un deosebit interes în rîndurile specialiștilor și ale publicului londonez se bucură lucrarea profesorului Constantin C. Giurescu «Transylvania in the history of Romania» (Transilvania în istoria României), apărută în editura «Garnstone Press».

N. N.

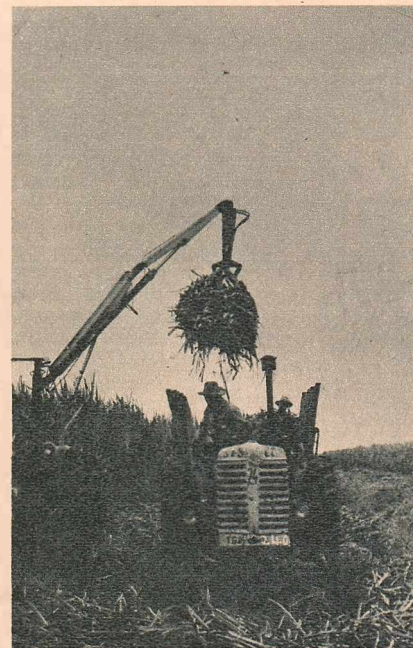
LA ZAFRA MĂS GRANDE

După ce am vizitat cîteva plantații, după ce m-am aprofundat pe aleile de pămînt roșcat din provincia Matanzas, alei străjuite de zidurile verzi ale trestiei de zahăr, înalte de trei și patru metri, după ce am tras în nări miremele dulci ale cîmپیilor și am gustat, la o fabrică de zahăr din Las Villas, sucii gălbui al trestiei, după ce în seri tîrzii am simțit cum briza sărată a oceanului se amestecă cu aromele moi, siropoase, ale trestiei, am înțeles că mă aflu în mijlocul unui paradox geografic. Pentru că, deși s-a născut ca Afrodită din apele mării, deși e înconjurată de-a lungul a peste 3 000 km de ocean, deși se află într-o zonă de intensă concentrare a sării în apă și în aer, Cuba este cea mai mare zaharniță a lumii.

În această insulă de sub Tropicul Racului culesul trestiei se cunoaște două etape: *zafra chica* (culesul mic), care se încheie la sfârșitul anului, și *zafra grande* (marele cules), care începe în ianuarie și se sfîrșește în mai sau iunie. Revoluționînd tradițiile seculare, *zafra* a început în acest an încă din prima jumătate a lunii iulie, pentru că va fi, conform hotărîrii poporului cubanez, *la zafra más grande*, cea mai mare *zafra* din istoria Cubei.

Mă aflam în Plaza de la Revolution, dominată de obeliscul ridicat în memoria lui José Martí, cînd Fidel Castro a amintit în fața a zeci de mii de oameni că producția anuală 1970 trebuie să atingă 10 milioane tone de zahăr. Entuziasmul cu care au fost primite aceste cuvinte era impetuos și emoționant, ca orice entuziasm ce pornește dintr-o convingere profundă. Dar la fel de emoționante mi s-au părut a fi dovezile concrete ale acestui entuziasm, hotărîrea, luciditatea și energia cu care sute de mii de cubanezi au pornit la înfăptuirea acestui țel.

Nu departe de capitala țării, în așa-numitul «cordon de la Habana», am vizitat cîteva mici lacuri de acumulare, bazine de retenție destinate irigațiilor. Asemenea lacuri am văzut și în Insula Pinilor și în provinciile Pinar del Rio, Camaguey, Oriente, în preajma marilor plantații de trestie. Dar marile acțiuni care au premers acestei *zafre* excepționale au inclus defrișarea a mii și mii de «caballeras», de «marabu» — hățisuri de arbuști parazitari. Un efort uriaș, un efort la care ia parte întreaga țară sub deviză «todos al campo!» (toată lumea la cîmp), se desfășoară acum în Cuba, zeci și sute de mii de oameni sărbătorînd astfel aniversarea celui «26 de Julio» care a marcat, în

În plină campanie de recoltare a trestiei.

1953, atacul revoluționar împotriva Moncadei, bastion al tiraniei lui Batista.

Au trecut doar zece ani de la victoria revoluției cubaneze, ani de importante victorii în opera de construcție socialistă a țării. Una din aceste victorii este și atragerea științei în edificarea economiei naționale. Într-unul din laboratoarele centrului de experimentări «Antonio Mesa Hernandez» din regiunea Jovellanos, l-am cunoscut pe Manuel Anderes, specialist în genetica trestiei de zahăr. Pentru el, ca și pentru mulți alții, «la *zafra más grande*» este o certitudine, întrucît la munca perseverentă a întregului popor se asociază cercetarea științifică, metodele care au dus la mărirea rezistenței plantei, la sporirea productivității trestiei.

— Pentru mine, acest cules, această «*zafra* extraordinară», este o chestiune de prestigiu personal — îmi spune el cu mîndrie, dezvăluindu-mi tainele laboratorului său.

Este un prestigiu și o mîndrie pentru întreaga Cubă care culege, o dată cu trestia dulce, roadele bogate ale revoluției sale.

Paul DIACONESCU

UN BILET CU PREȚ VARIABIL

O temă la ordinea zilei în presa britanică: ce sumă va trebui să plătească Anglia pentru a intra în Piața comună? Nu este vorba, bineînțeles, de un bilet de participare care s-ar cere oricărui nou membru, ci de consecințele imediate asupra balanței de plăți și asupra unor sectoare ale economiei. Unii prevestesc o creștere a deficitului balanței cu 250 milioane lire sterline anual. Alții afirmă că se va înregistra o scumpire a produselor agrare desfăcute pe piața engleză, în sumă totală de 500 milioane lire sterline.

Correspondentul politic al ziarului «Times» relatează că asemenea cifre puse în circulație în presă au întărit opoziția în Parlament față de intrarea în Piața comună. Deputatul laburist Douglas Jay, fostul titular al Ministerului Comerțului, a cerut precizări în Camera Comunelor primului ministru. Harold Wilson a căutat să risipească neliniștea, afirmînd că deocamdată nu pot fi făcute calcule necesare din două motive. Întîi, Piața comună nu a

adoptat încă hotărîrile necesare privind politica agrară comună. Numai după o asemenea hotărîre se va putea ști ce vor «cei șase». În al doilea rînd, costul final va depinde de rezultatul negocierilor pe care le va purta pe această bază Anglia cu viitorii săi parteneri. Reiese de aici că Anglia speră, în cadrul unor astfel de negocieri, să obțină condiții mai acceptabile ca urmare a unor tocmești strînse.

Asta nu înseamnă însă că un preț nu va trebui plătit. Și există toate indiciile că el va fi fixat inevitabil de Franța, care nu prea arată a fi dispusă la concesiuni. Tocmai în lumina acestor tocmești în perspectivă, ministrul de externe, Stewart, a declarat că se face un rău serviciu Angliei «atunci cînd se încearcă a calcula în detaliu consecințele tuturor elementelor care vor afecta balanța de plăți în cursul primilor ani de participare la Piața comună».

Nicolae LUPU

Luna și Terra

de Silviu BRUCAN

Eveniment epocal — primul om pe Lună — a suscitât cele mai extraordinare comentarii ale savanților și tehnicienilor, ale medicilor și psihologilor, ale sociologilor și politologilor, pentru a nu mai vorbi de explozia de fantezie și inspirație provocată printre publiciști și poeți, cîntăreți și scriitorii de literatură științifico-fantastică. Nici o profesiune n-a rămas de fapt indiferentă, fiecare s-a simțit — într-un fel sau altul — afectat de această marea realizare a geniului și curajului uman și a evadat din rutină și obiceiuri pentru a adăuga un vers propriu la oda universală închinată bravilor deschizători de drum pe Lună. Nu poate deci să lipsească de la banchet comentatorul de politică externă.

Va influența oare această mare cucerire cosmică starea relațiilor internaționale pe Pămînt? — iată întrebarea pe care și-o pun oamenii în aceste zile. Răspunsul nu este simplu, după cum nu este simplu nici unul dintre răspunsurile puse de marile probleme sociale contemporane, iar relațiile internaționale beneficiază în plus de privilegiul de a fi cel mai complex domeniu al dezvoltării sociale. Complexitatea nu este însă o scuză care să poată fi folosită la infinit pentru a evita sau ocoli un răspuns.

Scepticii de profesie, care știu să-și camuflizeze prorocirile de Casandră prin cele mai impresionante sentințe filozofice, vor invoca descoperirile umane care au pricinuit mai mult rău decît bine. Cei încrezători în puterea omului de a raționa și în capacitatea lui de a construi minunata civilizație modernă vor răspunde cînd descoperiri care au pricinuit mai mult bine decît rău, vor demonstra că pînă la urmă ele au fost acelea care au triumfat și au slujit progresului omenirii, și vor arăta că în definiție tot de oameni, de forțele sociale în care ei se grupează, depinde modul cum sînt folosiți pașii înainte făcuți pe Pămînt sau... pe Lună. Cu alte cuvinte, ajungem tot la bătrîna piatră filozofică: răspunsul nu pică din cer sau din cosmos, ci din acțiunea oamenilor.

Fapt este că relațiile internaționale dobîndesc o nouă dimensiune, cea cosmică. Cînd în toamna lui 1957, primul Sputnik sovietic a început să se rotească în cosmos,

americani, hrăniți o dată cu laptele mamei cu mitul supremației tehnice, au fost nevoiți să renunțe la clișeele răsuflete ale anticomunismului și să admită că numai o industrie complexă și modern echipată, un învățămînt de tip superior și un stadiu înalt al științei și tehnicii pot produce un satelit artificial de jumătate de tonă lansat pe orbită cu o precizie nemaîntîlnită. Iar cînd în aprilie 1961 neuitatul pionier al cuceririi spațiului, Iuri Gagarin, a efectuat primul zbor al omului în cosmos, contribuția acestui eveniment la așezarea relațiilor Est-Vest pe o bază mai realistă a fost enormă. Desigur, era în toate aceste performanțe științifico-tehnice o implicație militară, aceea că arma supremă a zilelor noastre, racheta intercontinentală, impunea mai mult ca alte argumente de ordin politic sau moral coexistența pașnică în relațiile interstatale.

De atunci au urmat numeroase zboruri interplanetare, efectuate de sovietici și americani. Primii au ajuns cu navele lor cosmice pînă la Marte și Venus; americanii, potrivit programului «Apollo», concentrat în jurul obiectivului lunar, i-au aselenizat pe Armstrong și pe Aldrin. Problemele pe bătrîna noastră planetă au rămas însă grave și ascuțite: știrile radiofonice care anunțau istorica realizare a astronautilor americani erau urmate în mod tragic de scene de război vietnamez cu morți și răniți, de violența erupției din Canalul Suez, de greve, inflații, șomaj etc. în diferite colțuri ale lumii.

Între diferitele calități atribuite animalului pentru a deveni om, cea mai rar menționată — și nu întîmplător — este modestia. Într-adevăr, omul nu este un animal modest și ultimele zile au confirmat din plin această «lipsă». Din momentul însă în care omul se desprinde de gravitația și problemele de pe Pămînt, el devine o ființă extraordinară, capabilă să rezolve cele mai dificile ecuații științifice și tehnice.

La această răscruce a istoriei omului, să-i urăm să învețe să rezolve și problemele dificile de pe propria sa planetă.

ALGER

CAPITALA CULTURII PANAFRICANE

Correspondență specială de la Nestor ROURA

La ultima reuniune a Comitetului conducător al Festivalului panafrican, Alpha Diallo, delegatul Guineei, declara: «Africa a hotărît să ofere lumii o extraordinară ridicare de cortină la 21 iulie, în Alger. Această întîlnire a artelor și literelor a fost prevăzută încă de la crearea Organizației Unității Africane, în 1963, la Addis Abeba, ca avînd drept țel principal întărirea legăturilor bazate pe educație și cultură. Această colaborare dintre țările noastre va contribui la înlăturarea barierelor de limbă și la întărirea înțelegerii mutuale dintre popoarele continentului».

Acum, în aceste zile de iulie, Algerul a devenit gazda primitoare a celor 4 000 participanți invitați, 1 000 de invitați oficiali, precum și a turiștilor, ziariștilor și fotoreporterilor din numeroase țări ale lumii. Organizarea festivalului a cerut un efort deosebit din partea tuturor țărilor Africii — și în special din partea statului algerian, a cărui contribuție se cifrează la suma de aproape 5 milioane de dolari. Ajutorul internațional, provenit din partea UNESCO și al diverselor națiuni prietene, s-a materializat în achitarea cheltuielilor necesare transportului delegațiilor și invitaților pînă la Alger.

Pentru larga desfășurare a programelor artistice au fost amenajate sălile de la Coliseu, Majestic, Teatrul Național, stadionul Annasser, cinematoca algeriană, sala de audiții a Radioteleviziunii etc., iar pentru publicul larg au fost construite o serie de scene pe străzi, în piețe publice, în cartierele orașului și în împrejurimile Algerului. Toate acestea găzduiesc concerte de muzică folclorică și modernă, precum și recitalurile speciale ale unor interprete celebre, ca Um Kaltum din Egipt, Myriam Makeba și Mahalia Jackson din S.U.A. Spectacolele de dansuri tradiționale, dansuri moderne și balet clasic constituie o atracție deosebită a festivalului. De mare valoare sînt și expozițiile de arte plastice, unde pot fi admirate lucrări de pictură, sculptură, gravură și tapiserie, creații de măiestrită imbinare a motivelor folclorice locale cu fantezia artistului modern. Bilanțul tinerei cinematografi africane va fi făcut după vizionarea peliculelor realizate de cineaștii continentului negru, acțiune organizată sub titlul «Săptămîna filmului african». Dar principala manifestare a festivalului, pe linia scopului esențial urmărit de acesta, este simpozionul cu tema «Cultura afri-

cană, realitățile și rolul său în lupta de eliberare, în consolidarea unității africane și în dezvoltarea economică și socială a continentului», deschis tuturor participanților și îndeosebi personalităților lumii culturale internaționale prezente aici.

LA DREAPTA GENERALULUI...

În vitrinele librărilor madriline poți întîlni, printre volumele de literatură științifico-fantastică, printre romane polițiste sau cărți bisericești, și o cărțuie cu titlul comun «Conversații cu don Juan de Borbon». Strainul neavizat nu acordă o atenție specială volumului subțiratic. Dar dacă totuși i se întîmplă să-l răsfoiască, își va da imediat seama că a intrat într-una din cele mai delicate probleme ale vieții politice madriline: succesiunea la tronul Spaniei. Din noiembrie 1967, cînd generalul Franco împlinea vîrsta de 75 de ani, dar mai ales de la 5 ianuarie 1968, cînd prințul Juan Carlos de Borbon — fiul contelui Juan de Borbon — împlinea cei 30 de ani ceruți de constituție pentru a se urca pe tronul regesc, s-a deschis în Spania etapa certurilor și a luptei pentru succesiune. Deși mecanismul ei fusese prevăzut pînă în cele mai mici amănunte prin «legea de succesiune», mai multe căi rămîneau deschise. Pe una din ele se afla don Juan de Borbon, conte de Barcelona, în care mulți vedeau nu numai un pretendent, ci un rege fără tron; pe alta — fiul său, prințul Juan Carlos. Ultimul cuvînt l-a avut însă generalul Franco; în virtutea «legii de succesiune», numai el avea dreptul să-l desemneze pe viitorul rege al Spaniei. Și simpatia bătrînului Caudillo s-a îndreptat spre tînărul prinț de 30 de ani. Desemnarea (marți, în cadrul Cortes-urilor) a succesorului n-a surprins de altfel pe nimeni. Încă din vara anului trecut «Buletinul oficial» publica un decret prin care moștenitorul coroanei spaniole avea să fie considerat al doilea personaj în stat, ocupînd prin urmare, la ceremoniile oficiale, locul al doilea după șeful statului. Or, și înaintea apariției acestui decret, dar mai ales după aceea, prințul Juan Carlos, fiul «regelui fără tron», a fost văzut mereu la dreapta generalului Franco...

CRONICA DE TREI SECADE

FERPAR

Stan și Bran vor să vîndă un brad, sună încrezători la ușa unei vile, proprietarul refuză. Stan și Bran încep să distrugă tot ce vîd în jur, porniți dintr-un capriț, inocenți, cu o furie crescîndă, cu o minuire de meseriași perfecți, fereastra, acoperișul, mobila, lămpile și, din aproape în aproape — casa. Simultan, cu o minie care ajunge la calmul artizanului, proprietarul le distruge mașina, aripă cu aripă, caroseria, motorul, pînă nu mai rămîne nimic din vilă, nici din automobil. Vine un polițist să ancheteze catastrofa, Stan și Bran scapă printr-o autocritică în lacrimi cum numai ei știu să emită, polițistul pleacă, după care cei doi plesnesc de rîs în fața casei distruse și a mașinii paradite. În 15 minute ni se spune despre om cam tot ce trebuie spus. Cînd vreau să mă simt bine, cînd doresc să trăiesc și să rîd sănătos — așa cum se cuvine unui om sănătos — intru în cinematoca personală, stîng lumina și rîlez «Stan și Bran, vînzători de brad». Cred că-l rîlez săptămînal. Acum 2-3 săptămîni a murit regizorul acestui scheci de geniu. Se numea Leo McCarey, nu era socotit genial, nu era regizor mare, n-a făurit «o școală» — a avut doar ideea să-l alăture pe Stan lui Bran. Cînd voi fi în situația lui (71 de ani, embolie cerebrală), nu mă gîndesc să iau cu mine, acolo, decît «Stan și Bran, vînzători de brad»... Alții și cînd care volume groase, filozofii și mobile stil.

RIEN...

21 de turiști olandezi s-au prăpădit cîzînd cu autobuzul în riul belgian Meuse. În clipele catastrofei nu s-a auzit nici un strigăt. Rien — precizează radioul francez. Au murit ca-n timpul somnului, noaptea, de inimă. Nici un țipăt de groază, nici o exclamație. Moartea le-a luat piuitul. Rien. Au supraviețuit 4 oameni. Mă gîndesc mai mult la ei. Cum se poate supraviețui după moartea a 21 de oameni pieriți lîngă tine, plimbîndu-vă, admirînd, cîcă, frumusețile naturii? Cum se poate supraviețui la moartea a 21 de oameni care nu ți-au lăsat nici măcar amintirea unei silabe de viață? «Se poate supraviețui la orice, idiotule...» — îmi spun calm și răbdător. Se poate supraviețui din orice, din rien, prin rien. O știu de mult, o uit zilnic și idiotul din mine rămîne uimit. Eu însumi supraviețuiesc — cînd și cînd — din uimire, prin rien.

Rodica DUMITRESCU

Radu COSAȘU

Celebra stea de cinema, Sophia Loren, însoțită de admiratori, se plimbă prin centrul Moscovei, unde a venit pentru a lua parte la realizarea filmului «Floarea soarelui», în regia lui Vittorio de Sica. Între partenerii artistei se numără Marcello Mastroianni precum și fiul ei, în vîrstă de șase luni, Carlo Ponti-jr.

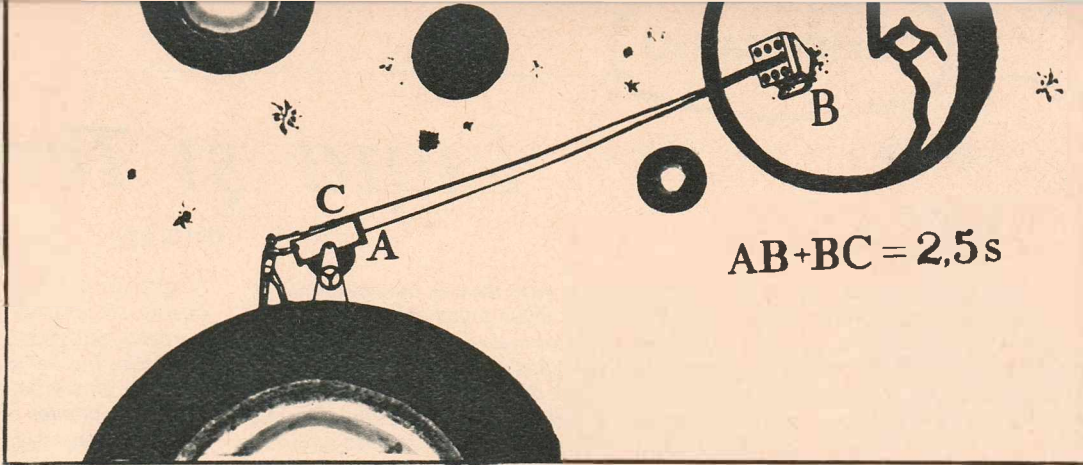
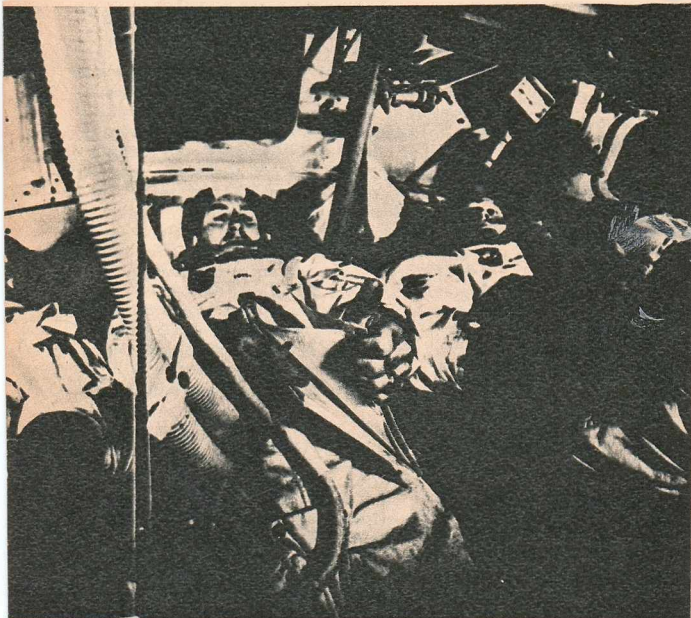
PE LUNĂ, ÎN COSMOS, PE PĂMÎNT

(Urmare din pag. 15)

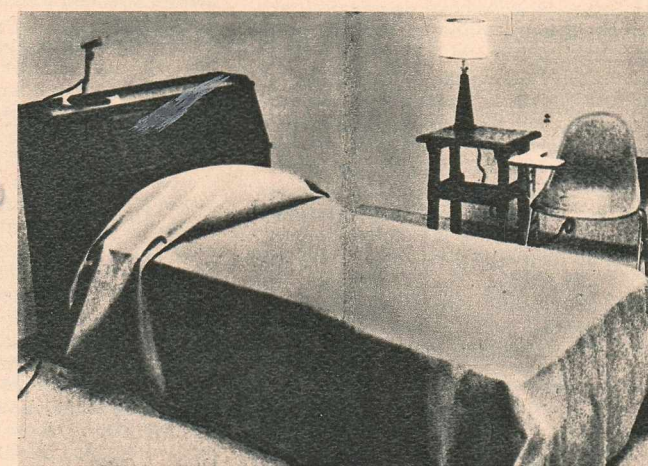
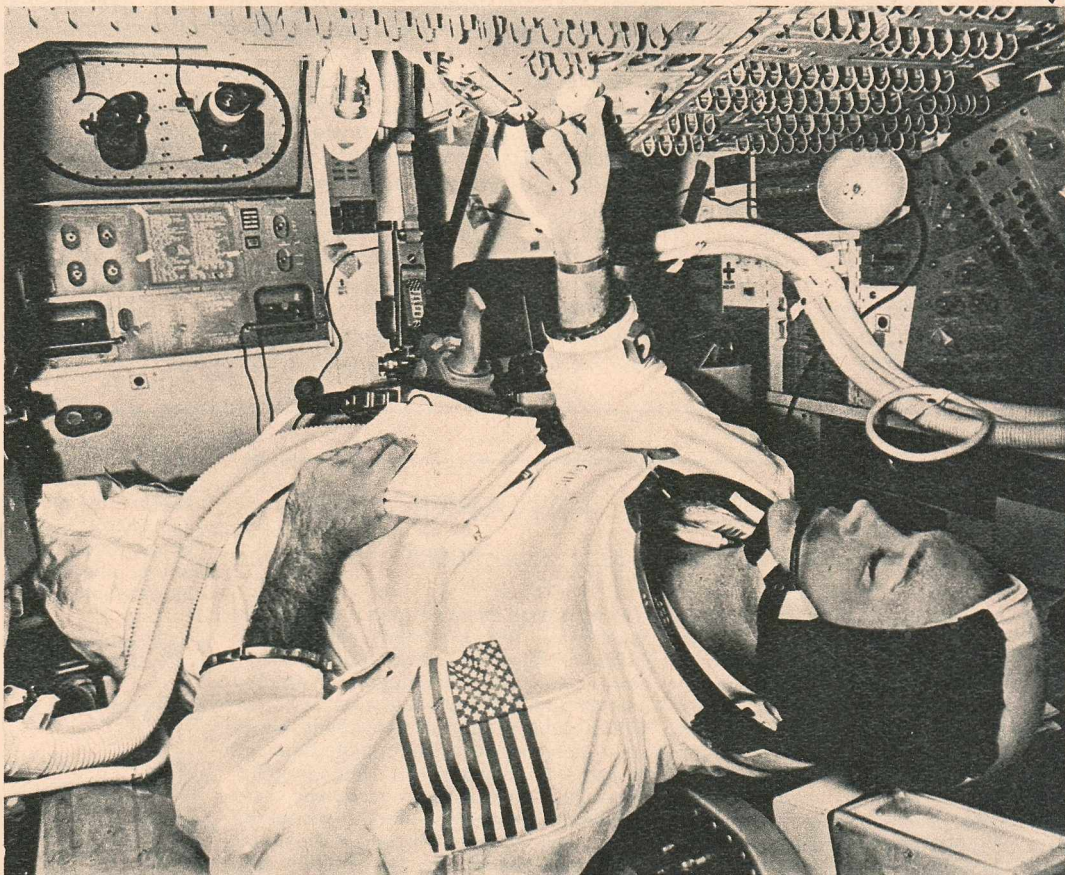

În mare măsură succesul misiunii «Apollo-11» a depins de Michael Collins, pe care-l vedem pregătindu-se pentru operația de joncțiune cu modulul lunar. «Condamnat» să-i aștepte pe camarazii săi la bordul cabinei-mamă, el a declarat, înainte de lansare, că nu se simte cu nimic dezamăgit de «soarta» ce i-a rezervat-o N.A.S.A. «Să ai o vedere frumoasă a Pământului, a stelelor, a universului, și în același timp să faci acolo sus o muncă utilă, este un lucru care mă entuziasmează» — a declarat el. Dacă însuși Collins a caracterizat acțiunea sa doar cu aceste cuvinte sobre, ce-am putea adăuga noi?

A fost cîndva o odihnă mai binemeritată? Astronauții în drum spre Terra.

▶ Iată cum va permite reflectorul laser depus pe Lună să se măsoare distanța de la Pământ la satelitul terestru cu o precizie de 10 cm. Avînd viteza luminii, de 299 792 km pe secundă, raza laser va parcurge distanța sus-menționată în 2 secunde și 65 sutimi cînd Luna este «departe» de Pământ, și în 2 secunde și 32 sutimi cînd este «aproape». (Timpul indicat pe fotografie este deci o medie.) Măsurîndu-se cu precizie intervalele de timp, se stabilește exact distanța.

▲ «Camera-celulă» care-l așteaptă pe Armstrong în incinta Laboratorului de recepție lunar de la Houston, în totală izolare fizică — dar nu spirituală — de restul pămîntenilor, al căror mesager cosmic a fost în istorica zi de 20 iulie 1969.

STATUTUL JURIDIC AL LUNII

La 19 decembrie 1966 a fost adoptat un tratat reglementînd «principiile privitoare la activitățile statelor în domeniul explorării și utilizării spațiului extra-atmosferic, inclusiv al Lunii și al celorlalte corpuri cerești». Tratatul cuprinde 17 articole, dintre care principalele sînt următoarele:

Art. 1. Spațiul extraatmosferic, inclusiv Luna etc., în conformitate cu dreptul internațional, poate fi explorat și utilizat în mod liber de toate statele.

Art. 2. Acest spațiu nu poate face obiectul unei atribuiri naționale nici pe cale de utilizare sau de ocupație, nici prin vreun alt mijloc.

Art. 3. Activitățile statelor trebuie să se desfășoare acolo cu scopul menținerii păcii și securității internaționale.

Art. 4. Statele se angajează să nu lanseze pe orbită în jurul Pământului nici un obiect purtător de arme nucleare sau orice alt tip de armă de distrugere în masă.

În ultimă analiză, statutul spațiului cosmic va fi fără îndoială asemănător cu cel adoptat de 12 state în 1959 și 1961 cu privire la Antarctica. Amintim că principalele clauze ale acestui din urmă tratat prevăd utilizarea liberă a continentului antarctic pentru cercetarea științifică, cu scopul de a permite colaborarea pe plan științific și a împiedica orice activitate militară.

PRECIZIE

Dacă racheta «Saturn» a fost supusă singură la controale și experimentări care au durat luni de zile, este lesne de imaginat ce verificări severe a suferit nava spațială «Apollo-11», infinit mai complicată și mai complexă decît ra-

cheta propriu-zisă, care din punct de vedere mecanic este de o construcție relativ simplă.

«Apollo-11» este formată din 2 000 000 de piese funcționale (în timp ce un automobil mare nu este alcătuit decît din circa 3 000 de piese), 24 km de cabluri electrice (suficiente pentru înregistrarea a 50 de blocuri), 50 de motoare-rachetă (în timp ce racheta «Sa-

turn» nu are decît 45), 566 întrerupătoare, 40 de indicatoare etc.

Vom da un singur exemplu pentru a evidenția pînă la ce limite incredibile a ajuns tehnologia spațială. Verificarea etanșeității și a izolării termice a cabinei a dus la concluzia că o bucată de gheață plasată într-unul din rezervoarele de hidrogen sau de oxigen ale navei s-ar topi abia după... opt ani și jumătate.

Prezentat de:

carte

● Apariția masivului volum selectiv de Poezii (1938—1968) al lui Mihai Beniuc, în a cărui lirică, pentru a ne mărgini doar la desprinderea unei singure dar principale trăsături, eul liric, deși aproape permanent declarat, nu se menține totuși în postura orgolioasă a individualismului, ci se contopește într-o factură proprie, perfect distinctă, cu realitățile sociale ale timpului său, ne dă prilejul să constatăm că autorul «Cintecelor de pierzanie» — oricât ne-am feri de vorbe mari — a intrat definitiv în constelația majoră a poeziei românești (Editura pentru literatură).

● A apărut volumul 3 din Scrieri de Pompiliu Constantinescu (1901—1946). Reeditarea operei acestui remarcabil critic ne confirmă nedezmințit calitățile esențiale ale scrisului său: probitate și strictă aplicare la obiect, aceasta din urmă prezentă nu în dauna unei nuanțate receptivități. Ediția e îngrijită de Constanța Constantinescu cu prefațată de Victor Felea. Am dori însă un ritm mai operativ în apariția acestor Scrieri (Editura pentru literatură).

● La Editura tineretului semnalam apariția în original a volumului de Versuri de Majteny Erik, care cuprinde o culegere semnificativă din creația lirică a unuiia dintre cei mai apreciați poeți de limbă maghiară din țara noastră.

● Editura științifică a tipărit de curind cartea cunoscutului fizician danez Niels Bohr: Fizica atomică și cunoașterea umană. În românește de M. Sabău și S. Apostolescu. Cuvînt înainte de prof. dr. docent Radu Țițeica.

● Se află în librăria romanului lui Graham Greene: Comedianții, în traducerea lui Petre Solomon (Editura pentru literatură universală, colecția Meridiane).

● Un documentat și lucid studiu asupra relațiilor dintre societatea americană și artele spectacolului (teatru, dans, muzică) publicat de cunoscuta Fundație Rockefeller, ne-a parvenit de curind la redacție, prin amabilitatea Librăriei Grand Central Paperback. Cartea este rodul unor cercetări temeinice de 6 ani și, după cum anunță prefațatorul — și animatorul acestei întreprinderi — John Rockefeller III, «autorii ei și-au propus de la bun început să fie folositori celor care sînt responsabili cu direcționarea artelor spectacolului».

cinema

● Creola ochii-ți ard ca flacăra. Sub acest titlu cu iz de «tangou de altădată» se ascunde o parodie fără milă a pasiunilor mistuitoare, cu tot ce ține de ele. Regizorul Dino Risi, observator tot mai puțin atent al socialului, pare în ultima vreme serios dispus să-și inee toate necazurile în ris. Interpreți: Nino Manfredi, Pamela Tiffin, Ugo Tognazzi, Moira Orfei, Livio Lorenzon, Gigi Ballista.

● Contesa Cosel. În plin romanticism, pe urma unei iubiri ce respectă toate canoanele epocii. Regia: Jerzy Antczak (R.P. Polonă). Interpreți: Jadwiga Baranska, Mariusz Dmochowski, Daniel Olbrychski, Stanislaw Milski.

● O chestiune de onoare. «O noarea», în accepțiunea ei tragicomică, așa cum ne-am obișnuit să o înțelegem în legile scrise și ne scrise ale sudului italian, este jînta

Pamela Tiffin

atacului satiric al lui Luigi Zampa, vechi apărător al cauzelor drepte ale filmului italian. Interpreții: Ugo Tognazzi, Bernard Blier, Nicoletta Machiavelli, Franco Fabrizi, Leopoldo Trieste.

● Mari actori pe ecranele noastre: Monica Vitti, Richard Harris («Desertul roșu»), Marcello Mastroianni, Alain Cuny («La dolce vita»), Peter O'Toole, Tom Courtenay («Noaptea generalilor»), Vlado Müller («Acuzatul»), James Mason («Casa mamei noastre»).

● În Editura Meridiane a apărut traducerea amplei și sentimentalei monografii a Luciennei Escoube «Gary Cooper, cavalerul vestului». Numeroși iubitori ai celui mai fermecător cow-boy îi pot urmări viața pas cu pas.

plastică

● Tamara Năsturel — sculptură. Formele se nasc din materie de cele mai multe ori lin, fără zburcături. Portretele sondează psihologii în limitele clasice ale expresivității. Dar câteodată piatra e cioplită cu forță și îndrăzneală, chipurile pe care le descoperă dăltă au expresivitate autentică (Momița etc.) (Ateneul tineretului).

● La Clubul sindicatelor sanitare doctorul Gh. Dumitrescu expune circa 50 de lucrări de pictură, grafică și metaloplastie. «Lucrările doctorului Gh. Dumitrescu — remarcă unul dintre prefațatorii expoziției — trădînd freazăturii unor continue căutări se impun prin multitudinea și diversitatea materialelor și tehnicilor abordate... prin vigoarea expresiei și prin îndrăzneala cromatică».

● Prin succinta monografie artistică pe care Cornel Radu Constantinescu o dedică lui Petre Iorgulescu-Yor, criticul readuce în atenția contemporaneității un artist aproape uitat, dar care, împreună cu alți pictori români dintre cele două războaie au tentat o reinnoire a mijloacelor plastice (Editura Meridiane).

disc

● Concertul pentru orchestră de coarde, Adagio pentru violoncel și pian, Sonatina pentru pian, Passacaglia pentru pian, cele patru lucrări aparținînd compozitorului Sigismund Toduță, recent înregistrate la «Electrecord», înfățișează patru fațete caracteristice creației unui remarcabil muzician român, cu adînci rădăcini în folclor. Orchestra simfonică a Filarmonicii din Cluj, dirijată de Emil Simon, violoncelistul Radu Aldulescu, pianistul Albert Guttman, precum și pianista Ninuca Oșanu, au contribuit la realizarea acestei valoroase înregistrări (ECE-0387).

● Simfonia a 6-a, op. 68, «Pastorală» — nemuritoare capodoperă a lui Beethoven — apare în interpretarea Orchestrei Filarmonice cehe, cu renumitul și prestigiosul dirijor Karel Sejna la pupitrul, mai puțin ortodoxă, dar mult mai emoționantă decît obișnuitele și mult prea comune execuții (la propriu și la figurat), ascultate pe atîtea alte discuri. O excelentă notă merită și remarcabila acuratețe a captării sunetului (Supraphon — S.U.A. — 10 002).

● În ciclul Măestrilor artei vocale, casa de discuri bulgară «Balkanton» ne oferă un excepțional recital susținut de celebrul bas Boris Hristov, în care putem asculta arii din muzica de operă rusă, italiană și franceză. În pofida unor imperfecțiuni de înregistrare, vocea zguduitoare a basului Boris Hristov răsună tulburător în recitativul și aria lui Galițki din «Cneazul Igor», în rondoul lui Metistofeles din «Faust» de Gounod și în cavatina și aria lui Da Silva din «Ernani» de Verdi (Balkanton — 0284 A).

teatru

● Închinat evenimentelor lunii august se află în pregătire la Teatrul «Delavrancea» un montaj de versuri realizat de tînărul poet N. Oancea. Regia a fost încredințată Olimpiei Arghir, iar scenografia Olga Muțiu. Din distribuție fac parte actori reprezentativi ai teatrului.

● Clopote la zidirea lumii — de autorul brașovean Emil Poenaru — e unul din spectacolele supuse atenției. Textul investighează viața lui Gheorghe Șincai, al cărui interpret în spectacol este Septimiu Sever. Regia marchează întoarcerea spre proză a regizorului Nicușor Constantinescu în colaborare cu E. Ban.

● Radu Penculescu, după o scurtă absență scenică, revine la rampă ca realizator de astă dată al unui spectacol pe scena teatrului din Tg. Mures: Dansul sergentului Musgrave de dramaturgul englez John Arden, o piesă interesantă, dramatică, stranie. Cronica a subliniat țînuta reprezentativei în care joacă St. Sileanu, de la Teatrul Național din Cluj, Ion Fiscuteanu, Victor Strengaru, Eugen Mercuș, Mihai Gîngulescu și Ileana Dunăreanu.

● Transplantarea inimii necunoscute pe care o vom revedea la Teatrul «L. Sturdza-Bulandra» în clasică tripletă: Mirodan-Ghelerter-Beligan, a văzut deocamdată lumina rampei la Teatrul de stat din Bacău, în regia lui George Rafael, cu Ion Buleandră în rolul principal.

Septimiu Sever

muzică

● Ansamblul folcloric «Țarina» al Consiliului județean Hunedoara a plecat într-un turneu de 10 zile în Iugoslavia, unde va participa și la Festivalul internațional de folclor de la Zagreb. Tot în Iugoslavia va întreprinde în august un turneu Ansamblul de stat de cîntece și jocuri din Tîrgu Mureș, răspunzînd vizitei pe care Ansamblul popular din Muntenegru o face în prezent în câteva orașe și stațiuni din județul Mureș. Excelente inițiative.

● O microstagione estivală la Opera Română. În sala din Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej, bine acrisită — sîntem asigurați — grație instalației de aer condiționat, are loc între 2 și 9 august un ciclu de spectacole cu opere originale și din marele repertoriu universal, precum și balette. În interpretarea unor artiști fruntași ai primei noastre scene lirice și coregrafice. Vor fi reprezentate în ordine Liliacul de Johann Strauss, un spectacol de balet: Seară vinează (Mozart, Schubert, J. Strauss), Rigoletto de Verdi, baletul Lacul lebedelor de Ceaikovski, Don Pasquale de Donizetti, Prinț și cerșetor de Laurențiu Profeta, Apus de soare de Mansi Barberis și Bărbierul din Sevilla de Rossini.

televiziune

● În săptămîna de ajun a deschiderii Congresului P.C.R., și pe măsură ce ne apropiem de sărbătoarea de la 23 August, programul emisiunilor pe care televiziunea le închină acestor mari evenimente este substanțial sporit cantitativ, calitativ, al diversității: dezbateri pe o gamă largă de probleme economice și sociale, cicluri de reportaje, monografii, emisiuni culturale etc.

Cîteva din obișnuitele noastre recomandări speciale.

DUMINICA 27 IULIE. Realitatea ilustrată TV ne promite, printre altele, înțîniri cu cîteva personaje despre care s-a vorbit în ultima vreme: tînăra violonistă Silvia Marcovici, tenisemenii Ion Țiriac și Ilie Năstase (17.00) ● Se încheie sărbătoarea muzicii ușoare de la Mamaia cu un Concert al laureaților (20.30) ● «Trenul de 3,10 spre Youma» — un film cu Glenn Ford (21.45) ● Pe programul II 6 emisiune-sinteză despre succese ale muzicii contemporane românești sub aspectul creației și al interpretării (20.20) ● În cadrul interferențelor Zilele dramaturgiei românești — «Mitică Popescu» de Camil Petrescu (20.50).

LUNI 28 IULIE. «Realitatea contemporană — Izvor de inspirație pentru scriitori: Vocația universală a culturii românești de azi» — sînt titlurile unei dezbateri prilejuite de Congresul X al P.C.R. și la care și-au anunțat participarea Serban Cioculescu, Ion Biberi, Șt. Aug. Doinas, Victor Frunză (20.00).

MARȚI 29 IULIE. O Seară de teatru TV, cu «Podul de piatră» de Laslofy Csaba (20.15) ● Cîntă Miranda Martino, reputată interpretă italiană de muzică ușoară (21.40) ● Imnurile acestui pămînt — o emisiune lirico-patriotică în care tineri amatori vor recita din versurile înflăcitate ale lui Nicolae Labiș, Mihai Dragomir, Mihai Beniuc, Tiberiu Utan, Victoria Ana Tăușan, Majteny Erik, Eugen Frun

ză, Cristian Maurer, Violeta Zamfirescu (22.45).

MIERCURI 30 IULIE. Zilele dramaturgiei românești — «Apus de soare» în admirabila distribuție, binecunoscută, în frunte cu maestrul Calboreanu (10.25) ● Telecinemateca prezintă ecranizarea cunoscutei nuvele solohoviene «Soarta unui om» (20.00) ● Constanța Cîmpeanu — microrecital operetic și de muzică ușoară (21.50).

JOI 31 IULIE. Cronica ideilor — dezbateri pe tema «Socialismul și revoluția tehnico-științifică» cu participarea acad. Grigore Moisil, prof. univ. Valter Roman, prof. univ. Ioan Ursu (18.55) ● Seară de teatru TV — «Ziarștii» lui Al. Mirodan într-o formulă nouă regizorală și actoricească (20.30).

VINERI 1 AUGUST. «Străzile au amintiri» — un film al studioului «București» — evocator al unor eroice momente din lupta antifascistă a poporului nostru (20.15) ● La 70 de ani, Duke Ellington, un incontestabil prinț al jazului, este departe de a fi un demodat. Spre convingere, urmăriți și această peliculă cu concertul lui înregistrat la Londra (22.25).

SÎMBĂȚĂ 2 AUGUST. Din programul de sîmbătă — ziua ciclurilor și a serialelor — reținem un program de Cîntece de lume (21.15).

Roy Thinnes (Ben Quick)

pronosport

Pronosticul antrenorului TITUS OZON pentru concursul Pronosport nr. 36, etapa din 27 iulie 1969

I. Petrolul Berca-Metalul Bz.	x
II. Oltul Sf. Gh.-Tractorul	1
III. Victoria Tg. Jiu-Minerul Motru	1
IV. Minerul Bocșa-C.S.M. Reșița	2
V. C.F.R. Timiș.-C.F.R. Arad	1
VI. Metalul Huned.-A.S. Cugir	1
VII. Mureșul Deva-Aurul Zlatna	x
VIII. Metalul C. Mică-C.S.M. Sibiu	1
IX. A.S.A. Sibiu-Gaz metan	1
X. Unirea Oradea-Dinamo Oradea	x
XI. Somesul S.M.-Minerul B.M.	1
XII. Topitorul B.M.-Constructorul B.M.	1
XIII. Soda Ocna Mureș-Gloria Bistrița	1

Șantierul a primit studenții la practică. Acești viitori ingineri constructori și arhitecți au în față perspectivele afirmării profesionale, ale participării directe la înfăptuirile marilor realizări ale socialismului.

Fotografie de S. STEINER

